

ἡ Νεοδαΐα

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1^{ΟΥ} ΦΥΛΛΟΝ 6

«Πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ
τὴν Πατρίδα, πίστιν καὶ ἀφο-
σίωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ
Κράτους τῆς 4^{ης} Αὐγούστου,
καὶ ἀπόφασιν νὰ εἰσθε ἀ-
πλοῖ στρατιῶται χωρὶς ἰδιο-
τέλειαν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Νὰ μὴ σὰς καταλάβῃ ποτὲ
ἀπογοήτευσιν ἀπὸ τὰς ἀτυ-
χίας τοῦ βίου σας. Νὰ κυ-
τάξετε νὰ ὑπερπηδήσετε
ὅλας τὰς δυσκολίας τοῦ
βίου μὲ θάρρος καὶ ἀπό-
φασιν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ὅταν θὰ κάμετε τὸ σῶμα
σας γερό, νὰ μὴ λησμονῆτε
ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ σας θὰ εἶνε
ἐπίσης γερή. Διότι σῶμα
γερό, χωρὶς ψυχὴ γερή, δὲν
ἀξίζει τίποτε».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Νὰ ἀγαπᾶτε τὴν ἀλήθειαν,
νὰ λέγετε τὴν ἀλήθειαν ὅ-
πως τὴν αἰσθάνεται ὁ κα-
θένας καὶ ἡ κάθε μιά σας.
Ψέμμα νὰ μὴ βγῇ ποτέ ἀπὸ
τὸ στόμα σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ
Καραγεώργη 4

“Ολα για τὴ Νεολαία Φρονηματισθῆτε. Δημιουργήσετε τὸν ἑαυτὸ σας

Ζητοῦμε νὰ κάνουμε τὴ Νεολαία
γερὴ στὰ σώματα καὶ γερὴ στὴ
ψυχὴ, εὐθυμὴ καὶ ἐνθουσιώδη καὶ
πρὸ παντὸς ἓνα σύνολο.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρὰ, ποὺ δοκιμάζει ὁποῖος
ὀμιλεῖ στοὺς Νέους ἢ γράφει γι' αὐτοὺς. Εἶναι
καὶ καθῆκον ὁμῶς ὅλων ὅσοι ἔχουν ὑπεύθυνο
θέσι στὴν κοινωνίαν, ἐκείνων ποὺ πνευματικῶς
ἡγοῦνται τῆς Κοινωνίας, νὰ δίδουν ὅ,τι μποροῦν
ἀπὸ τὴς γνώσεως καὶ τὴν πείραν τῶν με ἀνοικτῇ
καρδίᾳ καὶ με τὰ δυὸ τὰ χέρια στὴ γενεὰ ποὺ
μεγαλώνει καὶ ποὺ θὰ διαδεχθῇ τὴν σημερινή.

Κανεῖς δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἀφίνη νὰ χάνεται
καμμία εὐκαιρία. Πρῶτος ἔδωκε τὸ παράδειγμα
ὁ Ἀρχὼν τοῦ Τόπου, ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς Κυ-
βερνήτης μας.

Αὐτὸς στάθηκε μπρὸς στὸ δρόμο καὶ βροντο-
φώνησε:

«ΣΗΚΩ ΕΠΑΝΩ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ.....»
τὴν ξεσήκωσε ἀπ' ἐκεῖ ποὺ ἦτο καὶ με τὴν Ὀρ-
γάνωσι ποὺ τῆς δημιούργησε, τὴν φρονηματίζει
καὶ τὴν διαπλάθει νὰ γίνῃ ἀνταξία τῶν παραδό-
σεων τοῦ Ἔθνους. Ἐδείξε ὅλη τοῦ τὴ στοργὴ
καὶ τὴς ἐλπίδες ποὺ τρέφει γιὰ τὴ Νεολαία.

Πρέπει στὸ ἐγερτήριο αὐτὸ σάλπισμα ὅλη ἡ
Ἑλλάς νὰ βρεθῇ στὸ πόδι καὶ ὅλοι ἀπὸ τῶν ἀμέ-
σως μετὰ τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας μέχρι
τοῦ τελευταίου, νὰ τεθοῦμε στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ
καὶ νὰ προσφέρουμε ὅλοι τὴν πνευματικὴ ἠθικὴ
καὶ ὕλική μας δύναμι γιὰ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ
μεγάλου καὶ ἱεροῦ αὐτοῦ σκοποῦ.

Πρέπει με μιὰ φωνὴ καὶ με καθαρὴ καρδίᾳ
νὰ ποῦμε στὴς γενεές ποὺ ἔρχονται, στὰ Ἑλλη-
νόπουλα:

«Σὰς ἀγαπᾶμε γιὰ ὅλες τὴς δυνατότητες
δράσεως καὶ δημιουργίας ποῦνε στὸ βάθος
τῆς ψυχῆς σας.

Ἡ Νεολαία εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν
ὁποῖαν πρὸ παντὸς θὰ δώσωμεν τὴν
ψυχὴν μας ὅλην καὶ ὅλα μας τὰ
μέσα διὰ νὰ σώσωμεν τὸ μέλλον τοῦ
ἔθνους.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἐρχόμασθε νὰ σὰς βοηθήσουμε με τὴν
πείραν τῆς ζωῆς μας νὰ τὴς διαφυλάξετε ἄγρυ-
πνα, νὰ τὴς πλουτίσετε, νὰ τὴς καλλιεργήσετε,
νὰ ἀγρυπνᾶτε γι' αὐτὲς κάθε ἡμέρα, κάθε ὥρα
καὶ ποτὲ νὰ μὴ ἀναβάλλετε νὰ φροντίζετε νὰ
γιγαντῶσουν».

ΝΕΟΙ καὶ ΝΕΑΙ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ,
Ἡ ΩΡΑ σας ἦλθε !

Τὸ προσκλητήριο τὸ ἐσάλπισεν ὁ Μεγάλος
Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας. Καμμιά ἄλλη ὥρα
δὲν θὰ εἶναι περισσότερο ἐννοϊκὴ. Εἶθε στὴν
ἐποχὴ, ποὺ τὸ μέλλον σας θὰ πάρῃ τὸν ὀριστικὸ
τοῦ προσανατολισμοῦ. Καὶ ἡ ἐποχὴ αὕτη περνάει
πολύ γρήγορα.

Τι τόνο καὶ ποιά συγκίνησι βγαλμένη βαθεῖα
ἀπὸ τὴν καρδίᾳ μας θὰ ἔπρεπε νὰ βάλουμε σ' αὐ-
τὲς τὴς λέξεις, γιὰ νὰ σὰς πείσουμε; Πῶς θὰ σὰς
κάνουμε νὰ καταλάβετε πόσο βραχύς εἶναι ὁ
χρόνος καὶ πῶς περνάει γρήγορα, πόσο εἶναι
ἀνάγκη νὰ τὸν χρησιμοποιήσετε καλὰ, τώρα ποὺ
μπορεῖτε νὰ πλάσετε τὸν ἑαυτὸν σας ὅπως πρέ-
πει; Πῶς νὰ σὰς πείσουμε γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη
ἀξία πούχουν τὰ χρόνια τῆς Νεότητος, τὰ ὁποῖα
ζητᾷ τώρα καὶ τὰ ὁποῖα χρόνια, τὰ μεταχειρί-
ζεσθε σὰν τὸ μικρὸ παιδάκι τοῦ παραμυθιοῦ, ποὺ
παίζει με ρουμπίνια, σμαράγδια, τοπάζια, δια-
μάντια καὶ μπριγιάντια καὶ δὲν φροντίζει νὰ τὰ
μαζέψῃ σὰν τελειώνει τὸ παιχνίδι;

Γιὰ σκεφθῆτε. Δὲν εἶναι ἡ περίοδος αὕτη τῆς
ζωῆς σας ἐκείνη ποὺ ποτὲ, μὰ ποτὲ, δὲν θὰ τὴν
ἐξαναθρῆτε;

Δὲν εἶναι ἡ περίοδος, ποὺ ὁ σωματικὸς καὶ
ἠθικὸς σας χαρακτήρ σχηματίζεται, πλάθεται,
παίρνει μορφή ὀριστικὴ καὶ κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀπο-

θησαυρίζετε τὰ πολυτιμότερα ἀπὸ τὰ πνευματικά σας πλοῦτη;

Προσέξτε! Μὴν τὴν ἀφίνετε νὰ φύγῃ χωρὶς νὰ πάρετε ὅ,τι μπόρεῖτε καλύτερο. Φροντίστε νὰ μὴ χάσετε σ' αὐτὰ τὴν ὑγείαν σας, φροντίστε σ' αὐτὴ τὴν περίοδο τῆς ζωῆς σας μὲ τὴ γυμναστικὴ καὶ τὸν ἀθλητισμὸ νὰ σχηματίζετε γερά σώματα. Εἶναι τὸ πρῶτο πρᾶγμα, πού ζητεῖ καὶ θέλει ὁ Ἀρχηγός μας.

Χωρὶς καλὴ ὑγεία, οἰαδήποτε ἐπιτυχία καὶ ἂν ἔχετε στὴ ζωὴ σας, θὰ κινδυνεύσῃ, ὅποια κι' ἂν εἶναι.

Ἡ πνευματικὴ μόρφωσις καὶ ἀνάπτυξις θέλει καὶ αὐτὴ καλὴ ὑγεία. Τὸ πνεῦμα ὑπηρετεῖται ἀπὸ τὸ σῶμα.

Γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἀποδώσῃ τὸ πνεῦμα ὅ,τι εἶναι δυνατόν μεγαλύτερο καὶ ἀνώτερο, τοῦ χρειάζονται καλοὶ βοηθοί, καλοὶ ὑπηρεταί.

Ἡ πρώτη σύστασις, ἡ πρώτη λέξις τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας, ὅλων τῶν μεγαλύτερων πού γνώρισαν τὴ ζωὴ, εἶναι:

ΝΕΟΙ καὶ ΝΕΑΙ, φροντίζετε γιὰ τὴν ὑγιεινὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματός σας.

Ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας ἔθεσε στὴν ἐλεύθερη διάθεσί σας ὅλα τὰ Γυμναστήρια τοῦ Κράτους καὶ μὲ τὴν ὁδηγίαν γυμναστῶν σᾶς καλεῖ ἐκεῖ ὅπου σφυρηλατεῖται ἡ καλὴ ὑγεία καὶ πού δημιουργοῦνται γερά παληκάρια.

Μετὰ αὐτὴ σᾶς προσθέτει καὶ ζητεῖ νὰ γίνετε γεροὶ στὴν ψυχὴ.

Μάθετε νὰ εἰσθε θεληματικοί. Μάθετε νὰ θέλετε. Βάλτε ἓνα σκοπὸ στὴ ζωὴ σας. Σήμερα στὰ παιδικὰ σας χρόνια χτίζετε λίγο-λίγο, χωρὶς νὰ τὸ νοιώθετε, τὸ χαρακτήρα σας καὶ διαμορφώνετε τὸ σπῖτι, μέσα στὸ ὅποιον γιὰ πάντα θὰ κατοικήσετε.

Ἡ νεότης εἶναι ἡ ἐποχὴ, πού τοποθετεῖ κάθε ἓνας, μίαν μίαν τίς πέτρες τῶν θεμελίων τῆς κατοικίας, πού μέσα θὰ περάσῃ ὅλη του τὴ ζωὴ. Πρέπει νὰ εἶναι γερά τὰ θεμέλια, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ βαστάξουν τὴν οἰκοδομὴ, πού θὰ κτισθῇ ἀργότερα.

Ἄν εἶναι λαξευμένα καὶ συναρμολογημένα καλὰ τὰ ἀγκωνάρια, ἂν προσέξτε τώρα, θὰ ἔχετε ἀνεκτίμητη ὠφέλεια σ' ὅλη σας τὴ ζωὴ, ὅπως ἐπίσης θὰ ὑποφέρετε καὶ θὰ βασανίζεσθε σ' ὅλη σας τὴ ζωὴ ἀπὸ τὰ λάθη καὶ τίς ἀμέλειες πού θὰ κάνετε τώρα.

Πάρτε τὸ ἀπόφασι, νὰ θεμελιώσετε τὴ ζωὴ σας ΣΕ ΚΑΛΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ. Ἀργότερα θὰ ναι δύσκολο ἢ μᾶλλον ἀδύνατο νὰ μεταβληθῇ, Ἀργότερα δὲν θὰ μπορῇτε παρὰ νὰ ὑποστήτε τὴν τύχην, πού τώρα ετοιμάζετε χωρὶς νὰ τὸ νοιώθετε γιὰ τὸν ἑαυτὸν σας, καὶ θὰ ναι κρίμα νὰ κλαῖτε στὸν τάφο, πού μόνοι σας ἐσκάψατε, χωρὶς πλέον νὰ μπορῇτε νὰ σηκώσετε τὴν πλάκα πού τὸν κλείνει... τὴν πλάκα πού σᾶς κρύβει τὸ φῶς... τῆς γνώσεως τῶν πραγμάτων, πού πλημμυρίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κάνει εὐτυχῇ. Φροντίσετε νὰ ἀποταμιεύετε γνώσεις γιὰ ὅλα τὰ

πράγματα, φροντίστε νὰ ἀναπτύσσετε τὸ πνεῦμα σας, τὸ μυαλό σας. Φροντίστε νὰ ἀκολουθῇτε τὰ καλὰ παραδείγματα τῶν μεγαλύτερων σας.

Θὰ ἀποτελέσουν αὐτὲς οἱ γνώσεις, ἡ σημερινὴ σας μόρφωσις, πού παίρνετε στὰ σχολεῖα, στὰ ἐργαστήρια, στὴν κοινωνία, τὸ ἀρχικὸ κεφάλαιο, τὸ ὅποιον ἀργότερα θὰ αὐξήσετε καὶ θὰ ἀνανεώνετε ἀκατάπαυστα, ὅπως διατηρεῖ κανεὶς καὶ αὐξάνει τὴν περιουσίαν του.

Σκεφθῇτε ὅτι, ἂν τώρα δὲν συμμαζέψετε καὶ δὲν δημιουργήσετε ἓνα ἀρχικὸ κεφάλαιο καλῆς ὑγείας, χαρακτήρος, γνώσεων καὶ μορφώσεως, πῶς θὰ εἶναι δυνατόν ἀργότερα νὰ βγῇτε στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς; Γίνεται ποτὲ ἐπιχειρήσεις χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀρχικὸ κεφάλαιο; Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ κἀνῃ κανεὶς, ὅση καλὴ θέλησι καὶ ὀρεξι ἂν ἔχῃ.

Ἡ ὥριμη ἡλικία, ἡ ἡλικία εἰς τὴν ὁποίαν βιάζεσθε νὰ μῆντε, δὲν εἶναι παρὰ ὁ κληρονόμος ἐκείνου, τὸ ὅποιον θὰ ἀποθησαυρίσετε τώρα στὴ νεότητά σας.

Αἱ ἐντυπώσεις, αἱ γνώσεις καὶ αἱ συνήθειαι τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀφίνουν ἐπάνω στὴν ψυχὴν σας, Νέοι καὶ Νέαι, ἀνεξάλειπτη σφραγίδα.

Ἴσως νὰ σκεφθῇτε μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν πεποίθησιν πούχετε στὸν ἑαυτὸν σας καὶ νὰ φωνάζετε ὅτι θὰ μένετε πάντοτε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ σας, κύριοι τῆς θελήσεως καὶ τῶν αἰσθησέων σας... ὅτι τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς παρασύρῃ... ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅτι, ὅταν ἀργότερα φθάσετε στὴν ἡλικίαν πού θὰ ἐγκαταλείψετε τὸ οἰκογενειακὸ σας πλαίσιο, μέσα στὸ ὅποιον ζῆτε τώρα, καὶ τὰ σχολικὰ σας θρανία, καὶ θὰ ἀντιμετωπίσετε μόνοι σας τὴ ζωὴ, δὲν θὰ μπορέσετε νὰ ξεφύγετε ἀπὸ τὸ δίχτυ τῶν συνθηδίων σας καὶ τοῦ τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν, μὲ τὸν ὅποιον ἔχετε ζήσει ἕως τότε. Ἡ ἀνατροφή, τῆς ὁποίας ἔχετε τύχει, σὰν ἀτμόσφαιρα θὰ σᾶς περιβάλλῃ πάντοτε.

Καὶ τὴν ἀνατροφήν δημιουργεῖ τὸ περιβάλλον, αἱ συναναστροφαί.

Ἀπὸ αὐτὴ τὴ βᾶσι ξεκίνησε ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός καὶ Κυβερνήτης μας. Γιὰ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἀνατροφήν πού σᾶς πρέπει, δημιούργησε τὴν Ὀργάνωσίν σας, πού στὸ περιβάλλον τῆς θὰ βρῇτε ὅλες τίς γερεὲς ἀρχές, πού θὰ σᾶς στηρίζουν σ' ὅλη σας τὴ ζωὴ.

Στὴν ἀτμόσφαιρα αὐτὴ τὴν καθαρὴν, μὲ ἀέρα ὑγιεινὸ καὶ ζωογόνον πλουτισμένην, θὰ ἀναπτυχθῇ τὸ σῶμα σας καὶ τὸ πνεῦμα σας.

Ὅπως ὁ ἥλιος δίδει τὰ διάφορα χρώματα στὰ φυτά, τὰ θερμαίνει καὶ τὰ ζωογονεῖ, ἔτσι καὶ ὁ Μεγάλος Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας, φωτίζει, ζωογονεῖ, θερμαίνει καὶ καθαρίζει μὲ τὴν ἀπειρήν, γιὰ σᾶς Ἑλληνόπουλα, ἀγάπη του τὴν ἀτμόσφαιρα, μέσα στὴν ὁποίαν ζητεῖ νὰ ἀναπτυχθῇτε.

Γιὰ σᾶς ἐκαθάρισε τὴν ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ παρελθόντος καὶ δημιούργησε τὸ ἐκλεκτὸν περιβάλλον, ὅπου θὰ ἀπλώσετε τίς ρίζες τῆς Νεότητός σας γιὰ νὰ τραφῇτε μὲ ἰδέες καὶ αἰσθήματα ἀνώτερα, μεγάλα, πού θὰ σᾶς γιγαντώσουν.

Στην ανατροφήν σας όμως χρειάζεται να πειθαρχίσατε. Προσέξτε. Στη ζωή χωρίς πειθαρχία και τάξι θα πέσετε σε βάραθρο, στο χάος. Αυτό πρέπει να το νοιώσετε βαθειά, αν θέλετε να ζήσετε καλά στη ζωή σας, αν θέλετε να μην πέσετε στους βούρκους της ακαταστασίας και όπου κανείς δεν θα μπορή να σας σηκώσει.

Προσέξτε, εξασφαλίστε τη μέλλουσα ζωή σας από άνωφελεις μεταμέλειες.

"Ολοι οι σοφοί του κόσμου έχουν διακηρύξει ότι: «Για κείνο που δεν έμαθε κανείς όταν ήτο νέος, μένει για πάντα λίγο πολύ ξένος. Πόσοι, αλήθεια, δεν μετενόησαν, κατόπιν έορτης όμως, για την άμέλεια και την αδιαφορία πουδειξαν όταν ήσαν Νέοι, στα γράμματα, στις τέχνες, στις έπιστημες, τότε που με λίγη προσπάθεια μπορούσαν να μορφωθούν και να αναπτυχθούν;

Σκεφθήτε ότι η έποχή αυτή της Νεότητας φεύγει γρήγορα. Γρηγορώτερα από ό,τι σας φαίνεται.

Στο χέρι σας είναι να την χρησιμοποιήσετε καλά.

Έξασφαλίστε το μέλλον σας, με λίγη θέλησι και λίγο κόπο, που θα καταβάλλετε τώρα. Τώρα αποταμιεύετε. Αποταμιεύετε όχι μόνον γνώσεις, αλλά και συνήθειες.

Για να διατηρηθούν αυτά που συγκεντρώνετε τώρα, για να διατηρηθή η σωματική, ήθικη και πνευματική σας ζωή, πρέπει και να την ανανεώνετε.

Πόσοι εξαντλήθηκαν διότι δεν ήξευραν το μυστικό της ανανεώσεως, διότι δεν είχαν συνηθίσει τον έαυτόν τους στην Ικανότητα αυτή, χάρις εις την οποίαν συλλέγει κανείς, άφομοιώνει και μετατρέπει το κάθε τι, στην Ικανότητα να έπωφελείται σε κάθε περίστασι, να προσθέτη κάτι στον έαυτόν του, να μιμηθή κάτι καλό, που θα δει στους άλλους;

Η ζωή δαπανά ακατάπαυστα και φθάνει στον θάνατον αν δεν την ανανεώνουμε, προσθέτοντες κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε λεπτό στον έαυτόν μας ό,τι μπορούμε. Και αυτό πρέπει να το συνηθίσετε από τώρα. Όπου και αν ρίξετε τα μάτια σας, κάτι θα έχετε να διδαχθήτε, κάτι να μάθετε που δεν ξέρετε.

Πρέπει όμως να προσέχετε. Να μην είσθε επίπολαιοι. Ένα άπρόσεχτο πνεύμα δεν βλέπει τίποτε, εκεί όπου ένας παρατηρητικός και προσεχτικός ανακαλύπτει θησαυρούς.

Ασύγκριτα χρόνια της Νεότητος!

Γενήτε ο καθένας σας όχι μιὰ ελαφρά πεταλούδα, που πετάει από άνθος σε άνθος, αλλά μιὰ μέλισσα εργατική.

Μάθετε να διαβάσετε. Όχι όμως άπλως για το σχολείο και για βαθμούς.

Διαβάστε για να μαθαίνετε, να συλλέγετε τις γνώσεις που θα σας χρειασθούν στη ζωή. Να συλλογίζεσθε και να σκέπτεσθε το κάθε τι και να τακτοποιήτε ό,τι μαθαίνετε.

Βέβαια, για να συγκεντρώσετε το ύλικό των γνώσεών σας, είτε στο σχολείο είσθε, είτε στο

έργοστάσιον, είτε υπάλληλοι, ΘΑ ΕΡΓΑΣΘΗΤΕ. Η έργασία όμως, εις την οποίαν κατεδίκασε τον άνθρωπο το προπατορικόν άμάρτημα, θα είναι πάντοτε μιὰ προσπάθεια, που θα κουράζη.

Δέν πρέπει όμως να την θεωρήτε ποτέ για δουλεία. ΟΧΙ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ ΜΕ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΙ, γιατί η εργασία είναι το μέσον, που έχει ο καθένας στα χέρια του να κερδίζη τα όσα χρειάζονται για τη ζωή, το μέσον που θα τον άπολυτρώη από κάθε υποχρέωσι, το μέσον με το όποιον θα άνυψωθή στην ζωήν, το μέσον με το όποιον θα μπορή να άξυπηρετήση τον πλησίον του και να νοιώση άπερίγραπτη χαρά στα βάθη της ψυχής του.

Ο Άτομισμός υποχωρεί, κάνει τόπο στο Νέο Άστρο, στο μεγάλο Ιδανικό που έδωσε ο Άρχηγός - Κυβερνήτης μας ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ, στον Κοινωνισμόν.

Η εργασία, όποια και αν είναι, έδίδαξεν ο Άρχηγός - Κυβερνήτης μας, του έργάτου ή του έπιστήμονος, μäs πλαισιώνει μέσα στην κοινωνία, μäs συνδέει τόσο μέσα στο χώρο, όσο και μέσα στο χρόνο, με την οίκογένεια, την Πατρίδα, τους όμοιους μας, με αυτό το Θεό που κυβερνά τα πάντα με τόση άρμονία.

Η συνεργασία μας με τους όμοιους μας, μέσα στην Κοινωνίαν, είναι υποχρέωσις και όσοι δεν θέλουν να την προσφέρουν, μοιάζουν με λιποτάκτας.

Καθένας διαλέγει το έπάγγελμά του. Όλα είναι ισάξια. Η εργασία τα έξυψώνει και τα έξαγνίζει, οιαδήποτε και αν είναι. Με την οιαδήποτε εργασία του ο καθένας κινεί και από ένα τροχό, άλλος μικρόν, άλλος μεγάλον, της Μηχανής που λειτουργεί ακατάπαυστα για να παράγη τα αγαθά της κοινωνικής ζωής.

Έπροχωρήσαμε όμως πολύ και ίσως σας κούρασα χωρίς να θέλω. Πώς να έκφράσω με λίγες γραμμές τα αισθήματα, που πλημμυρίζουν την ψυχήν μου, τις άνησυχίες και τις έλπίδες μου όδες; Αυτό το σκοπό θα προσπαθήσουμε να τον έξυπηρετήσουμε με την έκδοσιν του περιοδικού, που τόσο το αγαπήσατε, θα φροντίσουμε να σας άνοιξουμε το δρόμο το μεγάλο και πλατύ για τις μεγάλες δημιουργίες, για τα μεγάλα πράγματα.

Στον Ούρανό της Έλλάδος, έφάνηκε το Άστρον, που μäs οδηγεί. Είναι ο Μεγάλος Κυβερνήτης - Άρχηγός μας Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ. Κανένα Ελληνόπουλο δεν θα μείνη έξω από την μεγάλη στρατιά, που σχημάτισε η Ε.Ο.Ν. και που βαδίζει το δρόμο που μäs δείχνει ο Άρχηγός μας και που οδηγεί στο Ιδεώδες της δημιουργίας του 3ου Έλληνικού Πολιτισμού.

* Σ. *

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Άργος είναι όχι μόνον ο κάμνων τίποτε, αλλά και εκείνος, όστις, ενώ δύναται να κάμη κάτι καλύτερον, δεν το κάμνει.

Σωκράτης

Διατί πρέπει νά εἴμεθα ὑπερήφανοι καί εὐτυχεῖς διότι εἴμεθα "Ελληνες.

Γιά νά ἀντιληφθῇ κανεῖς πόσο τιμητικό εἶναι νά ὀνομάζεται "Ελλην πρέπει νά βρεθῇ στό ἐξωτερικό καί νά δῇ μέ ποῖο θαυμασμό ὑποδέχονται οἱ ξένοι τήν δήλωσή: Εἶμαι "Ελλην.... "Ὅλες οἱ συζητήσεις στά τραῖνα, στά βατόρια, στά ξενοδοχεῖα, σταματοῦν γιά μιὰ στιγμή καί γίνεται ἀξαφά γύρω στόν ἄνθρωπο πού πρόφερε τό μαγικό αὐτό ἐπίθετο, μιὰ σιωπή γιομάτη προσδοκία καί σεβασμό. Οἱ μορφωμένοι προσδίδουν ἀφῶνοι ἀπό συγκίνηση τόν προερχόμενο ἀπό τά νεκρά βιβλία τῶν κλασικῶν τούς σπουδῶν συνομιλητή τους, πού ζωντανεύει τό ἀλυσμόνητο ἐκεῖνο παρελθόν τῆς ἀνθρωπότητος, τήν ἀρχαία "Ελλάδα, οἱ ἀμόρφωτοι πού κάτ' ἔχουν ἀκούσει καί αὐτοί, τόν κάτοικο τῆς Ἀκροπόλεως, τόν συμπατριώτη τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τοῦ Ὀμήρου, καί ὅλοι περιμένουν σάν ἀνοίξει τό στόμα του νά πῇ κάτι πού νά μῇ μοιάζῃ μέ τίς καθημερινές τους κουβέντες, κάτι θαυμαστό καί μεγάλο. Τόση ἐντονη ἦταν ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ἀστρου πού φώτισε ἀπό τόν Παρθενῶνα τά σκοτάδια τῆς ἀνθρωπότητος, ὥστε ἐνῶ ἔοθυσε νά φωτίζομαστε ἐμεῖς ἀκόμη. Καί ἔτσι γινόμαστε θέλοντας καί μὴ τό κυριώτερο πρόσωπο τοῦ ὁμίλου τῶν ξένων πού σχηματίζεται τυχαία στά ταξίδια. Γιά τά αἰσθήματα αὐτά τῆς προσδοκίας καί τοῦ σεβασμοῦ πού ἐμπνέει ἡ παρουσία μας πρέπει νά εἴμαστε ὑπερήφανοι ἀλλά καί πολύ μετρίοφρονες. Ὑπερήφανοι γιατί ὅπου καί ἂν βρεθοῦμε ἡ λέξις "Ελλην μᾶς τοποθετεῖ σάν τό τελειότερο ὁποῖο ἐμεῖς τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων στήν πῶς περίθλητη θέση, καί μετρίοφρονες γιατί ἡ δόξα αὐτή δέν μᾶς ἀνήκει, δέν τήν δημιουργήσαμε ἐμεῖς, εἶναι κληρονομία τῶν προγόνων καί κληρονομία πολύ βαρειά μάλιστα. Τόσο πού πολλοί Νεοέλληνες πρότειναν νά μὴ τήν ἀποδεχθοῦμε, νά διαρρήξουμε κάθε σύνδεσμο μέ τό ἀθάστο ἐκεῖνο παρελθόν μας καί νά δημιουργήσουμε δικό μας πολιτισμό πού νά μὴν ἔχει καμιά σχέση μέ τόν ἀρχαῖο. Ἡ πρόταση αὐτή εἶναι βέβαια ὑπερβολική, ἀλλά περιέχει καί κάποια δόση σοφίας, διότι τό νά εἴμαστε πρόγονοι τῶν ἀρχαίων "Ελλήνων εἶναι σπουδαῖο ἀλλά καί ἐπιζήμιο. Σπουδαῖο γιατί ζοῦμε κάτω ἀπό τόν ἴδιο ἥλιο πού φώτισε τά ἔργα τους, διατηροῦμε τόν φυλετικό τους τύπο στά χαρακτηριστικά μας (μιὰ πρόσφατη φωτογραφική σύγκριση σέ ἕνα τεύχος τοῦ Ὑφυπουργείου Τύπου ἀποκάλυψε καταπληκτικές ὁμοιότητες "Ελλήνων χωρικών μέ ἀρχαῖα ἀγάλματα) καί δέν ἀποκλείεται ἐπομένως νά διατηρηται κάπου στό ἴδιο αὐτό περιβάλλον καί τό πνευματικό κύταρο πού ἔδωσε καί πού μπορεῖ σέ κατάλληλη στιγμή νά ξαναδῶσθαι στήν ἀνθρωπότητα ἕναν ὑπέροχο πολιτισμό. Ἀλλά ἡ ἐνδοξη αὐτή καταγωγή μας μπορεῖ νά ἀποβῇ ἂν δέν προσπαθῶμε νά φανοῦμε ἀντάξιοι τῆς, ὅπως ἡ κληρονομία σέ κάθε κληρονόμο πού σταυρώνει τά χέρια του καί ἀδρανεῖ, ἀδιαφορῶντας γιά κάθε δική του δημιουργία, μοιραία. Αὐτό καί ἔγινε ἐδῶ καί λίγα χρόνια. Ἀδιαφορήσαμε ὁλοσδιόλου γιά τά γενικά μας ζητήματα καί ἐνδιαφερθήκαμε τόσο γιά τά ἀτομικά μας ὥστε ὁ κύκλος τοῦ σεβασμοῦ πού προσαναφέραμε γύρω ἀπό τόν "Ελληνα, νά μὴν εἶναι καθόλου πιά κολακευτικός. Ἡ εἰρωνεία γιά τὰ χάλια τῆς πατρίδας του τόν ὑποδέχονταν στό ἐξωτερικό, δέν ἀντιπροσώπευε πιά τήν μεγάλη γιά τήν ἀνθρωπότητα χώρα τῆς Ἀρμονίας καί τοῦ Πνεύματος, ἀλλά μιὰ χώρα ἀναρχή πού ἦταν ἀνάξια νά ζῇ καί νά ὑπάρχῃ ἀνάμεσα στόν πολιτισμένο κόσμο. Εὐτυχῶς μέ τό Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἡ θλιβερή αὐτή παρένθεση ἔκλεισε καί ξαναπήραμε στήν διεθνή κοινωνία τήν θέσή μας. Τήν θέση ὅμως αὐτή ἔχομεν καθῆκον νά τήν δικαιολογήσωμεν οἱ σύγχρονοι "Ελληνες. Τήν μεγάλη αὐτή ἀποστολή τῆς ἀναδημιουργίας τῆς ἐνδόξου μας πατρίδος πού προσέφερε στήν ἀνθρωπότητα τό Πνεῦμα μέ τās Ἀθήνας, τόν Χριστιανισμό μέ τό Βυζάντιον, τό παράδειγμα ἑνός ἀπαραμίλλου ἠρωτισμοῦ μέ τό 21, θά ἐκπληρώσῃ κυρίως ἡ νέα γενεά τῶν "Ελλήνων. Ἡ γενεά αὕτη πού ἔχει τήν εὐτυχία νά ζῇ σέ ἕναν τόπο

μέ τίς εὐνοϊκές συνθήκες τοῦ περιβάλλοντος πού ἔδωσαν στόν κόσμο τόσα ἰδανικά καί πού διατηρεῖ μέσα στήν γενική κούρασι τοῦ ὑπερλεπτυσμένου πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης παρθένο καί πρωτόγονο ἔδαφος γιά ὅλες τίς δημιουργίες. Γι' αὐτό πρέπει νά εἴμεθα εὐτυχεῖς, διότι εἴμεθα "Ελληνες. Ἡ κάθε προσπάθεια καί ἡ παραμικρότερη ἀκόμη σέ ἕνα τέτοιο ἔδαφος, ἀποδίδει ἀμέσως τούς καρπούς τῆς. Καί δέν ὑπάρχει χαρά μεγαλύτερη γιά τόν ἄνθρωπο ἀπό τοῦ νά βλέπῃ τήν ἐπιδράσθησιν τῶν μόθων του τόσο ἀμεση καί τόσο γόνιμη ὅπως στήν "Ελλάδα. Καί ἡ παραμικρότερη συμβολή μας στόν πνευματικό καί τόν ἀθλητικό στίβο ἔχει ἀνυπολόγιστη ἀξία γιατί ἀποτελεῖ ἕνα ἀκόμη βῆμα πρὸς τό ἀγνωστο ἰδανικό πού μιὰ φυλὴ σάν τῇ δική μας δέν μπορεῖ παρά νά προσφέρῃ κάποτε καί πάλι στήν ἀνθρωπότητα. Ἐχει τόση ζωντάνια καί τόση φρεσκάδα, ἕνα τόσο πλούσιο ἀπὸ παραδόσεις καί τόσο παρθένο σέ δυνάμεις ἔδαφος, ὥστε κανεῖς σπόρος νά μὴν πηγαίνει χαμένος ὅπως στά ἄλλα χιλιόσπαρμένα χώματα τοῦ κόσμου. Ἡ τέχνη, ἡ φιλολογία, ἡ ἐπιστήμη σέ μᾶς εἶναι τόσο ἀνεκδήλωτες ἀκόμη «τόσο πίσω» κατὰ τήν ἀντίληψιν μερικῶν καί τόσο ἐμπρός κατὰ τήν ἀποψή μας, ὥστε νά μπορούμε νά ἐλπίζουμε τήν ὥρα πού ὅλοι στήν Εὐρώπῃ ἀπελπίζονται καί ἀναζητοῦν ἐκκεντρικότητας, στήν πῶς πρωτότυπη καί στήν πῶς πλούσια συγκομιδῇ. Τὰ ἀνεκτίμητα αὐτά ἔδαφη ἀπλώνονται καί ἀνήκουν γιά πρώτη φορά στήν "Ελληνική Νεολαία πού ξεκινάει γιά τήν κατὰκτῆσιν τούς οργανωμένη μέ ἕναν ἀποφασισμένον Ἀρχηγό. Ἡ στιγμή αὕτη εἶναι μεγάλη καί ἱερή γιά τήν "Ελλάδα. Γιά πρώτη φορά θά ἐπιχειρήσωμε νά δώσωμε τήν ἀντάξια ἀπάντησιν στόν κύκλο τοῦ σεβασμοῦ καί τῆς ἀναμονῆς τῆς διεθνούς κοινωνίας καί νά ποῦμε μέ δική μας ὑπερηφάνεια: Εἴμεθα "Ελληνες!...

Υ.

ΚΑΝΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΙ

Ἐφ' ὅσον οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ὡς ἀγρόται ἡ ἀποταμίευσις ἐγγίνεται εἰς ἀγροτικά εἶδη. Ἀ.χ. ἀποταμίευαν μέρος τοῦ σίτου διὰ νά ἔχουν διὰ σποράν. Εἰς τὰς πόλεις ὁ ἀστέρας δέν εἰσπράττει εἶδη διὰ νά ἀποταμιεύσῃ, ἀλλὰ εἰσπράττει χρήματα. Τὰ χρήματα ταῦτα ἀποταμιεύει εἰς ἕνα πῶς τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ νὰ τοῦ περισσεύσῃ ἐκ τῶν μηνιαίων ἢ καθημερινῶν εἰσπράξεών του. Ὅσον δὲ αὐξάνει τὸ ποσὸν τῆς ἀποταμιεύσεως τόσοσιν αὐξάνει καί ἡ χαρὰ τοῦ ἀποταμιεύοντος ὅτι ἔχει μίαν περιουσίαν.

Ἐνῶ ὅλα τὰ ζῶα ἀδιαφοροῦν διὰ τὴν ὑπαρξίν περιουσίας μόνον ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἐμφυτον τὴν ἰδέαν τῆς ἀτομικῆς περιουσίας.

Ἄλλοτε οἱ ἄστροι ἔκαμον ἀποταμίευσιν ἀγοράζοντες καί κτίζοντες μικρὰ σπιτάκια.

Σήμερον τοῦτο εἶναι ἀδύνατον ἕνεκα τῆς μεγάλης ἀξίας τῶν οἰκοπέδων ἐν Ἀθήναις καί τῶν μεγάλων ἀποστάσεων τῶν περιχώρων. Οὕτω δὲ οἱ πτωχοὶ καταφεύγουν εἰς τὰ Ταμιευτήρια.

Ἐξ ὧν τῶν Ταμιευτηρίων τὰ καλλίτερα εἶναι τὰ ταχυδρομικά, διότι ὅπισθεν τούτων ἴσταιτο τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶναι οικονομικῶς κανίσχυρον. Ὅτι δὴποτε οικονομικὴ κρίσις καί ἂν συμβῇ τὰ Ταχυδρομικά Ταμιευτήρια θά εἶναι ἀκλόνητα, διότι τὸ "Ελληνικὸν Κράτος θά εἶναι ὑπόχρεον νά πληρῶνῃ τοὺς καταθέτας.

Σημασία ἔχει, ὅχι τὸ πόσον καιρὸν θά ζήσῃς, ἀλλὰ ἂν θά προφθάσῃς νά δικαιολογήσῃς τὴν ὑπαρξίν σου.

Λυποῦμαι ὅτι ἔχω μίαν μόνην ζωὴν νά δώσω εἰς τὴν πατρίδα μου.

Νά θαν Χάλ

Πρέπει νά ναι κανεῖς νέος διὰ νά κάμῃς μεγάλα πράγματα.

Γκαῖτε

Ο Χριστόφορος Κολόμβος καὶ ἡ ἔκλειψις

Κατὰ τὸ ἔτος 1505 ὁ Χριστόφορος Κολόμβος ἔφθανε στὴν Ἰαμαϊκή. Βλέποντας τὸν ἀσύγκριτο πλοῦτο τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ νηιοῦ εἶχε συλλάβει τὸ σχέδιο νὰ ἱδρῦσῃ ἐκεῖ μίαν ἐγκατάσταση, ἀλλὰ οἱ ἰθαγενεῖς εἶχαν ἀντιταχθῇ στὴν ἀποβίβασί του καὶ γιὰ νὰ καταστήσουν ἀδύνατη τὴν κατοχὴ εἶχαν ἀρνηθῇ νὰ τοῦ προμηθεύσουν τρόφιμα.

Ὁ Κολόμβος, τοῦ ὁποῦ ἡ ὑπέροχος μεγαλοφυΐα δὲν ἀργοῦσε νὰ τοῦ ὑποδείξῃ μιά διέξοδο, χρησιμοποίησε τότε ἕνα διασκεδαστικὸ στρατήγημα.

Μιά ἔκλειψις σελήνης θὰ συνέβαινε ἡ σελήνη θὰ γίνονταν συνένοχος του.

Ἐνα πρωὶ ὁ Κολόμβος εἰδοποίησε τοὺς ἀρχηγούς τῶν ἰθαγενῶν ὅτι εἶχε νὰ τοὺς κάμῃ μιά σπουδαιότατη ἀνακοίνωσι καὶ ὅτι θὰ τοὺς περίμενε σ' ἕνα ὠρισμένο σημεῖο τοῦ νησιοῦ. Ὁ ἐπιτακτικὸς τόνος μὲ τὸν ὁποῖον ἐδόθη αὐτὴ ἡ διαταγὴ, ἔκανε τόση ἐντύπωσι στοὺς ἀγρίους πού πῆγαν σὸ καθωρισμένον μέρος.

Ὁ Κολόμβος στὴν ἀρχὴ τοὺς προσάπτει τὴν σκληρότητά τους πρὸς τοὺς θαλασσοπόρους πού δὲν ἤθελαν νὰ κάνουν κακὸ στοὺς ἀγρίους, ἀπ' ἐναντίας, καὶ πρόσθεσε μὲ ὕφος σταθερό:

— Γρήγορα θὰ τιμωρηθῆτε γιὰ τὴν ἀπανθρωπιά σας. ὁ δυνατὸς Θεὸς πού λατρεύω θὰ σὰς πλήξῃ μὲ τὶς χειρότερες συμφορὰς καὶ γιὰ νὰ σὰς ἀποδείξω πὼς αὐτὰ πού σὰς λέω εἶναι ἀληθινὰ, ἀπόψε κι' ὅλας θὰ δῆτε τὴν σε-

λήνη νὰ κοκκινίξῃ, κατόπι νὰ σκοτεινιάξῃ καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ σὰς δώσῃ τὸ φῶς της. Ἀλλωστε αὐτὸ δὲν θὰ εἶναι παρὰ ἡ ἀρχὴ τῶν συμφορῶν σας ἂν δὲν θελήσετε νὰ ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὴν προειδοποίησι πού σὰς δίνω.

Πράγματι ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ὥρες ἡ σελήνη ἀρχισε νὰ σκοτεινιάξῃ καὶ νὰ προκαλῇ στοὺς ἀγρίους πανικὸ, ὁ ὁποῖος γινότανε μεγαλύτερος ὅσο ἡ σκιά ἀπλωνότανε ἐπάνω στὴν σελήνη. Ὅταν μόνον μιά ἡμισέληνος φωτεινὴ ἀπέμεινε, ὁ Χριστόφορος Κολόμβος εἶπε στοὺς ἰθαγενεῖς πού εἶχαν πέσει στὰ πόδια του μὲ τὴν ἔκφρασι τοῦ πιὸ ζωηροῦ φόβου.

— Ἄν συγκατατεθῆτε νὰ μὰς δώσετε τρόφιμα ὁ θυμὸς τοῦ οὐρανοῦ θὰ καταπραυνῇ καὶ ὡς σημεῖο τῆς συγγνώμης του λίνο-λίγο ἡ σκιά πού σὰς κρύφτει τὴν σελήνη θὰ ἐξαφανισθῇ.

Τρομαγμένοι οἱ ἀγριοὶ ὠρκίσθησαν στὸν Κολόμβο καὶ στοὺς ἀνθρώπους του πὼς δὲν θὰ ἄφηναν νὰ τοὺς λείψῃ τίποτα καὶ πὼς θὰ τοὺς ὑποδεχόντουσαν σὰν φίλους.

Ἀκριβῶς ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἡ ἔκλειψις ἀρχισε νὰ τελειώνῃ, ὅπως τὸ εἶχε ὑπολόγισαι ὁ Κολόμβος, καὶ ἡ σελήνη ξαναφάνηκε μὲ ὅλο της τὸ κάλλος.

Οἱ ἀγριοὶ, πεπεισμένοι πὼς ὁ ξένος πού ἐρχότανε στὸν τόπο τοὺς μπορούσε νὰ δώσῃ διαταγὰς στὴν φύσι,

ὑποταχθήκανε χωρὶς διαμαρτυρίας καὶ φοβούμενοι μὴ πὼς ξανασημειωθῇ αὐτὸ τὸ φαινόμενο τὸ ὁποῖο φοβόντουσαν ἐπειδὴ δὲν ἐγνώριζαν τὴν αἰτία του, ἔδωκαν στοὺς κατακτητὲς ὅσα τοὺς ζήτησαν.

Ἔτσι ἦταν μοιραῖο νὰ κατακτηθῇ αὐτὸ τὸ θαυμασιὸν διαμάντι πού ὀνομάζεται Ἰαμαϊκή.

~~~~~

Η ΜΠΑΛΛΑ

Τώρα πού ἀρχίζει ὁ χειμῶνας, γιὰ νὰ ζεστένεσθε θὰ σὰς μάθουμε νὰ παίζετε τὴν μπάλλα.

Προμηθευθῆτε ἕνα κοντάρι μακρὸ καὶ στερεό. Πρέπει νὰ μὴ πορῇ νὰ βαστάξῃ σὸ ἕνα του ἄκρο καὶ χωρὶς νὰ λυγίσῃ τὸ βάρος μιᾶς μπάλλας κλεισμένης μέσα σὸ δίχτυ της.

Ἀπὸ αὐτὰ πού σὰς εἶπα καταλάβετε κι' ὅλας ὅτι πρέπει νὰ δέσετε στὴν ἄκρῃ τοῦ κονταριοῦ μιά μπάλλα

κλεισμένη μέσα σὸ δίχτυ της. (Δῆτε τὸ σχέδιο). Τὸ δίχτυ μπορεῖ ν' ἀντικατασταθῇ ἀπὸ οἰονδήποτε ἀντικείμενον καμωμένο ἀπὸ ὕφασμα ἢ σπάγγο.

Τὸ παιχνίδι αὐτό, πρέπει νὰ σὰς ἐξηγήσω, παίζεται ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς παίχτες.

Ὁ ἕνας, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ παιχνιδιοῦ, πέρνει τὸ κοντάρι, τὸ ὠφώνει λίγο καὶ σὰν νὰ ψάρευε μὲ τὴν μπάλλα τὸ κλίνει λίγο. Ἡ μπάλλα κατεβαίνει τότε στὴν γῆ.

Αὐτὴν τὴν στιγμὴ περιμένουν οἱ 2 ἢ οἱ 3 παίχτες. Πηδοῦν καὶ προσπαθοῦν νὰ πιάσουν τὸ κοντάρι μὲ τὸ χέρι. (Σὲ κάθε ἐπιτυχία ὁ παίχτης πού ἐπιτυχαίνει χάρις στὴν τύχη ἢ τὴν γρηγοράδα του, σημειώνει ἕναν πόντο).

Ἐκεῖνος πού ὁδηγεῖ τὸ παιχνίδι ἀφοῦ ἔκανε τοὺς παίχτες ἢ τίς παίχτριες νὰ πηδήσουν, ξανασηκώνει τὸ κοντάρι. Πράγματι δὲν πρέπει νὰ τίς διευκολύνῃ. Πρέπει νὰ τίς προκαλεῖ καὶ κατόπι νὰ τίς γελάῃ.

Ἀλλὰ πορ' ὅλη τὴν ἐπιτηδειότητά του ὁ παίχτης κα-τορθώνει νὰ ἐγγίσῃ τὴν μπάλλα.

Ἐκεῖνος πού πρῶτος τὴν πιάνει 5 φορές κερδίζει.

Ἄν ὑπάρχουν πολλοὶ ὁμιλοὶ οἱ παίχτες πού κερδίζουν καὶ παίξουν μιά τελευταία παρτίδα γιὰ νὰ δοῦν ποῖος θὰ ἔρθῃ πρῶτος.

*****

«Πρέπει νὰ ἔχετε τὸ θάρρος νὰ ἀναγνωρίσετε τὴν ἀξίαν καὶ νὰ πειθαρχήτε εἰς αὐτήν. Ἄν βρεθῆτε δέκα ἕως δέκα πέντε ἀπὸ σὰς σὲ μίαν βάρκα σὲ θάλασσα τρικυμισμένη, φουρτουνιασμένη καὶ ἂν ἀκόμη εἰσθε μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι καὶ ἕνας ἀπὸ σὰς εἶναι ἀπλοῦς ναύτης, ποιὸν θὰ ἀκούσετε ἐκείνην τὴν στιγμὴν πού ἡ βάρκα σας θὰ κινδυνεύῃ νὰ πνιγῇ καὶ σὲ ποιὸν θὰ πειθαρχήσετε; Εἰς τὸν ναύτην. Καὶ γιατί; Διότι θ' ἀναγνωρίσετε ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶναι ὁ ἱκανώτερος. Ἔτσι καὶ εἰς τὴν ζωὴν σας ἂν αἱ περιστάσεις σὰς ρίψουν εἰς μίαν ἀνάγκην, δσὴν ἀξίαν καὶ ἂν δίνετε στὸν ἑαυτὸν σας, ἀναγνωρίζετε ὅτι ἕνας ἀπὸ σὰς εἶναι ὁ καλύτερος νὰ σὰς ὁδηγήσῃ καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποτάσσεσθε εἰς αὐτόν.»

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ὁ Ἀγών μας κατὰ τοῦ Κομμουνισμοῦ

Διδάγματα καὶ συμπεράσματα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Γ'. ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ταῦτα δὲ πάντα εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας Ἕθνη καὶ Κράτη γειτονικά ἢ καὶ ἀπομεμακρυσμένα, ὁλόκληρον τὴν προσοχὴν στρέφουν καὶ πολὺ δικαίως, διότι δὲν θέλουν νὰ χαθοῦν, πρὸς τὴν Νεολαίαν των, χάριν τῆς ὁποίας μεγίστας θυσίας ὑφίσταται καὶ ὁ Κρατικός των προϋπολογισμός, χάριν τῆς ὁποίας προθύμως ὑποχωροῦν εἰς θυσίας πᾶσαι αἱ τάξεις των καὶ ἐνώπιον τῆς ὁποίας γόνυ ἐλαθείας, στοργῆς πραγματικῆς, ἀγωνιώδους ἐνδιαφέροντος, κλίνουν πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ των. Καὶ γνωρίζει ἀκόμη ἡ Νεολαία τοῦ Ἕθνους μας, ὅτι, διὰ τὴν συγγραφὴν σελίδων ἀμίλλης εὐγενούς διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς πραγματικοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ Ἕθνικοῦ, ἐνηρμονισμένου πρὸς ἓνα παγκόσμιον τοιοῦτον, εἶναι ὑποχρεωμένη ἐκ τοῦ καταθλιπτικοῦ βάρους τῆς Ἑθνικῆς τῆς ἱστορίας νὰ παίξῃ, τοῦλάχιστον πρωτεύοντα ρόλον, διὰ τὸ καλὸν τοῦ Γένους, τῆς ἀνθρωπότητος ὁλοκλήρου. Ἀλλ' ἐνῶ, πάντα ταῦτα γνωρίζει, καὶ οὕτω πως διαγράφει τὴν ἀποστολὴν της, ἡ Ἑλληνικὴ νεότης, χωρὶς πρὸς τοῦτο καὶ νὰ εἰς τὴν καθοδηγήσῃ, καὶ ἐνῶ μὲ τὴν χαρακτηρισίζουσιν τὴν Φυλὴν μας ὁλόκληρον λιτότητα, ἀγωγύτως προχωρεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν τῆς διάπλασιν καὶ διαμόρφωσιν, ἐν μέσῳ πανθομολογουμένων στερήσεων, εὐρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν ὁδὴν ἡν ἀνάγκη νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὴν μέχρις ἐγκληματικότητος ἐξικινουμένην πληρῆς ἀδιαφορίας τοῦ ἐντεταλμένου διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Κράτους... καὶ περαιτέρω, ἐπεξηγοῦσα ἐν τῷ ὑπομνήματί της τοὺς λόγους τῆς ἀδιαφορίας αὐτῆς τοῦ Κομματικοῦ Κράτους ἐσημείωνε μετὰ παρρησίας... «Δὲν δυσκολευόμεθα καθόλου διολογιζόμενοι τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας, ἀληθείας ἐχούσης πηγὰς τὰ ἀνιδιοτελεῖ αἰσθηματά μας, τὰ συναισθήματα ἀγωνίας καὶ διαπορίας μας διὰ τὴν Ἑθνικὴν αἰρίαν, νὰ σημειώσωμεν, ὡς τὸν μέγιστον καὶ ἐπικινδυνώδεστον τῶν ἐχθρῶν μας, τὸ χθεσινὸν καὶ τὸ σημερινὸν Ἑλληνικὸν Κράτος, τὰς Κρατικὰς Ἀρχὰς μας, τὰς χθεσινὰς καὶ τὰς σημερινὰς, αἵτινες μὲ τὸ ΝΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΣΑΙ ΑΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΣΤΥΓΝΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ξένα πρὸς τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας μας, ξένα πρὸς τὴν εἰς τὰς τάξεις μας συντελουμένην ζύμωσιν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀνίσχυρον νὰ παρακολουθήσουν τὴν πραγματικὴν ἀγώνισαν μας, περισσότερο ἀνίσχυροι νὰ γνωρίσουν τὴν κρατούσαν ἐν ἡμῖν σύγχυσιν ἔστω, καὶ ἄρα ἀσυγκίνητοι νὰ παρακολουθοῦν τὰς ἐκάστοτε ἐκδηλώσεις μας, τὰς προερχομένας μὲν ἐξ ἀθροισμάτων ψυχικῶν ἐκφράσεων, ἀλλὰ διαδηλούμενας εἰς τὴν πρώτην δεδομένην εὐκαιρίαν... Καί, ἀφοῦ, ἐθέσαμεν, ὡς πρῶτον ἐχθρόν μας, ὅσον ἀνωτέρω ἐθέσαμεν, καὶ δι' οὗς λόγους ἐν συνόψει ἐσημείωσαμεν, ἐκκόλως θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ὑποστηρίζωμεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς οὗτος εἶναι καὶ ὁ πραγματικὸς πατὴρ ἄλλων παρουσιαζομένων εἰς τὰς τάξεις μας ἐχθρῶν, ἐναντίον των ὁποίων ἐξ ἐνστίκτου φυλετικοῦ κατ' ἀρχὰς ἀντεδράσαμεν ἀνευ τῆς ὑποδείξεως οὐδενός, ἐξ ἐπιστημονικῶν πεποιθήσεων καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας ἀργότερον ἠγωνισθήμεν, τραπέντες τέλος πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς δημιουργίας, θὰ ἠθέλομεν νὰ ἐγράφομεν τῆς ἀναδημιουργίας τῆς τάξεώς μας, ἀποφασίσαντες νὰ ἀνοήσωμεν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ Κράτος, ἀφοῦ ἡ προσοχή μας θὰ ἔπρεπε νὰ παραμῇ ἐντατικῶς ἐστραμμένη πρὸς τὸ φῶς τοῦτο τῆς ἀληθείας, ποῦ προώρισται νὰ καταυγάζῃ, ἀφ' ὅπου, ἐπὶ τοῦτο, εἰς τὸ λίαν προσεχές μέλλον τὴν Ἑλλάδα μας ὁλόκληρον...»... Θὰ ἠδυνάμην, μὲ τὴν παρεμβολὴν τῶν περικοπῶν τοῦ ὑπομνήματος τούτου τῆς ὁμάδος αὐτῆς τῶν Ἑθνικοφρόνων νέων μας, νὰ εἰπω τὸ μαθηματικὸν «ὁ περ εἶδει βεῖξαι». Διότι, ἀσφαλῶς, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἴσχυε διὰ τὴν Νεολαίαν μας, καὶ τὸ ὁποῖον ἡ

ὁμάς αὕτη κατήγγελλε μετὰ παρρησίας, ἴσχυεν ἀπολύτως καὶ διὰ τὰς ἄλλας κοινωνικάς τάξεις, ἐκ των ὁποίων ἄλλωστε καὶ ἤρχετο ἡ νεότης μας. Καὶ ἡ φωνὴ αὕτη τῆς Νεολαίας μας, ἦτο ἀσφαλῶς ἡ φωνὴ τοῦ Ἕθνους ὁλοκλήρου, ἐκδηλοῦσα τὴν θέλησίν του νὰ ζήσῃ καὶ νὰ προκόψῃ. Ἦτο ἡ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐκδηλωθεῖσα τὴν νύκτα τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936 θέλησις καὶ ἀπόφασιν τοῦ Γένους νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεγαλουργήσῃ.

***

Ἐκ μίας καὶ μόνον, λοιπόν, περιπτώσεως ποῦ τὰ ὄργανα των ἀσφαλειῶν μας μᾶς φέρνουν εἰς φῶς, δυνάμεθα τόσα νὰ ἀντλήσωμεν διδάγματα καὶ τόσα νὰ συγκροτήσωμεν συμπεράσματα, ὥστε νὰ παρέλκῃ ἐντελῶς πλεόν πᾶσα, διὰ τὴν ἐπισταμένην καὶ σοβαρὰν μελέτην αὐτῶν, σύστασις. Συγκεκριμένως ἐκ τῆς περιπτώσεως αὐτῆς τοῦ Ι. Π. διδασκόμεθα πάντες οἱ νέοι, ἐν συγκεφαλαιώσει:

α') Ὅτι, τὰ ὄργανα τῆς Γ'. Διεθνούς, εἶναι ἐσκορπισμένα παντοῦ, καὶ καλύπτονται ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐργαζόμενα κατ' ἰδίους ἐκάστοτε τρόπους καὶ ἰδίας μεθόδους διὰ τὴν ἀπόκτησιν νέων θυμάτων.

β') Ὅτι, ὅχι μόνον ἔχομεν χρέος νὰ διαφυλάττωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπὸ τὰς παγίδας των, τὰς ὁποίας εἰς πᾶν βῆμα μας, καὶ μέχρι τῆς πλήρους ἐκκαθαρίσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος, πρέπει νὰ ὑποψιάζωμεθα ὡς ὑπαρχούσας, ἀλλὰ καὶ ἔργον μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀγρία καταπολέμησις τῶν ἐναπομεινασῶν μολυσματικῶν αὐτῶν ἐστιῶν.

γ') Ὅτι, ὁ Κομμουνισμός, ὡς βασικὰ καὶ θεμελιώδεις ἀρχὰς του ἔχει, ἀπροκαλύπτως νὰ διηλθώμεν, τὴν Ἀπάτην τὸ Ψεῦδος τὴν Συκοφαντίαν, ἀναγκασθῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰς ὑψίστα ἐπιστημονικὰ ἐπίπεδα τὴν διαφθοράν, ἠθικὴν καὶ ὕλικήν των πλησίον μας. Τὴν κλοπὴν τὴν πλαστογραφίαν τὴν ληστείαν τὸ ἐγκλημα τὸν φόνον τοὺς Ἐκθισμούς τὸν Ἐκφυλισμόν: Αὐτὰ δὲ μᾶς τὰ διδάσκουν ἡ περίπτωσις τοῦ Π. καὶ δὲ ἀξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἐσημείωσα ἐν ὀλίγοις, διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Κομμουνιστικοῦ κινήματος ἐν γένει καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ του.

δ') Ὅτι, ἐν Ἑλλάδι, τὸ Κόμμα τοῦτο ἐφήρμοξε καὶ ἐφαρμόζει, κατόπιν ἐπισταμένων μελετῶν του, ἰδίαν τακτικὴν καὶ ἰδιαιτέρας μεθόδους, ἐναρμονιζομένας πρὸς τὴν ψυχροσύνην τοῦ λαοῦ μας, τὸ ζῶηρόν του χαρακτήρος του, τὴν εὐφυίαν του, τὰς κακὰς ροπὰς του, τὴν ἱστορικὴν συνθηκὴν του, τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα του, καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου, δὲν πρέπει νὰ ἀναζητῶμεν τὴν τακτικὴν του εἰς τὴν τακτικὴν τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ Κομίντέρν εἰς ἄλλας χώρας, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἐγκυπτόμεν μετὰ σοβαρότητος, μὴ φειδόμενοι κόπου καὶ χρόνου, εἰς τὴν μελέτην τῶν ἑαυτῶν μας, νὰ ἀνευρίσκωμεν μετ' εἰλικρινείας τὰ εὐάλωτα σημεῖα μας διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ προστατεύωμεν αὐτὰ ἀπὸ τὴν Κομμουνιστικὴν ἀπάτην.

ε') Ὅτι εἰς τῶν κυριωτέρων συμπαράστατων τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, ὁ κυριώτερος, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ἔσται, τὸ ἐκπνεύσαν ἤδη Κομματικὸν Κράτος. Μὲ τὴν ἀδιαφορίαν του τὴν ἐγκληματικὴν, δι' ἡν καὶ μόνον ὁ Ἑλληνισμός τοῦ ὀφείλει Ἀνάθεμα αἰώνιον, μὲ τὴν βλακειαν, ἡ ὁποία τὸ ἐμάστιζε, μὲ τὴν ἐγκεφαλικὴν μαλάκουνσιν ἀπὸ τὴν ὁποίαν χρονίως ἐπάσχει, μὲ τὰς κακίας του καὶ τὰς μικρότητάς του, ἔσται ὁ μοναδικὸς δημιουργὸς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σῶμα, πληγῶν δυσπεπλωτῶν, εὐπροσβλήτων, ὅχι μόνον ἀπὸ τὴν σατανικὴν διεξαγομένην Κομμουνιστικὴν Προπαγάνδαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀκόμη τὴν τῶν Χίλιαστῶν καὶ τῶν οὐδὲποτε ἄλλων γελοίων ἢ σχεδὸν γελοίων προπαγανδῶν. Ὅτι, ἐπομένως χρέος ἔχομεν, μὲ ὅσαν δυνάμιν πολεμῶμεν τὸν Κομμουνισμόν, μὲ ἄλλην τὴν ὅσην καὶ ἰσχυρότεραν νὰ πολεμῶμεν τὸ Κομματικὸν Κράτος. Καί

στ') Ὅτι, πρὸ τοιούτων καθηκόντων καὶ εὐθυνῶν, ἔχομεν ἀνάγκη, ἀπολύτως σοβαροῦ καὶ ἐξονυχιστικοῦ διαφωτισμοῦ, ἀπὸ πᾶσας τὰς πλευράς, τῆς τε κομμουνιστικῆς τακτικῆς καὶ μεθόδου, καὶ ἡμεῖς καὶ δι' ἡμῶν πάντες οἱ συναγωνισταὶ καὶ συναγωνίστριαί μας, καὶ δι'

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

δον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Παρέα λοιπὸν κι' οἱ δυὸ κατέβηκαν στὴν ἀκροποταμιὰ καὶ ἡ νεράϊδα ἄρχισε νὰ κάνη κούνια ἀφοῦ πήδησε κάτω σὲ ἓνα βουῖρλο.

— "Α! μοῦ τὴ σκάσατε, εἶπε ὁ Ντελῆς. 'Εσεῖς δὲν εἰστε νεράϊδα τῶν λουλουδιῶν, ἀλλὰ εἰστε ἄγγελος.

— "Α! ὄχι! τοῦ εἶπε τὸ ὠραῖο αὐτὸ πλάσμα. Λές πὼς εἶμαι ἄγγελος γιατί δὲν εἶδες ἀκόμα πὼς εἶναι οἱ ἄγγελοι. Αὐτοὶ λοιπὸν εἶναι μεγάλοι. Καὶ λάμπουνε τόσο πού κανέννας δὲν μπορεῖ νὰ τοὺς κοιτάξῃ. Τὸ ἴδιο ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ κοιτάξῃ κανέννας τὸν ἥλιο τὸ μεσημέρι.

— Νὰ μὲ συμπαθᾶτε δηλαδή γιατί νόμισα πὼς εἶσατε κανένα μικρὸ ἄγγελουδάκι, εἶπε ὁ Ντελῆς καὶ κούνησε λίγο τὸ μουσούδι του.

Τότε πήραν τὴ Νεράϊδα τὰ γέλοια.

— Κύττα, κύττα! Καλὲ πὼς κουνάει ἔτσι τὴ μύτη του. Χά! χά! χά! 'Ασφαλῶς αὐτὸ δὲν μποροῦν πολλοὶ νὰ τὸ κάνουν. Ὁ Ντελῆς περήφανος ἐπειδὴ ἡ Νεράϊδα ἔδειξε ἐνδιαφέρον, εἶπε.

— 'Εκεῖνο πού δὲν μπορῶ νὰ δῶ μὲ τὰ μάτια μου τὸ μαθαίνω μὲ τὴ μύτη μου. Θὰ προτιμοῦσα βέβαια νάχω κι' ἐγὼ φτερούγες, μὰ γιὰ πές μου σὲ παρακαλῶ πού νὰ τίς βάλω; Καθὼς βλέπεις ὅμως δὲν μοῦ πολυχρειάζονται. Στὸν κόσμον ἔρχεται ὁ καθένας ὅπως τὸν κάνει ἡ φύση καὶ πρέπει νὰ ξέρῃς πὼς δὲν ὑπάρχουν μῆτε ὠραῖα, μῆτε ἀσχημα πράγματα. Τὰ μόνα πού ὑπάρχουν εἶναι τὰ δυνατὰ καὶ τὰ ἀδύνατα.

— "Α! ὄχι δά! δὲν συμφωνῶ, εἶπε ἡ Νεράϊδα.

~~~~~
αὐτῶν πᾶσα ἡ Ἑλληνικὴ Κοινὴ Γνώμη καὶ τῆς ἄλλης καθ' ἑξῆς καὶ κακὴν παράδοσιν τακτικῆς τῶν δοτράκων τῆς κομματικῆς κρατικῆς ἐποχῆς, καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν δικαίωμα νὰ ὀλιγωρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μας αὐτῶν, ὅπως δὲν δικαιούμεθα νὰ καταλαμβανόμεθα ἀμοιοι οὐδενὸς τῶν ὡς ἀνω ζητημάτων. Ἀντιμετωπίζει τις τὸν ἔχθρον εἰς μίαν μάχην, ἓνα ἀγῶνα ἀσφαλῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς, ὅταν, γνωρίζων τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν τακτικὴν του ἀπολύτως καὶ ἐπακριβῶς, δίδει τὴν μάχην μετὰ θάρρους, ἀποφασιστικότητος καὶ πίστεως.

Καὶ ὅταν ἐκεῖνοι, μὲ τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ δώσωμεν τὴν μάχην, εἶναι ἀντίπαλοι, οἱ οἱ νοσταλγοὶ ἐνὸς κατηραμένου καὶ ἀτίμου παρελθόντος, καὶ οἱ οἱ κήρυκες τοῦ ψεύδους, οἱ διδασκαλοὶ τῆς ἀπάτης, τῆς ἀνηθικότητος, τῆς κλοπῆς καὶ τῆς πλαστογραφίας ὡς εἶναι οἱ σύγχρονοι τοῦ διαλυθέντος Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, εἶναι φανερόν ὅτι οἱ ἀντίπαλοί μας στεροῦνται τῆς βάσεως καὶ τοῦ σοβαρωτέρου ὅπλου διὰ τὴν μάχην. Στεροῦνται ἠθικῆς ὑποστάσεως, πίστεως, ψυχῆς, σθένους. Εἶναι ὅμως προικισμένοι μὲ τὸ ὅπλον τῆς συκοφαντίας. Εἰς αὐτό, ἡμεῖς, θὰ ἀντιτάξωμεν τὸν ἐνθουσιασμόν μας, τὸν φλογερὸν, τὴν ὁρμὴν μας τὴν ἀκατάβλητον, τὸ σύστημά μας τὸ πειθαρχημένον καὶ ιεραρχημένον, τὴν πίστιν μας τὴν ἀκλόνητον ἐπὶ τὴν ἀσφαλῆ μεγαλειώδη Ἑθνικὴν αὔριον. Θὰ ἀντιτάξωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς ψυχικὰς καὶ διανοητικὰς μας δυνάμεις, τὰς ὁποίας μᾶς ἔδωκε τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Ἀυγούστου, ὁ Ἀρχηγός μας Ἰωάννης Μεταξάς... Κ.

'Υπάρχει καὶ ἡ καλωσύνη! Ἐμένα νὰ ρωτήσης πού εἶδα τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἄκουσα τὸ ἀηδόνι καὶ εἶδα τὰ λουλούδια νὰ ποτίζονται μαγεμένα μὲ δροσιά.

— Θὰ δῆτε πὼς θ' ἀλλάξετε γνώμη ἂν κάτσετε λίγο μαζί μας.

— Μὰ δὲν θὰ μείνω ἐδῶ γιὰ πάντα, γιατί θὰ πηγαίνω καὶ στὰ σπίτια τῶν ἀνθρώπων.

— Μπὰ σὲ καλὸ σου, κορίτσι μου! Θὰ πᾶς στοὺς ἀνθρώπους; εἶπε ξαφνιασμένος ὁ σκαντζόχοιρος. Ἐγὼ θὰ τὸν σκεπτόμουνα πολὺ αὐτὸν τὸν περίπατο.

— Ἴι τὰ θές, νοιώθω πὼς κάτι μὲ τραβάει μαζί τους, εἶπε ἡ Νεράϊδα καθὼς ἀπλωνε τὰ φτερά της, καὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ κάμω διαφορετικά.

Ὁ Ντελῆς τότε τὴν παρατηροῦσε ὡς πού κρύφτηκε μέσα στὸ δάσος καὶ δὲν φαινότανε πιά.

ΜΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Ὁ Ντελῆς τὴν ἄλλη μέρα κουβαριασμένος στὶς φτέρες μέσα ἄκουε τ' ἀηδόνι νὰ κελαῖδῃ ἀνάμεσα στὰ φύλλα τῆς φλαμουριάς. Δὲν μποροῦσε ἀκόμη νὰ ἀποφασίσῃ νὰ ἀφίση τὸ μέρος πού εἶχε γνωρίσει τὴ Νεράϊδα τῶν λουλουδιῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ μέρος τοῦ ἄρεσε. Βέβαια ἐπειδὴ θὰ κατὰτρωγε τὰ μικρὰ ζῶα τοῦ μέρους ἐκεῖνου, ἀσφαλῶς θὰ τὸν κατὰτρεχαν καὶ θὰ τὸν μισοῦσαν καὶ τότε ἀναγκαστικὰ θάφευγε. Τὴν ἀνάγκη ἄλλως τε εἶχε! Ὁ Ντελῆς ἦταν πρώτης τάξεως πεζοπόρος.

Ὑστερα ὅμως σκέφθηκε πὼς στὴν ἀνάγκη, θὰ γινότανε καὶ χορτοφάγος.

— Φτάνει νὰ βρίσκομαι στὸ μέρος πού ζεῖ καὶ ἡ μικρὴ νεράϊδα. Μὰ καὶ στὸ κάτω κάτω, ἂν δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό, γιατί τὸ ξέρω πὼς θὰ μοῦ εἶναι δύσκολο νὰ τρέφωμαι μὲ χορτάρια μονάχα, τότε ἔχω κι' ἄλλη λύση. Θὰ κάμω τὸ καλύβι μου ἐδῶ καὶ ἀλλοῦ θὰ πηγαίνω γιὰ κυνήγι. Αὐτὸ εἶναι!

Κι' ὁ Ντελῆς μὲ τὴ λύση αὐτὴ, ἐνθουσιάστηκε.

"Αξαφνα ἀκούστηκε ἓνας θόρυβος πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του καὶ ὁ Ντελῆς ἔρριξε τὴ ματιὰ του νὰ δῇ τί γίνεται ἀνάμεσα στὰ φύλλα τῆς φτέρης.

Εἶδε λοιπὸν μιά βερβερίτσα πού καθὼς γλυτροῦσε ἀπὸ κλῶνο σὲ κλῶνο, εἶχε φτάσει στὸ ἔδαφος λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ κεῖ πού κρυβότανε ὁ σκαντζόχοιρος.

— Μωρέ, πάνω στὴν ὥρα ἦρθε νὰ τῆς ζητήσω τὴ συμβουλὴ της, σκέφτηκε ὁ Ντελῆς. Καὶ μὲ μιᾶς τῆς παρουσιάστηκε. Ἡ κακόμοιρη ἡ βερβερίτσα, ἔτσι πού τὸν εἶδε, ξαφνιαστικὴ καὶ τρομαγμένη τινάχτηκε κατὰ πίσω.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Πρὶν ἀπ' τῇ γέννησὶ Σου ἀκόμη θρῦλος
θρῦλος κι' ἀντρεωμένους καθ' ἀλλήλους, μα-
(χητῆς.
τοῦ λαοῦ Σου ὁ διαλεχτὸς καὶ φίλος
καὶ τοῦ στρατοῦ Σου ὁδηγητῆς καὶ Νι-
(κητῆς.

Στεφανωμένος ἀπὸ τῇ Νίκη καὶ τῇ Δόξῃ,
ὕψωθηκες σὰν Ἡρώας καὶ σὰ φῶς,
καὶ τῆς σκληρῆς Σου Μοίρας δέχτηκες τὰ
(τόξα
μὲ περηφάνεια, σὰν Ὀλύμπιος Θεός !...

Μᾶς ἔλειψες !... Πέρασαν χρόνια κι' ἄλλα
καὶ Σὲ ξανάδα σὲ μιὰ πένθιμη γιορτῇ
πρώτῃ φορὰ δὲν ἦσουν καθ' ἅλλα,
πρώτῃ φορὰ δὲν Σ' εἶδα ὁδηγητῇ...

Τῆς Ἑλλάδος Βασιλεῖς, Στρατιῶτες καὶ
(στῦλος
Ἀχιλλέας καὶ σὸν ἀφρὸ καὶ στὴ στεριά,
σὰ θρῦλος ἦρθες στὴ ζωὴ κι' ἀπόμεινες σὰ
(θρῦλος
στὴ φαντασίᾳ, στὴν Ἱστορίᾳ καὶ στὴν
(καρδιά!...

ΗΡΑΚΛΗΣ Θ. ΜΑΛΩΣΗΣ

ΔΑΦΝΗ

Μὴ μὲ ζηλεύετε ! Κανεῖς τῇ δάφνῃ μὴ ζηλεύῃ !
Μ' αἷμα καὶ δάκρυ πύρινο τῇ ρίζᾳ μου ποτίζουν.
Καλότυχος ὅποιος ποτὲ τῇ δάφνῃ δὲ γυρεύει,
καὶ μόνο τὰ τριαντάφυλλα τὸ στήθος του στολίζουν!
Κοινὸ στεφάνι μ' ἔχουνε ἡ δόξα καὶ ὁ πόνος,
καὶ τὰ θλιμὲν' ἀπόπαιδα τῆς μοίρας μ' ἔχουν μόνο.
Κάθε μου φύλλο ἄδοξος τὸ φαρμακεύει πόνος,
γιὰ τοῦτο μόνο ποιητὰς σὸν κόσμον στεφανώνω.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Ο ΣΚΑΦΤΙΑΣ

Βαρυὰ κοιμᾶται ὁ γέροντας, αὐτὸς ποὺ κάθε μέρα
ἐκίναε σ' ἀκοπὴ δουλειᾶ,
προτοῦ λαλήσουν τὰ πουλιὰ
σὸν ἵππον ἄερα.

Βαρυὰ κοιμᾶται σήμερα, κ' ἡ δίκοπὴ του μνήσκει
ριμμένη ἀκόμα στὴν αὐλῇ,
ὅπου, σαστίζοντας, ἀργῇ
τ' ἀθέβαιον φῶς τῇ βρίσκει.

Τοῦ κάκου ἀποχαιρέτησαν τῆς χαραυγῆς τὸ χρῶμα
ὅλες τοῦ κήπου τοῦ οἱ φωλιές,
μὴν ὀνειρεύεται ; Γιὰ ἰδέε !
Γελάει τ' ἀχνὸ τοῦ στόμα.

Δὲ θά ξυπνήσῃ ἀλίμονον ! γιὰ τὸ φτωχὸ ἀσπρομάλλῃ,
πῶσκαψε κάμπους καὶ βουνά,
δυὸ πῆχες τόπο μοναχά,
τώρα θά σκάψουν ἄλλοι.

Θαρρεῖς ὅπου, ἀναπαύοντας τὴ σκεδρωμένη ράχη,
λαλήματ' ἄλλα καρτερεῖ,
νὰ χαιρετήσουν μιὰν αὐγὴ
ποὺ φῶς αἰώνια θάχη.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Ἐκεῖ στ' ἀπόσκια τοῦ βουνοῦ,
στά δροσερὰ χορτάρια
Ποὺ μурмυρίζουν τὰ νερά
καὶ χύνονται καθάρια,
Ἐκεῖ στ' ἀπόσκια τοῦ βουνοῦ
ποὺ φлуαρεῖ τ' ἀγέρι
Καὶ χαιρετᾷ τὰ λούλουδα
καὶ παίζει μὲ τὴ φτέρη,
Καὶ τὰ πουλάκια κελαῖδούν
στά δέντρα ταῖρι - ταῖρι,
Ἀπλώνει ὡμορφὸ χωριὸ
μὲ λεῦκες στολισμένο,
Καὶ μέσ' σὸν ἥλιο λούζεται
λευκὸ κ' εὐτυχισμένο.
Τὰ κατάσπρα σπιτάκια τοῦ
μικρὰ καὶ μετρημένα
Ὡσὰν φωλῆς μικρῶν πουλιῶν
στά δένδρα εἶναι κρυμμένα.
Ἐχει κι' ἀμπέλια νὰ χαρῇ
καὶ στάχυα νὰ θερίσῃ,
Ἐχει καὶ πρόσχαρὴ ἐκκλησιὰ
κοντὰ στὴν κρύα βρύση.
Κι' ἔρχεται κάθε χωριανὸς
ἐκεῖ νὰ προσκυνήσῃ.
Φιλοῦν τὸ χέρι τοῦ παπᾶ
καὶ τὸν καλημερίζουν
Καὶ στὴ δουλειὰ τὸν ὕστερα
μὲ προκοπὴ γυρίζουν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΡΓΑΛΕΙΟΥ

Ἡ Ζερβοπούλα ἡ ὡμορφὴ κ' ἡ ἀρχοντοθυγατέρα
σὸν ἀργαλειὸ τῆς ὕφαινε κι' ἀνάρηα τραγουδοῦσε:
- διασιδὶ, καλοδιάσιδο, γνεμένο σὸ νυχτέρι,
διασιδὶ, μ' ὄντας σ' ἔγνεθα, τὸν συχνοῦνευρέομουν,
διασιδὶ, ὄντας σ' ἀλάζομουν, ἦρθεν ἀπὸ τὰ ξένα,
διασιδὶ ὄντας σ' ἐτύλιγα, ἔς τὴν ἐκκλησιὰ τὸν εἶδα
διασιδὶ, ὄντας σ' ἐκόλναγα μοῦστεϊλε ἀρραβῶνας.

Πέτα, ἀργαλειέ μου, βρόντησε, πέτα χρυσοῦ σαῖτα
τρίττε, καυμένα χτένια μου, βαστάτε τὸν ἀχὸ μου
νὰ βγοῦν τὰ ὑφάδια γλήγορα, νὰ ράψω τὰ προικιά μου
γιατὶ ὁ καλὸς μου βιάζεται, βιάζεται νὰ μὲ πάρῃ.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

ΙΕΡΟ

Τὰ ἅγια τῶν ἀγίων λειτουργήστε,
λειτουργηθῆτε ὅσοι ἐσεῖς πιστοὶ
μεσ' στὴν ψυχὴ σας πίστῃ αἰώνια κλειστε
καὶ δεθηθῆτε καὶ γιὰ τὸ ληστή.

Χριστιανοὶ στὴ σκέψῃ καὶ σὸ σῆμα
Ἰδανιστὲς στὴν πίστῃ τοῦ Ὑψηλοῦ,
λυτρώστε τὴ ζωὴ σας ἀπ' τὸ κρίμα
κι' αὐριο θᾶστε ἀπ' τὴ Γῆ, γι' ἄλλο.

(Ἀπὸ τῇ «Θυσίᾳ»)

ΡΩΜΟΣ ΦΙΛΥΡΑΣ

Ο θάνατος του Γίγαντα

ΘΑΝΟΥ ΔΟΓΑΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Και είμαστε τώρα μιάμιση ώρα βορειοανατολικά του Τζεντίς, στο Ντουσετζίκ-ντάγ. Βαστούμε εκεί το διδύμελλο, που ανάμεσα περνάει ο δημόσιος δρόμος που πάει για την Κιουτάγια. Έδω το σύνταγμα μας έχει μονάχα το ένα τάγμα. Τα άλλα δύο είναι αλλού, μακριά. Από το τάγμα αυτό οι δύο λόχοι βαστούν την πρώτη γραμμή, κι ο άλλος μαζί με την πολυβολαρχία είναι μιά ξεφρεδιά στα χέρια του συνταγματάρχη μας για ώρα αμυντική.

Ὁ λόγος τοῦ δικῆς μας κρατᾷ ἀρίστερα ἀπὸ τὸ δημόσιο δρόμο. Κομματισταίεντες σὲ φυλάκια, τοῦ βαστοῦν τις κακοτραχηλὲς χαλαροὺς καὶ τὰ πρῶτα, ἀπώλεια σὲ μιὰ ζώνη δυὸ χιλιομέτρων. Ἡ μεγαλύτερη δύναμις του βρίσκεται στὸ κέντρο, σ' ἕνα περιχαρακωμένο λοφάκι, ποῦ χωρίζεται καὶ κόβεται ἀπὸ τὴν ἄλλη γραμμὴ ἀπὸ αὐὰ βαθὺ καὶ δυσκολοπέραστον ρεματιὰ. Τὸ τμήμα ἐδῶ ἦταν ἀπομονωμένο καὶ γιὰ τοῦτο εἴχαμε ἀνίξει χαράκωμα ἀπ' ὁλόγυρα.

Ἀπὸ τὸν Αὐγουστο, ποὺ πήραμε τὸ Οὐσάκ καὶ τοὺς κυνηγήσαμε πέρα μακριὰ κι' ἀπὸ τοῦτα τὰ βουνά, οἱ Τούρκοι δὲν εἶχαν φανή. Πέρασε ὁ Αὐγουστος ἡχοὺς καὶ μῆκε ὁ Σεπτέμβρης μὲ τὰ φθινοπωρινὰ ρίγη ἀνάμεσα σ' ἐκεῖνα τ' ἀτελείωτα δάση τῶν πεύκων. Ἐπρεπε νὰ κάνουμε καλύβες γιὰ τὸν χειμῶνα. Μέρης τώρα πλάνωνται μιὰ ἀόριστη φήμη. Τὸ σύνταγμα μας θάπερνε τάχα μιὰ πολὺ σπουδαία ἀποστολή, παραδίδοντας τὸν τόμαϊ τοι σ' ἄλλο σῆνταγμα. Μα τοῦ θὰ πηγαῖνε τάχα; Κάποιοι εἶπαν πὼς θὰ πηγαῖνε νὰ δεξιμαῖσουμε στὴν Πόλη, γιὰ νὰ ἐπιθεθοῦμε τῇ ἐρχομένῃ ἀντοξή ἀπὸ τὸ πλευρὸ τῶν Κεμαλικῶν. Στὴν Πόλη!...

Τὸ μισὸ μάς φούνταν σὲ μιὰ τέτοια σκέψη καὶ ἡ φτωχὴ μάς καθόρε φτεροκοποῦσε, σκαρὰζε. Ἱστορίες, θρύλλοι, παραμύθια, παραδόσεις ἱερὲς αἰώνων κ' αἰώνων, ποὺ ζέσταναν στὶς βαρυχειμωνιὲς τῆς σκληριᾶς τὴν καρδιά μᾶς πολυπαθὲς Φυλῆς, ὄνειρα θεῖα, ποὺ γλύκαιναν τὸν ὕπνο τῆς καὶ τὴν κερνοῦσαν ἀπ' τὸ κρασί τῆς Ἀντοχῆς, ὅλα, ὅλα ξυπνοῦσαν τώρα καὶ ζωντανεύαν μέσα μας καὶ μᾶς ἀνάθιναν τὸ αἷμα. Τὰ μάτια μάς βούρκαναν καὶ οἱ λογισμοὶ μάς — γοργόφτερα περιστέρια λευκὰ — πετοῦσαν γράφοντας κύκλους γύρω ἀπὸ τὸ σταχτιὸ θόλο τῆς θρυλικῆς Ἑκκλησιάς, ποὺ αἰῶνες καρτεροῦσε ν' ἀντιβῶσι ἡ σελήνη αἰσθητικῶς, τοῦ κόσμου στὴ θέση μιὰ φορά κ' ἓνα καιροῦ.

Ἦν ἄ τις καὶ αὐτὸν τὴν καλῆς, ἀφοῦ θα εἶχε
 μάλαμ στήν Πόλιν. Ἄ' ὅχ. οἱ καλῆς, θα γινώσκαι
 ἡ αὐτὴ τὸ ἄλλο σὺναινα, τοῦ θα ἡ ἀπ' καθ' αὐτοῦ,
 δταν θα φράσαι. Ἐπρετὶ πρῶτα-τὴ δταν να εἶσαι
 σοῦσι δλη τῆς ἑλλάδα. Ἔτο μὲ τα πρῶτα φθινοπωρὶ
 ρίγη το βελὶ το Ντουοῖζι-νταγ τη. καὶ αὐτὴ ζωὴ
 Χίπο, τοκοῦδ' καὶ τραγοῦδ' ἀντιχοῦσε. ἀπὸ τὸ
 πρῶτ' ὡς τὸ βραδὶ ἔπειν' ἀπ' ὅλα ὑπάρχοντα, κυρίαρχη
 ἡ φωνὴ καὶ τὸ τραγοῦδ', τοῦ Μῆτρο-Μπούκα Μιά φωνὴ
 λαγαρὴ σὺν τα νερά τῶν βουλιῶν καὶ δισσὴ σὰν πνοὴ
 μέσα ἀπὸ ρωγμὴ βραχίου

"Εγία μόλα, Εγία λέσα, φύσηξε βορριά
 Για να πάρουμε την Πόλη, την Αγιά Σοφιά.
 "Εγία μόλα για
 "Εγία μόλα για...

Οι Τούρκοι μικροπωλητές, που άνθαιναν από το Τζεντίς Σόρν καταλυισμό μας και τάκουγαν, μούγκριζαν βουδά από το κακό τους.

Οι μέρες περνούν. Τα βράδια πιά είναι πιο ψυχρά. Τα σύρματα του τηλεγραφου, που βαστά γραμμή πλαγι- στο δημόσιο δρόμο, τα βλέπουμε κάθε πρωί καταπορ- τωμένα από τα χελιδόνια. Πάνε για μακρινές χώρες, που χαιρόνται, τον ήλιο όλοχρονιά. Τα φύλλα στις άγριοκε- ρασιές έλο και χλωμαίνουν κι' άρχίζουν πού και πού να σταλάζουν ένα-δυό. Μπήκε ο Όχτωώρης, οι καλδές

κοντεύουν να τελειώσουν, μά η διαταγή να φύγουμε για την Πόλη, που τόσο λαχταρούσαμε, δέ, ημε, άνομα. Ή πρώτη χαρά άρχισε να παγώνει λίγο-λίγο, όταν βγήκα άπλη δίδουση ά την ξαναφωτισμένη γά, περκό κάρω άκόμα. Θά φύγουμε μετά τις έκλογές. Έκλογές έχουμε την πρώτη του Νοέμβρη. Μερικές βδομάδες μένουν, θά περάσουν κι αυτές.

Στις δέκα τοῦ Ὁγτώθρη το βράδυ Ἀνταλάκοι
 ἰοῦρκο, ἀπο ἐκ χειρὸς ἐκὼν κοινὰ σὺς γράμματα, καὶ τὸ
 Γάλο σ' ἀρ. αὐτ. ἔδωποισαν τὴς τῆς ἀλλήλων καὶ τῆς
 χαλκίται, οἱ Κεφαλοὶ θὰ ἀνέκταν ἐπὶ τὴν. Εἶπα.
 μαζεύτη μὴ ὥρα περὶ ἀπο τὰ γράμματα αὐτῶν, ποῦ ἀν-
 κὰς βελανιδάκια, κ' ἐστὶ μαζεύονται. Ἐν ἀπο κ' ἐστὶ τὰ
 ὑπονοηθήκαμε καὶ περὶ αὐτῶν τὴν ἐπίσημ. Τῇ ἀλλή-
 λωσ, πάλι-πάλι, εἰς τὴς δ' ὁμοῦσας γὰρ αὐτὰς, αὐ-
 τὴν σὺν τῇ τιμῇ αὐτῶν κατὰ αὐτὰ τὰ περὶ τῆς Μ.
 κρησας. Δὲν ἰσχυροῦσιν ἐν ἰδίᾳ περὶ ἀπο δέκα-ὄν
 δὲ καὶ βήματα, καὶ τοῦ τοῦ οὐ καὶ βήματα ἀπὸ τῆς
 τιμῆς καὶ κατακλίνονται, σὺν βήμα φάρα, γὰρ ἐπὶ τῆς
 καὶ χυλῶν περὶ τῆς βήμα, δὲ καὶ ἀνθρώπων. Ὁ τὴν
 ἡ ὥρα ἐστὶν ἐστὶν σὺν δὲ οὐ καὶ λογο ἀπο τῆς αὐ-
 τοῦ οὐ σὺν. Ἀρα οἱ σὺν, ἀρῇ καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ τοῦ
 σὺν λογο καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς ἀπ' ἀνθρώπων καὶ κατὰ τὸ
 Μὴ μὴ ὥρα, ἀρῇ εἶχε ἀνὰ τὴν σὺν κατὰ ἑλ-
 λιστικὸ καὶ σὺν, θαρροσὶ τοῦ κομῆς. Στὸ λογο καὶ
 τῶν αὐτῶν ἀνὰ Μοναχὰ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς αὐτῶν
 καὶ, ὅπου ἔστιν καὶ ἡ ἀνὰ τῆς δ' αὐτῶν τοῦ λόγου
 ἀνὰ τῶν τοῦ καὶ τοῦ αὐτῶν κατὰ γὰρ κατὰ καὶ
 γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν. Οἱ ἰοῦρκο, σὺν τῶν σὺν
 καὶ τὸ βήμα τοῦ τοῦ, εἶχε κατὰ τῶν, καὶ τῶν
 σὺν τοῦ σὺς γράμματα αὐτῶν, καὶ το σὺν τῶν
 κατὰ τῶν αὐτῶν καὶ καὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν καὶ
 Οἱ ἀνὰ τῶν οὐ καὶ ἀνὰ τῶν αὐτῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τῶν
 ἡ σὺν τῶν τῶν κατὰ τῶν τῶν αὐτῶν οὐ καὶ τῶν αὐτῶν
 καὶ ἀνὰ τῶν τοῦ τῶν βήμα, καὶ τοῦ τῶν κρησας
 τοῦ τοῦ αὐτῶν καὶ σὺν τῶν καὶ ποῦ, γὰρ τῶν ἡ φαντασ-
 τὸν ἀνὰ τῶν, καὶ τῶν τοῦ ἀνὰ τῶν τοῦ, ἀρῇ τῶν
 τῶν αὐτῶν σὺν καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν φαντασ-
 τῶν αὐτῶν Ποῦ αὐτῶν σὺν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν
 ὁμοῦσας σὺν τῶν αὐτῶν σὺν τῶν αὐτῶν. Ἠθελῶ, γὰρ
 καὶ ἀνὰ τῶν κατὰ τῶν αὐτῶν σὺν τῶν αὐτῶν τοῦ τοῦ
 αὐτῶν. Μα οὐ λογαροσ, τοῦ εἶχε τὸ σὺν τῶν τοῦ, ἀπὶ
 γὰρ τῶν αὐτῶν τοῦ πυροσὺν τοῦ. Οἱ ἀνὰ τῶν οὐ καὶ

την ηθική και τηρησιάζει, και σε κάποια στιγμή η φύση
κρεατοφρονήματα περνούσαν από τον κεφάλι μας
κρεατοφρονήματα τον άερα. Ο βομβαρδισμός ήταν πολύ ξαφνι-
κός, μά οι δίδες έσκαζαν σ' άρκετη απόσταση πίσω μας,
πρεσβύτερος, ποιος, έφτανε να κυκλώσει το πλοίο φε-
λακό, που ήταν πολύ προχωρημένο από την άλλη γραμμή
και μοναχικό. Τα βλήματα όμως, φετοκοπώντας, έπε-
φταν πολύ κοντά, σε βαρεία πουλιά χτυπημένα από κυ-
νηγό. Οι αετοί λοιπόν, και τηρησιάζει, με τη δαταγή
του λοχαγού, οι χειροβομβιστές και οι τρομπλονιστές
ετοιμάστηκαν. Αιαντας Τελαμνίους, ύψωσε τότε το ανά-
στημά του από τον χαράκιμα ο Μήτρος - Μπούκας.

Τὸ μάτι του ἔχει στυλωθῇ μπροστὰ φοβερά. Τὰ ἀγκυρα μαλλιά του μοιάζουν χαίτη λιονταριοῦ, δταν τινάζετα. Ἀγριωμένο ἀπὸ τὸ δρομὸ του. Τὰ ροθούλια του ἀνιχνολκνεῖουν καὶ ξεφουσουν, θαρρεῖς κ' ἐκείθε ἀποξέθ. πᾶναι τὸ μαῦρο καζάνι πού θάρρεῖ μέσα σ' ἐκείνα τὰ στήθεια. Ἐχει πετάξει κάτου τὸ χιτῶνι κ' ἀναδείχνηται εἰς τὸ ὅλο της τὸ σφιχτὸ δέσιμο ἢ κορμοστοσιά του. Δυὶ ἄσπερες γε ροδωδὲδες ἔχ. κατωὶ ἀπὸ τὰ γυαλιά του. Μὲ δεύτερη διαταγὴ τοῦ λοχαγοῦ, ὁ λογιησιος γινώτας ἄρχισε. Ἀρχισαν καὶ οἱ ἄλλοι χειροβομβιστῆς, καθῶς καὶ οἱ τρομπηκοιστῆς καὶ τὰ δύο σπληνιολύβια, σκοπευμένα ἀπὸ τὴν προηγούμενη μέρα σὲ κάτι δρομαλάκια ἐκεῖ μπροστὰ.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενο)

Ο ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΚΑΙ Ο ΜΟΥΤΣΟΣ

«Εκείνο τὸν καιρὸ—καὶ εἶναι πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε—εἶχα ξαναγυρίσει γιὰ λίγες μέρες στὸ λιμάνι τῆς Βενετίας μὲ τὸ ὡραίο Ιστιοφόρο πού κυβερνοῦσα. Ἀφοῦ ξεφόρτωσα τὸ σταρι πού εἶχα φέρει ἀπὸ τὴν Κριμαία ἐπωφελήθηκα ἀπὸ τὴν μικρὴ μου διαμονή στὴν πόλι γιὰ νὰ πᾶω νὰ ἐπισκεφθῶ καὶ καλοὺς φίλους πού εἶχα ἐκεῖ καὶ οἱ ὅποιοι μὲ κράτησαν νὰ δειπνήσουμε μαζύ. Εἶχα φέρει μαζύ μου καὶ ἕνα ἀγοράκι 13 χρόνων πού τὸ λέγανε Ἀνδρέα, τὸν γιὸ ἐνὸς ἀπὸ τοὺς καλυτέρους μου ναύτας, πού πέθανε δυστυχῶς στὴν θάλασσα. Ἰὸν εἶχα περισυλλέξει καὶ ἐγὼ ἤμουν ὅλη του ἡ οἰκογένεια ὅπως τὸ πλοῖο μου ἦταν τὸ μόνο του σπίτι.

Στοὺς φίλους μου ὁ μικρὸς μου μούτσος ἤδρε ἕνα σὺντροφο τῆς ἡλικίας του, τὸν γιὸ τους τὸ Μιχαλάκη πού εσπούδαζε στὸ Λυκεῖο καὶ πού ἐκείνο τὸν καιρὸ εἶχε διακοπὰς.

Στὰ ἐπιδόρπια, κατὰ διαταγὴ τοῦ πατέρα, ὁ Μιχαλάκης ἀφῆκε τὸ τραπέζι καὶ πῆρε μαζύ του τὸν Ἀνδρέα γιὰ νὰ παίξουν μαζύ σ' ἕνα πλαῖνο δωμάτιο.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἐχρειάσθηκε νὰ πᾶω στοὺς παληοὺς μου φίλους μερικές λέξεις γιὰ τὰ πρόσφατα ταξείδια μου. Κατοπὶ τοὺς ρώτησα γιὰ τὸ ζήτημα, τὸ ὅποιο τοὺς ἐνδιέφερε περισσότερο γιὰ τὸν γιὸ τους.

—«Κι' ὁ Μιχαλάκης σας» τοὺς εἶπα. Εἰσθε εὐχαριστῆμένοι μαζύ του;»

—Δεν μπορούμε νὰ εἰμαστε πειὸ πολὺ «ἀπὸ ἀπόψεως ἐργασίας» μου ἀπήντησε ὁ πατέρας του. Στὸ τέλος κασε σχολικὸ ἐτος μας φέρνει ρουὰ ὁλόκληρα ἀπ' βραθεῖα καὶ ἀπὸ καλοὺς ραυμούς... ἀλλὰ...

Ἄ! ὑπάρχει ἕνα ἀλλὰ; ὡς πρὸς τὸν χαρακτήρα ἴσως...

—Ἀ κ ρ ι θ ῶ ς. Εἶναι ὑπερήφανος σὰν παγῶνι. Πολὺ μορφωμένος γιὰ τὴν ἡλικία του δείχνει μὲ ὑπεροψία καὶ περιφρονησι γιὰ καθὲ παιδί πού εἶναι ὀλιγώτερο προοιευμένο καὶ ὑπερφηανεύεται γιὰ τὴν εὐφυΐα του καὶ γιὰ τὴ μορφωσὴ του σὲ ὅσμο πού θεωρεῖ ἀνοητὸ καθὲ συμμαθητὴ του.

Ἐκείνη τὴνστιγμὴ ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ μπῆκε ὁ Μιχαλάκης, μελωτικὸς τοῦ ὁμοῦ, ἀπολαύσας τοῦ, σὲ κάποια ἀποστασι ἀπὸ τὸν μετριοφρονα μικρὸ μου Ἀνδρέα.

«Ἄ, πατέρα ξερεῖς» φώναξε «εἶναι ἀληθεῖς πολὺ ζῶ ὁ μούτσος.

—«Ὡς παρακαλῶ» φώναξε ὁ πατέρας κι' ἔρριξε ἀγριο βλέμματα. Μιὰ ὁ Μιχαλάκης δὲν συγκρατήθηκε. Σὺν' ἡσιε:

—Φαντάσου πού μόνον γραφὴ καὶ ἀνάγνωσι ξέρει. Πού ἀγνοεῖ ναυτικὸς αὐτὸς τὰ ἐπιστημονικὰ δυνάματα πού δίνουν στὰ διάφορα νέφη! Καὶ μόνο αὐτό; Ἐπειδὴ τοῦ εἶπα πὼς εἶχα τὸ πρῶτο βραβεῖο στὴν μετάφρασι τοῦ λατινικοῦ κειμένου καὶ στα ἀρχαῖα Ἑλληνικά καὶ πὼς ἤξερα στὰ πέντε μου δάχτυλα τὴν ζωολογία μου καὶ ὁλόκληρη τὴν μεσαιωνικὴ ἱστορία φαντάσου πού καλὰ, καλὸ δὲν κατάλαβε γιὰ ποῖο πρᾶγμα μιλοῦσα. Εἶναι ντροπὴ, δὲν εἶναι ἔτσι καὶ ἀξίζει νὰ τὸν μεταχειρισθῶ σὰν ἕνα ἀμαθὴ ὅπως εἶναι.

Ὁ πατέρας του τὸν μάλωσε πολὺ γιὰ τὰ λόγια του αὐτὰ καὶ τὸν ἔστειλε πάλι νὰ παίξῃ μαζύ μὲ τὸν Ἀνδρέα.

Ὅταν τὰ παιδιὰ ξανάφυγαν καὶ μείναμε πάλι μόνοι εἶπα στὸν φίλο μου:

—Ἐχεις δίκιο, νὰ μιὰ μεγάλη ὑπεροψία, πού θὰ ἦταν πρὸς ἑαυτὸν, γιὰ ὅσα, στὸ μέλλον. Θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ προσπάθεια νὰ διορθωθῇ.

—Καὶ βέβαια θὰ τὸ ἤθελα, μού εἶπε μὲ λύπη ὁ πατέρας, ἀλλὰ πὼς νὰ κάμω;

Ὁἴλετε νὰ δοκιμάσω ἐγὼ;

—Σύμφωνοι.

—Σύμφωνοι.

—Φεύγω ἀπόψε ἐμπιστευθῆτε σὲ μένα τὸν γιὸ σας γιὰ τρεῖς ἡ τέσσερες μέρες.

—Κάνε ὅπως ξέρεις πλοίαρχέ μου, σὰς εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων.

Κάλεσα τὸ Μιχαλάκη καὶ μὲ πολὺ προθυμία καὶ εὐχαρίστησι δέχτηκε νάρθῃ μαζύ καὶ μάλιστα ζήτησε νὰ τοῦ δώσω, δουλειὰ στὸ πλοῖο.

Τὴνἐπομένῃ ὁ Μιχαλάκης, ὁμοῦτσος μου κι' ἐγὼ φθά-

ναμε στὸ λιμάνι καὶ ἐπιβιβάσθηκαμε ἀμέσως στὸ Ιστιοφόρο μου.

Σύμφωνα μὲ τὶς διαταγές μου τὸ πλοῖο μου χωρὶς φόρτωμα ἐμπορευμάτων ἦταν ἕτοιμο ν' ἀνοχθῇ στὴν θάλασσα. Δὲν εἶχα λοιπὸν παρὰ νὰ περιμένω τὴν ὥρα πού γίνεται ἡ παλέρροια γιὰ νὰ ἐβγῶ ἀπὸ τὸν λιμένα κι' ἀπὸ κεῖ γιὰ νὰ τραβήξω πρὸς τὸ πλησιέστερο λιμάνι ὅπου ὁ ἐφοπλιστὴς μου μὲ εἶχε καλέσει. Συγκέντρωσα τοὺς δέκα πέντε ἀνθρώπους πού ἀποτελοῦσαν τὸ πλοῖο καὶ τοὺς παρουσίασα τὸν νεαρὸ Μιχαλάκη.

—«Φίλοι μου», τοὺς εἶπα, «νὰ ἕνας ἀνθρώπακος πού

ἔρχεται νὰ δοκιμάσῃ μαζύ μας τὴν ζωὴ τοῦ ναυτικοῦ. Θὰ ἐπηγητῇ ὡς μούτσος κατὰ τὰ ταξείδια. Νὰ εἰσθε ἐπικεικὲς γιὰ τὴν παχυλὴ του ἀμάθειαν...

Ὁ Μιχαλάκης κοκκίνησε σ' αὐτὴν τὴν λέξι ἀπὸ τὸ θυμὸ του καὶ μού ἔρριξε βλέμματα γεμάτα λύσσα.

—«Ἀλήθεια... πρόσθεσα ἐνῶ γελοῦσα «ἐξέχασα νὰ σὰς πῶ, πὼς ὁ γιὸς μας μούτσος εἶναι καὶ πραγματικὸς σοφὸς καὶ πὼς ὁποιογίτι, ἅμα φθάσουμε στὸ λιμάνι νὰ προσχθῇ στὸν βασιλὸ πλοίαρχο πλοῖοι τοῦ κἀνου ταξείδια στὰ μακρυνά.

Οἱ ναῦτες μου σκάσανε στὰ γέλια.

—Ἐν τῷ μεταξύ ἐπανέλαθε «διοριζῶ τὸν μικρὸ Ἀνδρέα δάσκαλό του γιὰ τὴν τέχνη τοῦ ναυτῆ».

—«Πῶς» φώναξε ὁ Μιχαλάκης ταπεινωμένος «ὁ Ἀνδρέας δάσκαλός μου αὐτὸς πού δὲν ξέρει νὰ γράψῃ τὸ δυνάμι του;»

—Ἰσως νὰ εἶναι ὀλιγώτερο ἀμαθὴς ἀπὸ ὅσο φαντάζομαι νεαρὸ μου ἐποψήφει πλοίαρχε, ἀπήντησε καὶ ἐξαναμπήκα στὴν καμπίνα μου.

Ὁ Ἀνδρέας πῆρε τότε τὸν Μιχαλάκη νὰ τοῦ δείξῃ τὸ πλοῖο, τοῦ ὁποίου τοῦ ἔμαθε πὼς λιγόντα, τα διαφόρα μέρη. Κατοπιν ἤλθε ἡ σειρά τῶν ἐφητῶν κατῆρων καὶ τῶν κυριωτέρων σχολῶν, τῶν ὁποίων τοῦ ἐβιβάξε τὴν χρῆσι. Ὁ Μιχαλάκης αἰσθάνετο τοῖς ἑαυτοῦ του μέσα σ' ἕνα ἀγνωστο κόσμον. Εἶχε χυσε τὰ νεῖρα του καὶ καταλάβαινε ὅτι μέσα στοὺς ναῦτες καὶ τὸν Ἀνδρέα δὲν θὰ μπορούσε νὰ διακριθῇ ὅπως διακρινότανε μέσα στοὺς σὺντρόφους του στὸ σχολεῖο.

Μ' αὐτὸ δὲν ἦταν τίποτα ὅταν συγκριθῇ μὲ τὸ τί ἔγινε ὅταν τὸ πλοῖο βγήκε ἀπὸ τὸ λιμάνι, γιὰ νὰ ἀνοχθῇ στο πέλαγος. Ἡ διαταγὴ μου, οἱ χειρισμοὶ τῶν πανιῶν καὶ τοῦ πηδαλίου, ἀπὸ τοὺς ὁποίους τίποτα δὲν μπορούσε νὰ ἐνοήσῃ ὁ Μιχαλάκης ἂν καὶ ὁ Ἀνδρέας τοῦ τις ἐξηγούσε γρήγορα, αὐτὸς ὁ μούτσος πού ὁ Μιχαλάκης χθὲς ἀκόμη περιφρονοῦσε καὶ τοῦ ἔδωκε σήμερὰ νὰ ὁρμῇ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΤΙΜΟΤΕΡΗ Η ΣΠΟΡΑ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ ΚΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑΣ

Είς όλους είναι γνωστόν, ότι για να μπορέση ν' αποπυχθή ένα φυτόν έχει ανάγκην από τροφές τις οποίες πέρνει άλλες μὲν ἀπὸ τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ριζῶν του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς αὐτοφύτου, διὰ τῶν φύλλων του. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπάρξη ζωὴ δὲν εἶναι μόνον αἱ τροφές αὗτές, ἀπαραίτητως πρέπει νὰ ὑπάρξη ἡ ἀνάλογος ὕγρασις, ὁ ἀέρας καὶ ἄφθονον ἡλιακὸν φῶς. Ὅταν λοιπὸν σπείρωμε τὰ σιτηρά μας κατὰ γραμμάς πού ἀπέχουν περίπου 20 πόντους ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλη, τότε ἐπιτυγχάνομε τὰ φυτὰ μας ν' ἀερίζονται καὶ νὰ ἡλιάζονται πολὺ καλύτερα παρὰ ὅταν τὰ σπείρωμε στὰ πεταχτά.

Ὅπως ὁμως εἴπαμε χρειάζονται τὰ φυτὰ μας καὶ σχετικὴν ὕγρασιν. Αὕτῃ μπορούμε νὰ τὴν δώσωμε μὲ τὰ σκαλίσματα πού θὰ τοὺς κάνωμε (1—2) κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ξεχνῶμε, ὅτι δύο σκαλίσματα ἰσοδυναμοῦν μὲ ἓνα πότισμα. Μὲ τὰ σκαλίσματα ἐπὶ πλεόν τῆς ὕγρασις πού θὰ συγκαταστήσωμε εἰς τὸ ἔδαφος, θ' ἀφαιρέσωμε καὶ τὰ ἄγρια χόρτα (ζιζάνια) πού ζοῦν εἰς βάρος τῆς καλλιέργειας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἐπιτυγχάνομε τὸ ἀδελφωμα τῶν σιτηρῶν καὶ συνεπὶς καὶ ἡ ἀπόδοσις κατὰ στρέμμα εἶναι πολὺ μεγαλύτερα τῆς εἰς τὰ πεταχτά ἀποδόσεως. Γι' αὐτὸ ἐκεῖ ὅπου ἐφημερόθη ἡ κατὰ γραμμάς σκαλιστικὴ καλλιέργεια τοῦ σίτου ἐπέτυχεν ἀποδόσεις ἀπὸ 350—500 δκ. κατὰ στρέμμα (Ἄλμυρός, Τύρναβος, Αἰκατερίνη καὶ Ἀλ. Λαχό.). Διὰ τὴν ἀνωτέρω ἐργασίαν διατίθεται σιταρτικὰς μηχανὰς καὶ τιθήμεθα εἰς τὴν διάθεσιν παντός ἐπιθυμοῦντος τὴν ὑπόδειξιν.

Ἐπίσης σημαντικῶς δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν αὐξησιν τῆς ἀποδόσεως τῶν σιτηρῶν κατὰ στρέμμα διὰ τῆς ΛΙΠΑΝΣΕΩΣ.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων τῶν πειραματικῶν καὶ ἀποδεικτικῶν ἀγρῶν, τοὺς ὁποίους παρηκολούθησαμε μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος, ἤχημεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ τὴν τερματισμὸν τῶν κατὰ ἡλιότερα λιπασμάτων εἶναι τὰ ΑΖΩΤΟΦΩΣΦΟΡΟΥΧΑ καὶ ποσότητος τὰ ἔχοντα ἓν μέρος ἀζώτου καὶ δύο μέρη φωσφόρου, ὅπου εἶναι τὸ 6—12—0 καὶ τὸ 10—20—0 γιὰ σκαλίσματα 50 κιλῶν εἰς 2 στρέμματα.

στὰ κατάρτια σὲ ὕψη πού μόνο νὰ τὰ σκεφθῆς σ' ἔρχεται ζάλη.

Τοῦ τὰ ἐξηγοῦσα ὅλα αὐτὰ μ' ἓναν τέτοιο σοφόν... Ὅλα αὐτὰ τὸν ἔκαναν νὰ μένῃ ἀκίνητος στὴ μέση τοῦ πλοίου σκοτεινῆς, γεμάτης, τρυπῆς ἐπὶ δὴ αἰσθάνονται ὅτι ἦσαν ἀχρηστος... καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλα διότι ἦτο ἀνηκανσμένος νὰ μοιλογῇ ὅτι ὁ Ἀνδρέας ἤξευρε τόσα πράγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα αὐτὸς οὔτε ἰδέα δὲν εἶχε.

Ἡ ἐκπλήξεις του δὲν εἶχανε ἀκόμη τελειώσει. Αὐτὸ τὸ ὀπισθοδρομικὸ παιδί, στὸ ὁποῖο κι' αὕτῃ ἀκόμα ἡ λέξις «φυσικὴ» ἦταν ἀγνωστὴ, ἤξερε νὰ διαβάξῃ στὸν οὐρανὸν ὅταν νὰ διάβαζε βιβλίον γιὰ νὰ πῇ τί καιρὸ θὰ ἔκανε τὴν ἰδίαν μέρα καὶ ἀπὸ τοῦ θὰ φερούσε τὴν ἐπομένη ὁ ἄνεμος. Κατοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ μετὰ τὴν βοήθεια ἐργαλείων πού εἶχανε παράδοξο σχῆμα, μικρῶν βιβλίων πού ἦσαν γεμάτα ἀπὸ ἀριθμοὺς καὶ ὑπολογισμούς, οἱ ὁποῖοι φαινότανε φανταστικοὶ στὸν σοφὸ τὸν Μιχαλάκη καθώριζε τὴν ἀκριβῆ θέσιν τοῦ πλοίου μέσα στὴν θάλασσα σὲ μίαν στιγμὴ πού ἡ παραλία εἶχε πεῖα χαθῇ ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα.

Ἀπ' ὅλα αὐτὰ οὔτε γρῶ δὲν ἤξερε αὐτὸς πού στα μαθηματικά εἶχε πάρει τὸ δεύτερο βραβεῖο στὸ Λύκειο. Αὐτὸς πού χθές ἀκόμα ἦταν τόσο ὑπερήφανος πού μπορούσε νὰ ὀνομάσῃ μὲ τὸ ἐπιστημονικὸν τὸν ὄνομα τὰ 4 εἶδη τῶν συνήφων... Ὁ μικρὸς Ἀνδρέας, τὸν ὁποῖον θεωροῦσε τόσο ἀνόητο ἤξερε περισσότερα ἀπὸ αὐτόν; Ἐπειδὴ δὲν ἤθελε ἀκόμη νὰ ταπεινωθῇ καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐρχόμενου ὅταν ἄκουσε τοὺς ναυτεὺς πού περνοῦσαν ἀπὸ κοντὰ του νὰ τοῦ λεγάνεσαν νὰ τὸν λυποῦνται.

— «Καλὸ εἶναι αὐτὸ τὸ παιδάκι. Κρίμα εἶναι πού δὲν τοῦ μάθανε τίποτα! Αὐτὸ τὸ ἡλίθιο ὅπως ἡ ἀμάθεια τοῦ τῷ δίνει. Ἐν τούτοις θ' ἀνοίξῃ τὰ μάτια του ἂν ἀκούῃ

τὰ ἀνωτέρω λιπασματα πρέπει νὰ ρίξωμε εἰς τὸ προτελευταῖον ὄργωμα τῆς σπορᾶς ἢ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς σπορᾶς.

Ἐάν ὅμως κατὰ τὴν ἀνοίξιν (Φεβρουάριον) ἴδωμε ὅτι τὰ σιτηρά μας εἶναι κίτρινα καὶ καχεκτικά, τότε ἀπαραίτητως πρέπει νὰ τὰ ἐνοχύσωμε μὲ 10—12 κιλὰ κατὰ στρέμμα μὲ ΝΙΤΡΙΚΗΝ ΑΣΒΕΣΤΟΝ, πού εἶναι λίπασμα πού τὸ σκορποῦμε στὴν ἐπιφάνεια καὶ εἶναι τόσον εὐδιάλυτο πού μόνο μὲ τὴν πρωϊνὴν δροσίαν διαλύεται καὶ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὰ φυτὰ.

Ὁ Κοινοτικὸς Γεωπόνος Βελεστίνου
ΔΗΜ. ΛΟΥΚΑΣ

Αἱ ἀνωτέρω ὁδηγίαι διὰ τὴν γραμμικὴν σποράν τοῦ σιταριοῦ ἐκοινοποιήθησαν δι' ἐγκυκλίον παρὰ τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Βελεστίνου, ἡ ὁποία καὶ διέταξεν ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς τῆς ἰνὰ ἕκαστος προβῇ εἰς τὴν καλλιέργειαν δύο τοῦλάχιστον στρεμμάτων σίτου βάσει τῶν ἀνωτέρω ὁδηγίων καὶ νὰ ἀναφέρουν ἐν καιρῷ τὰ ἀποτελέσματα.

Τοιαῦται πρωτοβουλίαι ἐμπίπτουν ἀκριβῶς εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐπιθυμοῦντος ἵνα ἡ Ε. Ο. Ν. καταστή πρωτοπόρος καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς γεωργικῆς μας προόδου.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΝΗΣ ΤΟΝ ΜΟΥΣΤΟΝ ΣΟΥ

Ὅταν παλαι εἶχες ἀδύνατον μούστον κάτω τῶν 12 μισοῦ βαθμῶν— διὰ τὰ θερμὰ μέρη καὶ κάτω τῶν 11 βαθμῶν διὰ τὰ ψυχρά, τότε διὰ νὰ τὸν ἐνδυναμώσῃς κάμε ὡς ἑξῆς: 1ον) Πρόσθεσε ζάχαριν 1 μισοῦ ὀκτῶν περίπου διὰ τὰς 100 ὀκάδας μούστου διὰ ν' αὐξήσῃς τοὺς βαθμοὺς κατὰ 1 βαθμόν. 2ον) Ἴδῃ ζάχαριν λυώνεις προηγουμένως μὲ ὀλίγον ζεστὸν μούστον, ἢ 2ον) Κατασκεύασε πετιμέζι, τὸ ὁποῖον ἐπίσης ὅταν προστεθῇ φέρῃ καλὰ ἀποτελέσματα, ἢ 3ον) φούσκωσε μὲ ὀλίγον μούστον ξηρὰν σταφίδα εἰς τὴν ἀναλογίαν τῶν 3 δκ. εἰς 100 δκ. μούστου διὰ νὰ αὐξήσῃς κατὰ 1 βαθμόν τὸν μούστον.

τὸν μικρὸν τὸν Ἀνδρέα, πού εἶναι ἀξίος καὶ πού μιά μέρα θὰ γίνῃ πρώτης τάξεως ναυτικός, γιὰτὶ ὁ πλοίαρχος τὸν ἔμαθε νὰ ὀδηγῇ τὸ πλοῖο.

Κι' ἔτσι ὅταν τὸ μεσημέρι ἔβαλε μαζί μου τὸ πόδι μου στὴν σιγγιὰ, εἶχε γυρῇ μετὰ πόδας καὶ βολικός.

— «Ἐ λοιπόν!» τοῦ εἶπα ὅταν ἀνεθήκαμε στὴν ἀμαξοστοιχίαν πού θὰ μᾶς ξανάφερνε στὸ σπῆτι, «τί σκέπτεται ὁ μικρὸς σοφὸς μου φίλος γιὰ τὸ πρῶτο θαλασσινὸ του ταξιδάκι;

Σκεπτοῦμαι, πλοίαρχέ μου, πῶς εἶχα πολὺ ἀδικοπρόσθετα νὰ περιγεῖω ἐκεῖνο πού διορίζα παχυλὴ ἀμάθεια τοῦ Ἀνδρέα. Εἶδα καὶ καλὰ μάλιστα ὅτι, στὸ πλοῖόν σου εἶναι εἷας πολὺ μορφωμένος διασκαλὸς καὶ ἐγὼ ἕνας ἀξολυπητὸς μαθητάκος. Στὸ μέλλον θὰ προσέχω δὲν θὰ θεωρῶ τόσο εὐκόλως ἀμάθει τὸν κάθε ἄνθρωπον, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀγνωστὰ ὅσα ἐγὼ ἔχω μαθεῖν. Θὰ σκεπτοῦμαι ὅτι καὶ αὐτὸς ὅπως ὁ Ἀνδρέας μπορεῖ νὰ ξερεῖ τοῦ περισσώτερον πράγματα πού σὲ μεν εἶναι ἀγνωστα καὶ πῶς αὐτὸς μπορεῖ νὰ εἶναι ὀλιγώτερον μεγαλόφρων ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα, ὁ ὁποῖος δὲν με κοροΐδιζε ἀν καὶ τοῦ ἔδωκα τὴν ἀφορμὴν. Ὁ μοῦττος σου ἀξίζει περὶ ὁ πολὺ ἀπὸ μὲνα.

— Ἐτοί μάλιστα, νὰ μὴ σκέψῃς γεμάτῃ εὐκρίνεια καὶ ταπεινοφροσύνη, Μιχαλάκη μου! οἱ γονεῖς σου θὰ εἶναι εὐτυχημένοι ὅταν θὰ τοὺς τὸ πῶ. Μὰ ὁ Ἀνδρέας δὲν εἶναι κατώτερος ἀπὸ σένα σήμερα. Σαν κι' ἐσὲν ἐργατικὸς καὶ μὲ καλὴ καρδίαν ἔχει περισσώτερον μετριοφροσύνη, ὅπως καὶ σύ... στὸ μέλλον. Νὰ θυμᾶσαι καλὰ τὸ μάθημα πού ἔλαβες γιὰ νὰ μὴ δοκιμάσῃς πεῖα τὸν πειρασμὸν νὰ ὑποπέσῃς σ' αὐτὸ τὸ ἀσχημὸν ἀμάρτημα πού λέγεται ὑπεροψία καὶ ὑπερηφάνεια καὶ πού στὴν ζωὴ κάνει τὴν δυστυχίαν ἐκείνων πού δὲν ἔχουν ἀπὸ παιδιὰ τὸ θάρρος νὰ διορθωθοῦν.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ τηλεγράφου

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς συνεννοήσεως κατ' ἀρχάς μὲν ἐκ τοῦ πλησίον ἀργότερον δὲ ἐκ μεγαλυτέρων ὁποστίσεων.

Ἐάν ἀνατρέξει τις τὴν ἱστορίαν τῶν διαφορῶν λαῶν θὰ ἴδῃ ὅτι οὗτοι μετῆλθον διάφορα μέσα ὅπως κατορθώσωσι τὴν πραγματοποιήσασιν τῆς συνεννοήσεως ἰδίως ἐν ὥρᾳ πολέμου πρὸς μεταθέσασιν διαταγῶν καὶ πληροφωρίῳ.

ΟΙ Ἕλληνες δὲν ὑπέρβησαν ἐφευρητικῷ πνεύματος.
Ὁ πατὴρ τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου φέρεται ὁ υἱὸς
τοῦ Ναυτίλου Παλαμίδης, ὅτις ἐφεύρε σύστημα συνεν-
νοήσεως ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως.

Ὁ Θρόνος ἐπιστρέφειν νικητὴς ἐκ Κρήτης μετὰ τὸν φόνον τοῦ Μικωταύρου ὑπὸ τοῦτου λησμονεῖ ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ μέλανα ἱστία διὰ λευκῶν. δὲν δίδει οὕτω τὸ προσυμφωνηθὲν σῆμα τῆς νίκης, ἀλλὰ τὸ τῆς ἥττης καὶ ἡ ἀπρροεξία τοῦ αὐτοῦ ἦτο αἰτία τοῦ ἀδίκου χαμοῦ τοῦ πατρὸς του Αἰγέως, ριφθέντος εἰς τὸ ἐκ τοῦτου δμῶνυμον πέλαιος.

Ὁ Ἀγαμέμνων ἐν διαστήματι 24 ὥρῶν κατορθώνει καὶ διαβιβάζει ἀπὸ τὴν Τροίαν τὴν εἰδησιν τῆς νίκης εἰς τὴν ἐν Μυκῆναις σύζυνόν του Κλυταμνήστραν.

Ο Μ. Άλεξανδρος λαμβάνει προτάσεις παρά τινος Σιδωνίου όπως τῷ ἀποκαταστήσει σύστημα ὀπτικοῦ τηλεγράφου ἵνα δύναται οὗτος ἐντός 5 ἡμερῶν νά λαμβάνει εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν Ἰνδιῶν μέχρι Μακεδονίας

Ἐκλαθὼν ὁμῶς τὸν Σιδώνιον ὡς παράφρονα ἀπορρίπτει τὰς προτάσεις του, σκεφθεὶς ὁμῶς ὠρμηώτερον ἀνεζήτησε μοταίως τὸν ἐξαφανισθέντα ἐφευρέτην.

Τὰς ἐφευρέσεις δὲ τῶν Ἑλλήνων! ἐκαρπώθησα.
διαφόροι ξένοι λαοὶ τελειοποιήσαντες κατὰ καιροὺς ταύ-
τας.

Κατά τὸν 14ο αἰώνα ὁ Γερμανότατος Τραπεζιῆς
ἐχρησιμοποίησε σημαίας πρὸς ἀναγνώριαν τῶν ὁρῶν τοῦ
πλοίου τοῦ ἐπ' αὐτοῖς πορευομένου. Οἱ αὐτοὶ εἶκοι πλοῖα
καταστῆναι ἔγνωσαν ἀπὸ τῶν ὁρῶν, ὡς π.χ. σημαία λευκὴ
ἐπὶ κόκκινῃ, εἰρήνην (ἀναχωρῶν πλοῖον) καὶ πεδύνη
ἐπὶ πρὸς παράδοσιν, ἐπιβροχὴ ἐκδοῦν.

Ἐπειδὴ οὖν οὐκ ἔστιν ἀποφασίζοντες ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλοι ἄνθρωποι παρὰ τοὺς 1530 θαλάσσιους, ἀλλὰ καὶ ὁ θαλάσσιος Μανγιάλιος τὸ ὄκτω θύριον τοῦ 1530 παλαιήρει, εἰς καθένα ἀξίει του εἰς τὰ δέκα ἄλλα μέρη τ' ἀνάθειον περὶ, ὅπως λαμβάνουν γινώσκον ἄλλοι ἄνθρωποι περὶ τῆς ἀφείσεως ξένων.

Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ πυροβόλου κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα καὶ ἡ τοῦ τηλεσκοπίου κατὰ τὸν 17όν αἰῶνα συνέβαλον εἰς τὴν τηλεπικοινωνίαν.

Ἄς μὴ νομισθῇ ὅτι καὶ οἱ Ἑλλῆνες δὲν πα
ρηκολούθουν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ τηλεγράφου.

Ὁ Νικοτσάρας εἶχε θίγῃς εἰς Σκίαθον καὶ Σκόπελον.

⁹ Ἀπὸ τῶν σταθμῶν αὐτῶν εἰδοποιοῦντο οἱ κάτοικοι
τῶν χωρίων διὰ τοῦ κήρυκτον τῶν περὶ τῶν ὧν καὶ τῶν
ἐπιδρομέων.

Ὅταν μὲ πρώτην δοθείσαν εὐκαιρίαν ᾦτοι κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας οἱ ἀρματωλοὶ καὶ κλέφται καὶ οἱ ναυτικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐφήρμοσαν τὰς μεθόδους τοῦ συγχρόνου τηλεγράφου.

Συνεδύαζον οὗτοι τὸν ὀπτικὸν τηλεγραφὸν μετὰ τοῦ
ἡχητικοῦ τοιοῦτου διὰ τὴν ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως πρὸς
ἐννόησιν.

Τὸν πυροβολισμόν ἀπεκάλουν (καθούλι) ἐξ οὗ καὶ ἡ
προσυμφωνία ἐκένε μας δυὸ καθούλιας ἦτοι ρίψε μας
δύο πυροβολισμοὺς Ἐχρησιμοποίησαν τὴν πυρί-δα πρὸς
παραγωγὴν μεγάλων φλογῶν στιγμιαίῃ ἡ κατα-οὐ
Ἀλλὰ καὶ οἱ Τούρκοι μετῆρχοντο τὰ ἴδια μέσα κατὰ τὴν
ἐπαύρασαν.

Τὸ δοθέν σημά υποχωρήσεως τῶν Τούρκων εἰς τὸ Βαλτέτι ἦτο καπνός, τὸν ὁποῖον ἀντελήφθη αἰετῶς ὁ Κολοκοτρώνης.

Ὁ Γέρος τοῦ Μωρῆ εἶχε διοργανώσει ἄριστον ὀπτι-
κὸν τηλεγραφικὸν δίκτυον, κατορθώσας ν' ἀναγγελλῇ
τὴν ἰδίαν νύκτα εἰς ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τὴν πῶ-
σιν τοῦ Ναυπλίου (μειζόμενος ἴσως τὸν Ἀγαμέμνονα).

Ἀλλὰ ἐκεῖ πού ἦτο λίαν ἐν χρήσει ὁ ὀπτικός τηλέγραφος, ἦτο τὸ Πολεμικὸν Ναυτικόν. Εἰς τὰς κορυφαίας

τῶν ὁρέων εἰς ὕδραν καὶ σπέτσας ὑπάρχουσι τὰ ἐρεί-
πια τῶν οἰκημάτων τοῦ ὀπτικοῦ τηλεγράφου.

Τέλος ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς πρώτης Κυβερνήσεως εἰς Κόρινθον τῇ 17 Μαρτίου 1822 ὁ Μινιστέρος τοῦ πολέμου διὰ τοῦ ὄπ' ἀριθ. 623 ἐγγράφου τοῦ ζητεῖ ἀπὸ τοῦ Ἐκτελεστικῶν Σώμα τὴν ἐγκρίσιν συστάσεως Ἐπισήμου Τηλεγράφου.

«Ἀλλὰ καὶ πρὸ πεντηκονταετίας περίπου ἐχρησιμο-
ποιήθη ὁ ὀπτικός κατέγραφος διὰ τὴν συνεινόησιν Κρή-
της — Ἀθηνῶν κατὰ τὴν κατοχὴν τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν
Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Οὐκ ἔγκατέστησαν ὀπτικὸν τηλεόραφον εἰς Κρήτην
— Ἀντικύθηρα — Κύθηρα καὶ ὁ Κυθήρων διὰ τοῦ Ἡ-
λεκτρικοῦ Τηλεγράφου εἰς Ἀθήνας. Διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ
μετεβιβάζοντο τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κρήτην.

Καί σήμερον ἀκόμη είναι λίαν διαδεδομένος ὁ ὀπτι-
κὸς τηλεγράφος εἰς τὸ Ναυτικόν ἐν γένει, Στρατὸν καὶ
Ἀεροπλοῖαν.

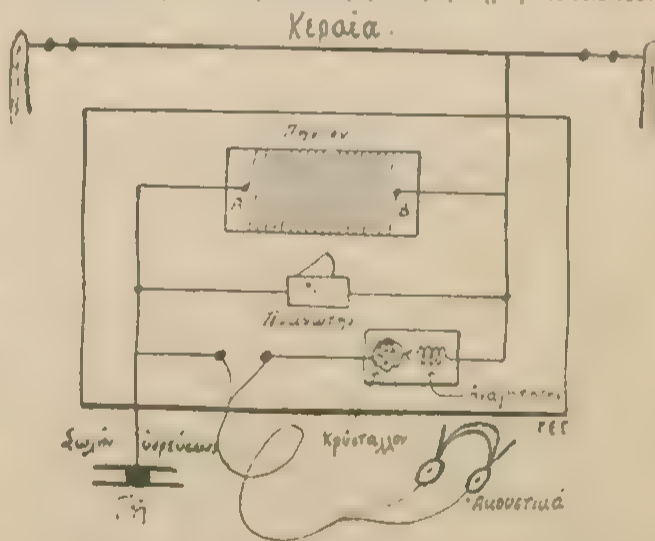
ΤΑΣΣΟΣ ΜΑΛΑΤΕΣΤΑΣ
Εισηγητής Τ.Τ.Τ.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Τὸ ραδιόφωνο, τοῦ ὁποῖου σὰς τερτίλεται τὴν ἡμέραν, ἀποσπασμένη εἰς τὸ προηγουμένον τεῦχος, ὅπως σὰς ἀνέφερα τότε εἶναι ἡ ἀπλουστεύσα συσκευή γιὰ νὰ ἀκοῦτε ἕνα τοπικὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν.

*Αλλά ἐκτός αὐτοῦ εἶναι καὶ ἀπλή εἰς τὸν χειρισμόν.
 Δηλαδή ἐκ-τός αὐ-τοῦ ἐκ-τός τῶ συρματῆρος τοῦ ἀκουσθῆ
 ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου καὶ ποὺ τὸ ὠνομάσαμε ἀναζητητὴ δὲν
 ἔχε καί-τινα ἄ-λλο κα-θ., π.χ., ὅπως τὰ ἄλλα καὶ ὅπως

Ἐπροτίμησα δὲ νὰ σᾶς τὸ ἀπλουστεύσω κατ' ἀρχὴν
τόσο ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ μὴ σᾶς φανῇ ἡ κατασκευὴ

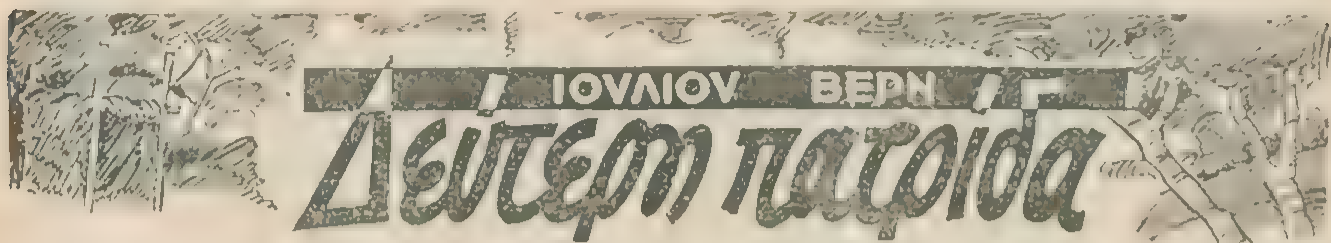
του πολύπλοκος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως μὴ σᾶς ἐπιβαρύνω
πολλὰ καὶ οἰκονομῶς πρὸς τὴν ἀναρχὴν ἐξαγορὰν αὐτῶν.

Σήμερον θά σᾶν τρεῖς ἀνδρες τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἑνὶ αὐτῶν
θά βυτῶνται ἐν ἀποβολῇ τοῦ δεξιῦ αἵματος, καὶ τῇ
προσθήκῃ ἐνὸς στατηατοῦ αἵματος.

Το Έλφινγκ το 1940 τρέφει 1000000
 γαργάρες, 600000 και 1000000
 αλμυρά θηλαστικά, 1000000
 αλμυρά θηλαστικά, 1000000
 αλμυρά θηλαστικά, 1000000

Ὁ πεποιθὴς αὐτὸς ἔχει δύο τμήματα ἀπονομιῆς·
 ἓν αὐτοῦ αὐτοῦ, ἵνα ἐκείνη ἀντιβῇ καὶ ἐν τῷ
 ἑνὶ. Καὶ τὰ δύο τμήματα ἀπονομιῶν αὐτοῦ καὶ ὁ
 ὁμοῖον ἀποθνήσκει· ἢ ἀποθνήσκει. Δὲ τὸ παραφύ-
 βει τοῦ κατὰ ταύτην τὰ φέροντα αὐτὰ εἰς τὸν ἑνὶ
 τὰ φέροντα τοῦ ἀποθνήσκοντος τμήματος, γὰρ τὰ ἀποθνή-
 σκει· ἢ ἀποθνήσκει, ὅτι τὸ παραφύβει ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν καὶ ἡ γωνία ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· ὁ αὐτοῦ καὶ ἔχει
 τὰ ἀποθνήσκοντος γωνία καὶ ἀποθνήσκει.

Δια μέσθ δὲ σὺν ἡμῖν ὁ π. π. π. ἐπὶ τῷ δ. π. π.

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ήταν όμως βέβαιος πώς οι κανονιές του «Ξιφίας» είχαν ακουσθή, αφού ο άνεμος φυσούσε από τη θάλασσα, κι' έπερίμενε πώς θα φανή κανένα πλοίο μπροστά στον όρμο, από ώρα σε ώρα.

Τοποθετήθηκαν λοιπόν στα κατάρτια σκοποί, μά' ως τό βράδυ, κανένα πανί δεν είχε φανή ακόμη. Η θάλασσα ήταν έρημη στα βορεινά, έρημη επίσης και στο μέρος εκείνο που τό περιώριζε ή καμπύλη του όρμου. Όσο για νά βγάλουν έξω άγγυμα και νά τό στείλουν προς άναγνώρισι, ό φρόνιμος κυβερνήτης δεν τό ένοιούσε μέ κανένα τρόπο, γιατί φοδόνταν μήν έκτεθή σε κανένα κακό συναπάντημα. Άλλως τε οι περιστάσεις δεν τό άπαιτούσαν άναγκαστικά. Μόλις τελείωναν οι έπισκευές του «Ξιφίας», όταν πιά ή κορβέττα θα μπορούσε ν'άφήση τό άραξοβόλι της, δεν θα είχε παρά νά κάμνι τό γύρο της χώρας εκείνης, πού είχαν εξακριβώσει μάλιστα και τη γεωγραφική της θέσι—19ο30' πλάτος και 114ο5' μήκας άνατολικά του μεσημβρινού της νήσου Φέρου, πού ανήκει στάς Καναρίους νήσους του Άτλαντικού Όκεανού.

Πέρασαν τρεις ήμέρες χωρίς νά παρουσιασθή τίποτα καινούργιο. Μόνο μιά μεγάλη τρικυμία σηκώθηκε, ό «Ξιφίας» όμως, άσφαλισμένος στον όρμο του, δεν έπασθε τό παραμικρό.

Στίς 13 του Όκτώβρη, ακούσθηκαν πάλι κανονιές, από τό ίδιο μέρος πού είχαν ακουσθή κι' οι ποώτες. Κάθε κανονιά χωρίζουνταν από την άλλη μέ διάλειμμα δύο λεπτών. Κι' ό «Ξιφίας» άποκρίθηκε μ' άλλες έπτά κανονιές, μέ τό ίδιο χρονικό διάστημα χωρισμένες.

Έπειδή οι κρότοι πού άκουσαν ήταν οι ίδιοι, δηλαδή ούτε πιο δυνατοί, ούτε πιο αδύνατοι από την άλλη φορά, ό κυβερνήτης έσυμπέρανε, ότι τό πλοίο τού κοινοβουόου, ούτε είχαν άπομακρυνθή, ούτε είχε πλησιάσει: έμεινε στην ίδια θέσι.

Τήν ήμέρα εκείνη, κατά τις τέσσαρες τάπόγεμα, ό ύποπλοίαρχος Λίττλστον, περπατώντας στη γέφυρα, μέ τό κιάλια στά μάτια, είδε μιά μικρή βάρκα. Είχε μέσα δύο ανθρώπους κι' έπλεε ανάμεσα στους βράχους πού ήταν μπροστά στήν ακρωτήρι. Οι άνθρωποι εκείνοι, όλόκαιροι, δεν μπορούσε παρά νά ήταν Ιθαγενείς, Μαλαίοι ή Λούτραλοι. Η παρουσία τους έδειχνε πώς τό μέρος εκείνο της άκτής ήταν κατοικημένο. Έπρεπε λοιπόν νά πάρουν τά μέτρα τους, μή τους γινόταν καμιά έπίθεσι, — πράγμα όχι άσυνήθιστο στα μέρη εκείνα του Ίνδικου Όκεανού.

Ός τόσο ή βαρκούλα έπλησίαζε, — ένα είδος καγιάκ. Τήν άφησαν νά πλησιάση. Άλλά όταν δεν άπείχε παρά καμιά διακοσαριά μέτρα από την κορβέττα, οι δύο Ιθαγενείς άκούστηκαν νά φωνάζουν σε μιά γλώσσα άλλως δόλου άκατάληπτη.

Ό ύποπλοίαρχος Λίττλστον κι' οι αξιωματικοί του έκούνησαν τά μαντήλια τους και σήκωσαν τά χέρια, για νά δείξουν πώς δεν είχαν όπλα. Τό καγιάκ όμως δεν έδειξε διάθεσι νά πλησιάση περισσότερο. Και σε λίγο γύρισε πίσω και, σπορχνόμενο από μιά δυνατή κωπληασία, χάθηκε πίσω από τό ακρωτήρι.

Όταν έβράδυασε, ό ύποπλοίαρχος Λίττλστον έκαμε συμβούλιο μέ τους αξιωματικούς του. Έπρεπε νά στείλουν τη μεγάλη βάρκα νά έξερευνήση τη μεσημβρινή άκτή. Τις κανονιές πού άκούσθηκαν τό πρωί, δεν τις είχαν ρίξει βέβαια οι άγγριοι πού είδαν στο καγιάκ. Κάποιο πλοίο θα βρισκόταν στά δυτικά του νησιού, — γι' αυτό δεν χωρούσε πιά άμφιβολία, — κι' ίσως τό πλοίο αυτό ήταν σε κίνδυνο καί ζητούσε βοήθεια. Όλα αυτά έπρεπε νά ξεκαθαρισθούν.

Άποφασίσθηκε λοιπόν ή άναγνώρισι εκείνου του μέρους για την επάυρι. Η μεγάλη βάρκα θα ριχνόταν στη θάλασσα στίς έννιά τό πρωί. Άλλά την τελευταία στιγμή ό ύποπλοίαρχος Λίττλστον έσταμάτησε την εργασία.

Είχε φανή στο ακρωτήρι, όχι πιά τό καγιάκ, ούτε καμιά πύργα από εκείνες πού μεταχειρίζονται οι Ιθαγενείς, αλλά ένα κομψό καϊκάκι εύρωπαϊκής κατασκευής, καμιά δεκαπενταριά τόνων σκάφος. Και μόλις έπλησίασε τόν «Ξιφία», ύψωσε μιά σημαία άσπρη και κόκκινη.

Πόση έκπληξι έδοκίμασαν ό ύποπλοίαρχος, οι αξιωματικοί κι' οι ναύτες της κορβέττας, όταν είδαν μιά μικρή βάρκα νά κατεβαίνει από τό καϊκάκι και, μέ άσπρη σημαία στην πρόμνη, — φιλικό σημάδι, — νά πλέη προς τόν «Ξιφία»!

Δυό άνδρες ανέβηκαν στο πολεμικό και παρουσιάσθηκαν.

Ήταν Έλβετοί, ό Ίωάννης Ζερμάττ κι' ό πρωτότοκος γιός του Φρίτς, ναυαγοί του «Λάνγλντς», ενός πλοίου πού είχε νάκουσθή καμιά δεκαριά χρόνια.

Οι Άγγλοι έκαμαν εγκάρδιες περιποιήσεις στον πατέρα και στον γιό του. Έπειτα, αυτοί οι δύο προσέκαλεσαν τόν κυβερνήτη της κορβέττας στο καϊκι κι' ό ύποπλοίαρχος Λίττλστον δέχθηκε την πρόσκλησι μέ προθυμία.

Έκεί έγνώρισε όλη την οίκογένεια, πού ό κ. Ζερμάττ του την παρουσίασε μέ πολύ δικαιολογημένο καμάρι. Γιατί, πραγματικώς ήταν μιά οίκογένεια

θαυμαστή, πού χαιρόσουν νά την βλέπης. Πατέρας, μητέρα, παιδιά, όλοι ήταν καλοκαωμένοι κι' οι μορφές τους φανέρωναν ύγεια, έξυπνάδα, θέλησι, καλωσύνη. Έπειτα παρουσίασαν στον ύποπλοίαρχο και την Τζέννυ.

Μά ποιά είναι αυτή ή χώρα, πού την κατοικείτε δώδεκα τώρα χρόνια, κύριε Ζερμάττ; ρώτησε αυτός.

Τήν ώνομάσαμε «Νέα Έλβετία», άποκρίθηκε ό κ. Ζερμάττ, όνομα πού έλπίζω νά τό διατηρήση.

Είναι νησί; ρώτησε ό Φρίτς.

Ναι... νησί του Ίνδικου Όκεανού, πού δεν τό έχουν σημειωμένο οι χάρτες.

Δεν τό ξέραμε πώς είναι νησί, είπε ό Έρνέστος, γιατί από φόβο μήν κάμουμε κανένα κακό συναπάντημα, δεν άφήσαμε ποτέ αυτό τό μέρος της άκτής.

Είχατε δίκιο, γιατί είδαμε άγγριους... άποκρίθηκε ό ύποπλοίαρχος.

Άγγριους;... έκαμε ό Φρίτς μέ άπορία.

Βεδαιότατα!... Χθές, μέσα σε μιά πυργα, ή μάλλον σ' ένα καγιάκ...

Όι οι άγγριοι αυτοί δεν ήταν παρά ό αδελφός μου κι' έγώ, άποκρίθηκε ό Τζάκ νελώντας. Μαύρισαν τά μούτρα μας και τά χέρια μας, για νά μάς πάρете για Ιθαγενείς...

Και γιατί αυτό τό μασκάρεμα;

Γιατί δεν ξέραμε μέ ποιους είχαμε νά κάμουμε, κύριε πλοίαρχε. Κι' αν τό πλοίο σας ήταν κανένα πειρατικό;...

Τί λέτε! φώναξε ό ύποπλοίαρχος Λίττλστον. Είναι πλοίο της Αυτού Μεγαλειότητος του Βασιλέως Γεωργίου του Γ'...

Προσέβαλε, ήτοι ό κ. Ζερμάττ, ότι δεν τό κάναμε άφίσω, γιατί ό Φρίτς κι' ό Τζάκ είχαν παρουσιάσει στο τό πλοίο σ' ένα καγιάκ. Η άσπρη σημαία έδειξε ότι ή βάρκα σ' αυτόν όρμο και σ' αυτήν τη θέσι.

Και τώρα φαντασθήτε τη γαμάρ Τζέννυ, όταν ό ύποπλοίαρχος Λίττλστον της είπε, ότι τό όνομα τού συναπάντημας Μόντρελ, δεν τό ήταν άγνωστο. Πρά άγνωστον και στα ό «Ξιφία», γιατί ή θάλασσα πού ήν έδώ, οι Ιθαγενείς ήγαν άπ' αυτήν, ήν άφ' ής τού συναπάντημα σ' ό Πόρτο Ρίχ και κατοική στα Λαϊόβια. Από τό τό έκαμ έπεδον ήν έμείνε πος οι Ιθαγενείς και τό πήραν με τίς «Ασπράδες» ήτοι γούρ, έμεινε άπ' τού Ιθαγενή (δ' ήτοι έλατο, έλατο, και τρία ναύτες πού βρέθηκαν στο 2 έ νεό, ό έσπερχόμνος πτερεάς έλπίαν την κόρη τού ναυαγοίτος πού ήν πτενη στο νησιό ό κ. Ζερμάττ, ήτοι χαρά πού θα δούσανε τού έλπίαν ναυαγοίτος ή άναπτη τού Ιθαγενή σωθή!...

(Συνέχεια στο επόμενο)

Πῶς δὰ ἔχετε ἰσχυρά δέλησι

Θέλησις εἶναι ἡ δύναμις ἡ ἐσωτερική, ποὺ δίδει τὴν θερμότητα στὴν ἀνθρώπινη μηχανή καὶ χρησιμεύει ὡς κινητήρας γιὰ τὴν ἀνθρώπινη δράσι.

Θέλω θὰ πῇ δύναμαι.

Ὁ πρῶτος ὁρος τῆς θελήσεως εἶναι ἡ υἰεία.

Ὅσον περισσότερη ἀντοχή ἔχομεν καὶ εὐκίνησις στὸ σῶμα, τόσο γρηγορώτερα μεταβιβάζουμε τὴν ἰδέα ὥστε νὰ γίνῃ πράξις. Μὴ κοιμᾶσθε πολὺ. Νὰ σηκώνεσθε ἑνωρίς. Μὴ πίνετε πολὺ. Μὴ τρώγετε πολὺ. Κάνετε συχνὰ ντούς. Νὰ κινήσθε πολὺ.

Ἀποφεύγετε τὰ ἐλαττώματα ποὺ παραλύουν τὴν θέλησιν καὶ ἐκνευρίζουν τὸ πνεῦμα, τὰ ὁποῖα ἐάν δὲν ἐκρίζωθουν ἐγκαίρως κάνουν ἐκείνους ποὺ τὰ ἔχουν ἡλιθίους.

Σῶμα γερὸ λοιπὸν προϋποθέτει ἡ δυνατὴ θέλησις. Ἐν τούτοις καὶ τὸ δυνατόν καὶ πρόθυμον πνεῦμα δημιουργεῖ ἰσχυράν θέλησιν. Βλέπομεν πολλάκις νὰ ἐκτελοῦνται θαύματα δράσεως ἀπὸ ἀσθενικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι, ὅμως, εἶχον δυνατόν πνεῦμα. Παράδειγμα ὁ Πασκάλ, ὁ Λεονάρδος, ὁ Δάρβιν, ὁ Σπένσερ.

Ἕνας σοφός, ὁ Φόρστερ, λέει:

«Υπάρχουν πολλῶν εἰδῶν δυνάμεις. Ὁ ἕνας ἔχει ἰσχυροὺς μυῶνας, ἀλλὰ πνεῦμα ἀσθενικό. Ὁ ἄλλος μπορεῖ νὰ ἔχῃ πνεῦμα ἰσχυρόν, ἀλλὰ ὀλίγην δύναμιν θελήσεως. Ἐκεῖνος ποὺ νικᾷ μὲ τὴ σωματικὴ μονάχα δύναμι εἶναι δυνατόν νὰ ὑποστῇ φοβερὰς ἡττας ὅσα θελήσῃ νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὴ δύναμι τοῦ πνεύματός του.

Ἕνας μαθητὴς μπορεῖ νάχῃ ἀσθενικό σῶμα, ἀλλὰ γενναῖα καὶ ἀποφασιστικὴ ψυχὴ, αὐτὸς σιγὰ-σιγὰ ἀποκτᾷ μεγάλην ἐπιρροὴν σὲ ὅλο τὸ σχολεῖον.

Γιὰ νὰ κατορθώσῃ κανεὶς θαύματα θελήσεως ἀρκεῖ ἀπλῶς νὰ ἐπιθυμῇ τὸ «κρεῖττον».

— Ποιὸ ὅμως εἶναι αὐτὸ τὸ κρεῖττον ποὺ πρέπει κανεὶς νὰ ποθῇ, ὥστε νὰ κἀνῃ ἕνα εἶδος ἐνέσεων εἰς τὴν θέλησιν του;

— Αὐτὸ μᾶς τὸ δίδει:

1ον) Ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος. Τὸ καθήκον εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Ἡ συναίσθησις τοῦ καθήκοντος ποὺ σὰς μετέδωσαν οἱ διδασκαλοὶ καὶ οἱ γονεῖς σας εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ σὰς δώσῃ θαυμαστὴ δύναμι. Τέτοια ποὺ νὰ σὰς φύγῃ ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ ὀκνηρία. Ὁ Δάν της λέει ὅτι ὁ ὀκνηρὸς κοῦδέποτε ἔζησε».

2ον) Ἡ φιλοτιμία. Εἶναι μεγάλος μοχλὸς καὶ αὐτὴ δταν μάλιστα περικλεῖται μαζὶ μὲ τὴν ἀμύλλαν καὶ τὸ εὐγενὲς πείσμα τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ ὑπόσχεσιν ποὺ ἐδώκαμεν ἐνώπιον τρίτων καὶ ἀπὸ ὑποχρεώσεις ποὺ ἀνελάβαμεν.

Ἀλλὰ εἶναι μεγάλη δύναμις τὸ νὰ δεσπόζῃ κανένας τοῦ ἑαυτοῦ του, γιατί μ' αὐτὸ ἡ θέλησις γίνεται ἰσχυρά καὶ περισσότερον ἐλευθέρη.

Προσοχὴ μεγάλη χρειάζεται νὰ μὴ μετατρέπεται ἡ ἀμύλλα σὲ φθόνον, ἀλλὰ νὰ μᾶς παρακινή μόνον διὰ τὴν νίκην.

3ον) Ἡ ὑποβολή. Καὶ αὕτη μπορεῖ νὰ ἀνυψώσῃ καὶ νὰ ἰσχυροποιήσῃ τὴν θέλησιν. Ἡ δύναμις τῆς ἡθικῆς εἶναι ἀναμφισβήτητος. Σκέπτομαι νὰ κάμω κάτι ποὺ βοήσκει πῶς εἶναι χρήσιμον καὶ ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ. Θὰ πῶ λοιπὸν: «Θέλω νὰ τὸ κάμω», ὕστερα: «Θὰ προσπαθῶ νὰ τὸ κάμω», κατόπιν: «Θὰ τὸ κάμω» καὶ ἔπειτα: «Θὰ τὸ κάμω καλὰ». Ὑστερα ἀπ' αὐτὰ ἀς ἀρχίσω τὸ ἔργον καὶ γνωρίζω ὅτι εἰ ἀρχὴ εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ παντός». Ἀς σκέπτομαι ἐντελῶς ὅτι ἔφθασα σχεδὸν εἰς τὸ τέρας. Καὶ ἂν παρουσιασθῇ ἐνώπιόν μου ἐμπόδιον ἀς προσπαθῶ νὰ τὸ ὑπερβῶ. Πολλοὶ ἐργάζονται καὶ προσπαθοῦν μονάχα γάρῃ τῆς ἰδέας τῆς δράσεως, χωρὶς σκοπὸν καὶ δύναμι, ἀφίλειαν καὶ πολλὰς φορὰς ἐπὶ ζημίᾳ των. Διότι, ἡ δράσις μᾶς παρέχει περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο τὴν συναίσθησιν τῆς ὑπάρξεώς μας καὶ τῆς δυνάμεώς μας.

Πηγὴ πάσης ἀμαρτίας εἶνε ἡ ἀργία οὐδὲν ἀργίας χειρότερον.

Χρυσόδοτος

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ

Ἡ ἡθικὴ ἀρετὴς τῶν προγόνων μας πρέπει νὰ μᾶς κάμουν νὰ αἰσθανώμεθα ὑπερηφάνεια ὅταν σκεπτόμεθα πῶς εἴμαστε ἀπόγονοι τους. Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς ἦταν καὶ ἡ μεγάλη τους εὐσέβεια καὶ ἡ πίστις τους πῶς καμμία κακὴ πράξις δὲν μένει ἀτιμώρητη, οὔτε σ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν κόσμον καὶ πῶς ἡ καλὴς πράξις εὐρίσκουν πάντοτε ἀμοιβή. Ἀπόδειξη ἡ δύο μικρὲς ἱστορίαι ποὺ θὰ διηγηθῶ.

Κάποιος ματαιόδοξος εἶχε παρακαλέσει τὸν ποιητὴ Σιμωνίδην νὰ τοῦ γράψῃ μερικὸς στίχους γιὰ νὰ μπόρῃ νὰ τοὺς διαθέσῃ στοὺς φίλους του καὶ τοῦ ὑποσχέθηκε νι' αὐτό—ἐπειδὴ ὁ ποιητὴς ἦταν φτωχός—μιὰ καλὴ ἀμοιβή. Τὴν ὁρισμένη ὥρα πῆγε ὁ ποιητὴς στὸ σπίτι ἐκείνου ποὺ εἶχε παραγγεῖλει τοὺς στίχους καὶ τοὺς διάβασε· οἱ στίχοι ἦταν γεμάτοι ἐπαίνους καὶ ἐγκώμια γιὰ τοὺς θεοὺς ποὺ λάτρευαν οἱ πρόγονοί μας. Ὄταν ὁ ματαιόδοξος ἐκεῖνος ἀνθρώπος τοὺς ἀκούσε, ἔβρινε φρενῶν καὶ εἶπε στὸν ποιητὴ: «Ὅλο τοὺς θεοὺς ἐπαινεῖς, καὶ μὲν καὶ γιὰ τὰς βικέες μου ἀρετὲς δὲν λὲς τίποτα. Πήγαμε λοιπὸν στοὺς θεοὺς γιὰ νὰ πληρωθῇς ἀπὸ αὐτοὺς». Δὲν εἶχε ἀκόμη τελειώσει αὐτὰ τὰ λόγια καὶ νὰ ἕνας ὑπηρέτης μπαίνει στὸ δωμάτιο καὶ λέγει πῶς κάποιος ζητεῖ τὸν ποιητὴ στὴν ἐξώθυρα. Ὁ ποιητὴς ἀφίνει λοιπὸν τὸν συνομιλητὴ του καὶ πάει νὰ δι' αὐτοὺς τὸν ἐζητήσῃ. Ἀλλὰ δταν βγῇκε στὸ δρόμο, δὲν εἶδε κανένα καὶ ὁ ὑπηρέτης ἔτριβε τὰ μάτια του καὶ δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ πῶς ὁ ξένος ποὺ ἦταν ἐκεῖ πρὶν ἀπὸ ἕνα λεπτὸ, εἶχε ἐξαφανισθῇ, χωρὶς ν' ἀφήσῃ κανένα ἴχνος. Πολλὴ ὁμοῦ ξανακυτῇ στὸ σπίτι ὁ ποιητὴς ἔβρινε ἕνας φοβερός σεισμό, ὁ ὁποῖος μετέβαλε τὸ σπίτι σὲ θρεῖψα, κάτω ἀπὸ τὰ ὁποῖα πλακώθηκε καὶ πέθανε ἐκεῖνος ποὺ εἶνε περιφρονηθεὶς τοὺς θεοὺς, ἐνῶ ὁ ποιητὴς ἐσώθη ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ μὴ εἶναι ἐκεῖνὴ τὴν στιγμὴ μέσα στὸ σπίτι. Ἔτσι ὁ ποιητὴς ἔλαβε καὶ ἀμέσως μάλιστα τὴν ἀμοιβή του.

ΟΙ ΠΕΛΑΓΓΟΙ ΚΑΙ Ο ΙΒΥΚΟΣ

Ὁ παλαιὸς ποιητὴς, ὁ Ἴβυκος, ἀπέθανε δολοφονηθεὶς ἀπὸ μιὰ στήλη κακοποιῶν. Κανεὶς ἄλλος φυσικὰ δὲν ἦταν παρὼν κατὰ τὴν στιγμὴ τοῦ ἐγκλήματος καὶ μονάχα ἕνα συνηθὸς πελαργὼν ἔτυχε νὰ πετάξῃ τὴν σιγὴν ἐκεῖνὴ ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέρος. Αὐτὸ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς κακοποιούς, γιατί ποτὲ πρὶν δὲν εἶχε δι' αὐτοὺς πούλιὰ αὐτοῦ τοῦ εἶδους. Ὁ ποιητὴς, μὴ βλέποντας κανένα γύρω του τὴν στιγμὴ τοῦ θανάτου του γιὰ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν μαρτυρίαν του, στράφηκε πρὸς τὰ πουλιὰ ποὺ περνοῦσαν καὶ τὰ παρακάλεσε νὰ καταγγείλουν τὴν δολοφονίαν του. Πέρασαν πολλὰ γρόμια ἀπὸ τότε καὶ οἱ κακοποιοὶ ἐνόμισαν πῶς εἶχε ξεγαστεῖ τὸ ἐγκλήμα των. Αὐτίμονοι ἐσυνέβρισαν τὴν ζωὴν των, ἔδην ὑπόρρησαν καλὰ ἐργασίαι, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἀπέφερον σοφιστὰ κέρδη τόσα ὥστε νὰ ζοῦν μίαν πλουσίαν ζωὴν μὲ ὅλας τὰς ἀνάσεις. Καὶ φυσικὰ ἡ κοινωμία, ἡ ὁποία ἀνυψοῦσε τὸ ἐγκλήμα των, τοὺς ἐθεόρει ὡς ἀέλους ἀνθρώπων καὶ τοὺς ἐπληρώετο. Αὐτὸ συνέβηκε γιατί ἡ ἀργὴς δὲν κατάρθρωσαν ν' ἀνακαλέσθουν τοὺς εἶνε σκοτώσει τὸν Ἴβυκο. Μὰ μὲρα παρακολοῦθουσαι τοὺς ἀνῶνες στὴν Ὀλυμπία. Ἐξάφην πέρασε ἰππικὸ ἀπὸ τὸ στάδιο ἕνα σμήνος ἀπὸ τελαργούς. Τότε ἕνας ἀπὸ τοὺς δολοφόνους, ἐκεῖνος στὸν ὁποῖο εἶχαν κάμει ἐντύπωσιν τὰ πουλιὰ, στράφηκε πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τοῦ εἶπε μὴ μποροῦντας νὰ κρατηθῇ: «Σύντροφοι, νὰ οἱ μᾶς τῶρες τοῦ Ἴβυκου». Αὐτὸ ἔφθασε νὰ τοὺς ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ τοὺς ἀπαβέλουν σὲ ἀνέκρησιν. Ἔτσι τοὺς ἐπέβαλε τὴν ποιή τοῦ τοὺς ἔπρεπε.

— Ποτὲ ἡ κακὴς πράξεις δὲν μένουν ἀτιμώρητες· καποτε θὰ βρεθῇ κάποιος νὰ τὰς μαρτυρήσῃ κι' ἂν δὲν ὑπάρχει κανένας ἄλλος, ἐκεῖνος ποὺ τὰς ἔκανε θὰ προδώσῃ ὁ ἴδιος τὸν ἑαυτὸν του.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

Ἄν ξεφύγατε γινώσαστε, ἀγαπητὲ φίλε, μέγας μὲν καὶ εἶχετε ἀπὸ τοῦ πᾶν ὅσο τὸ εἶναι τοῦ πᾶν κρηγόρα ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, στὸ αἴτιον τί θα κάνατε. Χωρὶς διασαγμὸν θὰ παίρνατε τὸ ἀεροπλάνο. Δὲν εἶναι ἔτσι; Μὲ τὸ ἀεροπλάνο ταξειδεύουν σήμερα οἱ πολιτικοί, οἱ ἐπιχειρηματίες, ὅλοι ὅσοι θεωροῦν τὸν χρόνον πρὶν πολῦτιμον ἀπὸ τὸ χρῆμα. Μὲ τὸ ἀεροπλάνο ταξειδεύσε τρεῖς φορές ὁ Τσάμπερλιν γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸ Χίτλερ καὶ νὰ συνεννοηθοῦν νὰ μὴ γίνῃ πόλεμος.

Πράγματι εκείνο που στις πολιτισμένες χώρες καθιστά τόσο ανεκτήμοτο το αεροπλάνο είναι η ασύγκριτη ταχύτητά του. Αυτό που είναι το πρώτο ένα από τα πλεονεκτήματα του αεροπλάνου. Το αεροπλάνο αποτελεί οδω δρισμένες χώρες το μοναδικό μέσο συγκοινωνίας:

Στην βόρειο Ασία, στην Γροιλανδία, εκεί όπου το χιόνι και ο πάγος σκεπάζουν την γη σχεδόν όλο το χρόνο, πού ούτε δρόμοι μπορούν ν' ανοιχθούν, ούτε σιδηρόδρομοι να κατασκευασθούν, είναι εύκολο να πετάξη κανείς απάνω από τις παγωμένες αυτές έκτασεις και να δημιουργήση συγκοινωνία. Α'τό ξέρει πως ο Έσκιμφοι λ.χ. πού ούτε καν ξέρουν την ύπαρξη των αυτοκινήτων ή των σιδηροδρόμων, έχουν εξοικειωθή με τα αεροπλάνα.

Τί θαυμασία ἐφεύρεσι αὐτὸ τὸ χαλύβδινο πουλὶ ποῦ
προχωρεῖ ὥς στὶς ἐρήμους ἀπὸ πάγο ἢ ἀπὸ ἄμμο, φέρ-

την περιθαλψή, στους αρρώστους, στους κείνους από την
πεινά ολοκληρη αποικία η αποστολή. Γιατί βλέπετε το
αποικιάνο διη μεταφράσει, μόνο αγγλιστί, αλλά ακόμη
και τα εμπορεύματα τα πειδ διαφορετικά. Στόν Βόρειο
Καναδά και στην Άλσκα οι δρόμοι είναι σπανιωτά-
τοι, ή κατοικίες είναι πολύ μακριά ή μία από την
άλλη και τὸ ἀποικιάνο, φέρει τὸ δόνη ἀποικιστῶν
τὴν ἀμαξοστοιχία με τὰ εμπορεύματα καὶ συντελεῖ στόν
ἐπιστῶν τὸν πῶς μακριὰ, χωρὶν κινῶν ἐλασπετῶ
με φορτίο τῶν γουναρῶν.

Και όταν ανακαλύφθηκαν στην Νέα Γουινέα μεταλλεία χρυσού λόγω, λοιπόν, το απροσδόκω ή έκπληκτο λευκός μόρσοις ν' αρχίσουν αμέσως. Σε λίγες ώρες αυτά μεταφέρουν από την παραλία όπου τα είχαν αποβίβασει τρακτέρ και μηχανές. Μουλάρια φορτωμένα με το ίδιο υλικό, που, έτσι, πόρτες, μήνες, 348 και 348, να φθάσουν στον προορισμό τους. Σκεφθήτε ότι θα έπρεπε να διαδοθούν μία σειρά θουνών ύψους 3.000 μέτρων και πλέον.

Μία ανάλογη περίπτωση σημειώθηκε στον Καναδά. Η αεροναυτική εταιρία Wings μετέφερε για τις έξι μεταλλικές μεταλλικές άρχεις τέτοιου όγκου από μια όλοκληρη έπιχειρηματική Υπόθεση. Αιχμάνες που είχαν βάρος μεγαλύτερο από επτά χιλιάδες κιλάδες. Φυσικά αναγκάστηκαν να τις αποσυνθέσουν και κατόπιν να τις ανασυνθέσουν εάν να έπρόκειτο για παιχνίδια.

Κάποτε, μάλιστα, το φόρτωμα ενός αεροπλάνου έχει και τα κωδικά του. Αέτες τις πέρει στο αεροδρόμιο της Αίμας στο Περού συνεζή το έξης περίεργο:

Τεσσαερα τετράποδα καλοτυλιγμένα μεταφερθήκανε, με χίλιες δυό προφυλάξεις, ένα - ένα στο αεροπλάνο, από

τὸ ὁποῖο εἶχαν βγάλει τὰ καθίσματα πού χρησιμεύουν
γιὰ τοὺς συνηθισμένους ἐπιβάτες καὶ τὸ ὁποῖον εἶχαν
μετατρέψει γιὰ τὴν περίπτωσιν σὲ σταῦλο μὲ τοίχους σκε-
πασμένους μὲ ὕψασμα καὶ πού εἶχαν ὅ,τι χρειάζεται γιὰ
τὰ τῶν τὰ ζῶα.

Γιατί αυτά τὰ μοσχάρια—γιατί μοσχάρια ήτανε καλοθρεμμένα, βουρτσαρισμένα και περιποιημένα—τά τέσσερα ζῶα ἐφόρτωναν στο ἀεροπλάνο.

Αυτά τα ἐκλεκτά ζῶα, ἰδιαίτερώς πολῦτιμα, πουλήθηκαν σὲ κάποιο τοιολικὰ τῆς Ἀμερικῆς. Μὲ τὸ ἀεροπλάνο, βέβαια, μόνο πεντακάσια χιλιόμετρα θὰ εἶχανε νὰ διαθοῦν καὶ σὲ 4 ὥρες θὰ ἦτανε στὴν Ἀμερικὴ. Σὲ πολιτισμένες χώρες ὅπως ἡ ἰδικὴ μας, τὴν ὁποῖαν ἀυλακῶνει τὸ σιδηροδρομικὸ δίκτυο, δὲν μπορεῖ νὰ γίνη λόγος ν' ἀναστῇ σὺν ἀποπλάνῳ ἡ μεταφορὰ τῶν ἐμπορευμάτων. Μόνο τὶς μεταφορὲς ποὺ ἀπαιτοῦν μεγάλη ταχύτητα ἐκτελεῖ ὅπως τὴν ἀποστολὴν λουλουδιῶν, καρπῶν, πουλερικῶν, ἢ καὶ ψαριῶν. Ἀλλὰ πράγματα, ποὺ δὲν πιάνουν, εἶναι ἀλθίεια, πολὺ τόπο στέλλονται διὰ τοῦ ἀέρος γιὰ νὰ γλυτώσουν οἱ ἀποστολεῖς ἀπὸ τὰ ἀσφαλίστρα κατὰ τῆς κλοπῆς ἢ τῆς ἀρπαγῆς. Πρόκειται κυρίως γιὰ τὸν χρυσό, τοὺς πολυτίμους λίθους, τοὺς πίνakes ποὺ ἔχουν μεγάλη ἀξία, τὶς κινηματογραφικὲς ταινίες καὶ τὰ φάρμακα.

Ως έδαμεν τα αεροπλάνα να έτι ούλ' έργασες, χρήςιμες, βέβαια, μά ποδ τίποτα τό εξαιρετικό δέν παροισάζουν. Έν τούτοις αὐτά τά καταπληκτικά πουλιά ξέρουν νά πραγματοποιοῦν ἀληθινά θαύματα. Μήπως δέν ἀπ' καθιστοῦ τοι σπύραι; Εφημερίδες τῆς Ἀμερικῆς γράφουν δι' ἐπὶ τῷ 1935 αεροπόροι ἔσπειραν 138.000 ἑκτάρων ἔκτασιν. Δέν εἶναι ἀδύνατον. Σέ μιὰ ὥρα πέρα ἕνα αεροπλάνο ἔμπορεῖ νά σπείρῃ σιτάρι σὲ 20 ἑκτάρια, γιὰ τὴν ὁποία ἕνα τρακτέρ τελευταίου ὅπουδελγματος ἀπαιτεῖ τοὐλάχιστον 10 ὥρας.

«Αλλά δέν περιορίζονται στο νά ρίχνουν μέ αεροπλάνα τήν σπορά στό αίτη, τού χόρτου ή τού πεύκου...»
 «Όχι. Τά βάζουν επίσης νά σπείρουν σπόρους ρυζιού, τό ποιο απέδειχθη ότι είναι ακόμη τού έκτισπονητικό. Οί άεροπόροι καίουν αὐτήν τήν δασύα (ιδίως στην Καλιφόρνια καί νά πῶς έξεργούν. Πετώντας χαμηλά έπανάφορ τήν γῆ ρίχνουν τούς σπόρους στό αλάκια πού τούς δείχνου. Οί φυλάκες πού είναι ισοπονητικοί, στούς άγρούς από ρύζι πάντα σέ μιὰ άπόστασι 100 ή 200 μέτρων.

Με τη μέθοδο αυτή γίνεται και σημαντική οικονομία
έργασιας. Σκεφθήτε πως ενώ οι άγριοι του ριζού πρε-
πει να είναι έξη, οι άγριοι είναι γινετα, χωρίς καθι άλλου τί-
νους σποράς, μπορούν τώρα να μείνουν σκεπασμένοι από
νέρο και να σπέρνεται ριζή.

Να σπείρουν σιτάρι, ρύζι με αεροπλάνο, αυτό φαντάζομαι δεν το περνούσαν. Αλλά βρέθηκε κι' άλλο ακούμ. Φαντασθήτε πως έφτασαν, στο σημείο να σπείρουν γάρια, τὰ όποια σάν αλεύς που χειρίζονται επιδιέξααν το άγρίο πτοπο πίσω τους άφ' όλης μίας στίς μέρες τοῦ Καναδά. "Όσο άπίστευτο κι' άν φαίνεται είναι έν τούτοις ή καθαρή αλήθεια.

Ἐπειδὴ διαφορὲς ἐπιδημίες εἶχαν διαδοθῇ στὰ νερά τοῦ Κορινθίου τὰ φάρμακα ἐξήρταν γρηγορὰ σπάνια. Γιὰ νὰ θεραπεύει αὐτοὺς τὸ κοινό γαστρίον τὰς λαίμαξ αἱ κα- τοικοὶς, κ' ἔπειθ' αὐτὲς ἡ λαίμαξ εἶναι σπορτοῦμεν, σὲ περιφέρειες ποὺ δὲν εἶναι ἐυκόλα προσίτες περὶ ἀπὸ πάντων τούτῳ τὸ ἀεροπλάνο κ' ἀφήνει νὰ πέφτουν μικροὶ κάδοι ποὺ εἶναι εἰδικὰ παρασκευασμένοι.

Χάρης στο άλεξιπρωτο οι κάδοι αυτοί κατορθώνουν να κατέβουν σιγά-σιγά και όταν φθάσουν στο νερό άνοιγουν μόνοι των.

Τὸ πείραμα αὐτὸ ποὺ εἶναι πολὺ τολμηρὸ ἐπέτυχε θαυμάσια.

Ἀπὸ τὰ ψάρια ἄς περάσωμε στὰ δηλητήρια. Κι' αὐτὰ πέφτουν σὸν βροχή ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὄχι γιὰ νὰ μᾶς δηλητηριάσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ καταστρέφουν φορεῖς ἀδελφῶν ὅπως τὰ κοινούπια, τίς σαύρες, τὰ ἔρποντα τοῦ εἶναι, θαλασθερά γιὰ τὰ δάσκηκαὶ γιὰτίς φυτεῖες τοῦ βαμβακος.

Όπως σάς είπα το αεροπλάνο χρησιμεύει για όλα.

Μικρές διδακτικές ιστορίες

ΤΟ ΤΣΟΥΒΑΛΙ

«Ένας πατέρας πολύ πλούσιος πάνδρεψε τὸν γιὸ του καὶ τοῦ ἔδωκε ὅλη του τὴν περιουσία· ἐπειδὴ δὲν εἶχε πιά καθόλου χρήματα ὁ γιὸς του δέχθηκε νὰ τὸν πάρῃ στὸ σπίτι του ὅπου ὁ γέρος ἀντὶ τῆς τόσης ἀγάπης ποὺ τοῦ εἶχε δείξει, μόνο περιφρόνησι καὶ κακομεταχείρισι βρῆκε.

Μιά μέρα ὅμως ἡ γυναίκα τοῦ γιου τοῦ ἀξίωσε νὰ φύγῃ ὁ πατέρας ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ ὁ γιὸς γιὰ νὰ μὴν τὴν κακοκαρδίῃ εἶπε στὸν πατέρα του πὺς ἀρκετὸ καιρὸ τὸν εἶχε φιλοξενήσει καὶ πὺς καιρὸς ἦταν νὰ πάῃ καὶ ἀλλοῦ· με λύπη καὶ με τρόμο ἄκουσε ὁ γέρος αὐτὰ τὰ λόγια, κι' ἐπειδὴ δὲν εἶχε ποῦ νὰ πάῃ παρακάλεσε τὸν γιὸ του νὰ τοῦ δώσῃ ἕνα σκέπασμα γιὰ νὰ προφυλαχθῇ τοῦλάχιστον ἀπὸ τὸ κρύο. — «Καλὰ», εἶπε ὁ γιὸς καὶ φωνάζοντας τὸ παιδί του: «πῆγαινε στὴν ἀποθήκη» τοῦ εἶπε «πάρε ἕνα τσουβάλι καὶ δώσε το στὸν παπποῦ σου γιὰ νὰ φύγῃ».

Τὸ παιδί κατέθηκε στὴν ἀποθήκη, πήρε τὸ τσουβάλι, ἀνέθηκε πάλι καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ παπποῦς του ἔτοιμαζόταν νὰ πάρῃ στὸν ὡμο του τὸ πρωτότυπο αὐτὸ σκέ-

πασμα, τὸ παιδί τὸν ἔπληξε ἐν τῷ στήθει μετὰ τὸν ἄλλον ὅτι ἔδωκε τὸ ἄλλο στὸν παπποῦ του. — «Ἀλλοίμονο, εἶπε ὁ γέρος δὲν φθάνει ποῦ ὁ γιὸς μου με ἔφερε σ' αὐτὴν τὴν κατάστασι· νὰ ποῦ κι' ἀπ' αὐτὸ τὸ σκέπασμα, ποῦ εἶναι ἡ τελευταία περιουσία μου, μοῦ πέρνει τὸ μισό ὁ ἔγγονός μου». — «Δὲν ντρέπεσαι, εἶπε στὸ παιδάκι ὁ πατέρας του, νὰ φέρεσαι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο στὸν παπποῦλῃ σου! Ἀλήθεια σέ τί ἐποχὴ φθάσαμε! Τὰ παιδιὰ τώρα εἶναι ὅλα ἄκαρδα καὶ σκληρά». — «Μὴ βιάζεσαι, εἶπε τότε ὁ μικρὸς στὸν πατέρα του, μόνο τὸν παπποῦλῃ θέλεις νὰ σκεφθῶ καὶ γιὰ σένα νὰ μὴ με μέλλει καθόλου! Τὸ κομμάτι αὐτὸ τὸ κράτησα γιὰ νὰ σοῦ τὸ δώσω σὰν ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ σέ διώξω καὶ γὼ καὶ σένα ἀπὸ τὸ σπίτι ὅταν θὰ γεράσης».

Ὁ πατέρας του κατάλαβε τὸ μάθημα· κράτησε τὸν γέρο στὸ σπίτι, ἀλλάξε διαγωγὴ κι' ἀπὸ τότε ὁ γέρος ζοῦσε ἡσυχῶς καὶ εὐτυχισμένος.

Η ΠΡΟΝΟΙΑ

Δυὸ ἄνθρωποι ἦταν γείτονες κι' ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς εἶχε γυναίκα καὶ πολλὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ μόνο τὴν δουλειά του γιὰ νὰ ζήσῃ.

Καὶ ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἀνησυχοῦσε μέσα του λέγοντας: «Ἄν πεθάνω ἢ ἂν πέσω ἀρρώστος τί θ' ἀπογίνουν ἡ γυναίκα μου καὶ τὰ παιδιὰ μου;».

Αὐτὴ ἡ σκέψι δὲν τὸν ἀφῆνε ἡσυχῶς καθόλου καὶ τοῦ κατέτρωγε τὴν καρδιά, ὅπως τὸ σκουλήκι κατατρώγει τὸν καρπὸ ὅπου εἶναι κρυμμένο.

Ἀλλὰ ἂν καὶ ἡ ἴδια σκέψι εἶχε ἔλθει καὶ στὸν ἄλλο πατέρα δὲν τὴν ἀφῆνε αὐτὸς νὰ τὸν κυριεύῃ «γιατί», ἔλεγε «ὁ Θεὸς ποῦ γνωρίζει ὅλα τὰ πλάσματά του καὶ ποῦ ἀγρυπνᾷ τὰ φυλάγει, θὰ φυλάξῃ κι' ἐμένα καὶ τὴν γυναίκα μου καὶ τὰ παιδιὰ μου».

Κι' ἔτσι αὐτὸς ζοῦσε ἡσυχῶς ἐνῶ ὁ πρῶτος οὐτὲ μιᾶς στιγμῆς ἀνάπαυσι ἢ εὐχαρίστησι δὲν χαιρότανε μέσα του.

Μιά μέρα ποὺ δούλευε στοὺς ἀγροὺς λυπημένος καὶ στεναχωρημένος ἀπὸ τὸν φόβο του, εἶδε μερικά πουλιὰ

νὰ μπαίνουν μέσα σ' ἕνα θάμνο, νὰ βγαίνουν ἀπὸ κεῖ καὶ κατόπι σὲ λίγο νὰ ξαναπηγαίνουν.

Καὶ πλησιάζοντας εἶδε δυὸ φωλιὰς τὴν μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη καὶ στὴν κάθε μιὰ πολλὰ μικρὰ ποὺ μόλις εἶχανε βγῆ ἀπὸ τὸ αὐγὸ καὶ ποὺ ἀκόμα φτερά δὲν εἶχαν.

Κι' ὅταν ξαναγύρισε στὴν ἐργασία του, ποῦ καὶ ποῦ σήκωνε τὰ μάτια καὶ κύτταζε αὐτὰ τὰ πουλιὰ ποὺ πηγαινοερχότανε καὶ φέρνανε τροφὴ στὰ παιδιὰ τους.

Μὰ νὰ ποῦ τὴν στιγμὴ ποὺ μιὰ μητέρα γυρνοῦσε μετὰ τὴν τροφὴν πρὸς τὰ τέκνα, τὴν σιμῶσε καὶ ἡ φτωχὴ μητέρα ἐνῶ σπαρταροῦσε μάταια κάτω ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ἔβγαζε φωνὲς διαπεραστικές.

Σ' αὐτὸ τὸ θέαμα ὁ ἄνθρωπος ποὺ δούλευε αἰσθάνθηκε τὴν ψυχὴ του πρὸ τρομαγμένη ἀπὸ πρὶν «γιατί σκεφτότανε· ὁ θάνατος τῆς μητέρας εἶναι ὁ θάνατος τῶν παιδιῶν. Καὶ τὰ δικά μου μόνον ἐμένα ἔχουν. Τί θ' ἀπογίνουν ἂν τοὺς λείψω;».

Καὶ ὅλη τὴν ἡμέρα ἦταν γεμάτος στεναχώρια καὶ λύπη καὶ τὴν νύχτα δὲν ἔκλεισε μάτι.

Τὴν ἐπομένη ὅταν ξαναγύρισε στὰ χωράφια εἶπε μέσα του: «Θέλω νὰ δῶ τὰ μικρὰ τῆς φτωχῆς ἐκείνης μητέρας· χωρὶς ἄλλο πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἔχουν πεθάνει». Καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὸ θάμνο.

Κι' ὅταν κύτταξε εἶδε πὺς τὰ μικρὰ ἦταν καλὰ· κανένα δὲν ἔμοιαζε ὅτι εἶχε ὑποφέρει.

Κι' ἐπειδὴ αὐτὸ τοῦ ἔκανε ἐντύπωσι κρύφθηκε γιὰ νὰ παρατηρήσῃ τί θὰ γινότανε.

Καὶ μερικά λεφτά πρὸ ὕστερα ἄκουσε μιὰ μικρὴ κραυγὴ καὶ εἶδε τὴν δεύτερη μητέρα νὰ φέρνῃ βιαστικά τὴν τροφὴν τοῦ τέκνου καὶ τὰ τέκνα ποὺ ἦσαν πρὸς τὰ μικρὰ χωρὶς διάκρισι· καὶ ὅπῃρχε τροφὴ γιὰ ὅλα καὶ τὰ ὄργανα δὲν ἔμειναν μόνα στὴν φτώχεια τους.

Κι' ὁ πατέρας ποὺ δὲν εἶχε πιστέψῃ στὴν Πρόνοια, διηγῆθηκε τὸ βράδυ στὸν ἄλλο πατέρα τὸ τί εἶχε δῆ.

Κι' αὐτὸς τοῦ εἶπε: «Γιατί ν' ἀνησυχῶμε; Ποιὲ ὁ Θεὸς δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἀγάπη του ἔχει μυστικά ποὺ μᾶς εἶναι ἀγνωστά. Μὲ πίστη, ἐλπίδα καὶ ἀγάπη ἂς συνεχίσουμε εἰρηνικὰ τὸν δρόμο μας».

«Ἄν πεθάνω πρὶν ἀπὸ σένα θὰ εἶσαι ὁ πατέρας τῶν παιδιῶν μου· κι' ἂν πεθάνῃς πρὶν ἀπὸ μένα θὰ εἶμαι ὁ πατέρας τῶν δικῶν σου».

»Κι' ἂν πεθάνουμε κι' οἱ δυὸ πρὶν νὰ εἶναι σὲ ἡλικία νὰ φροντίσουν τὰ ἴδια γιὰ τὶς ἀνάγκες τους, γιὰ πατέρα θὰ ἔχουν τὸν Πατέρα ποὺ εἶναι στὸν οὐρανόν».

ΣΟΦΙΑ

Δυὸ γείτονες φιλονεικοῦσαν γιὰ ἕναν ἀγρὸ ποὺ ἦταν ἀνταρτία στὰ κομμάτια τους καὶ ποὺ εἶχαν ἀποφασίσει νὰ τὸν μοιραστοῦνε μισὸ καὶ μισό· ἀλλὰ πάντα ὁ ἕνας ἔλεγε στὸν ἄλλο πὺς ἔθελε νὰ πάρῃ περισσότερον ἀπὸ τὸ μισὸ κι' ἔτσι δὲν μπορούσαν νὰ τὸν διαιρέσουν σὲ δυὸ ἴσα μερίδια.

Ἡ ἀρραβία τους λοιποῦ, δὲν εἶχε τελειωμὸ ὥσπου μιὰ μέρα ἀποφασίσανε ν' ἀποταθοῦν σ' ἕνα κοινὸ τους φίλο γιὰ νὰ μοιράσῃ τὸν ἀγρὸ.

— «Εγὼ δὲν θ' ἀνακατωθῶ καθόλου σ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν», εἶπε αὐτὸς ὁ πρῶτος, «ἀλλὰ ἐγὼ θὰ εἶμαι ἐκεῖ ἐν ὁποῖα ἂς διαιρέσῃ ὁ πρῶτος τὸν ἀγρὸ σὲ δυὸ μέρη καὶ ὁ δεύτερος ἂς ἐκλεῖξῃ πρῶτος τὸ μερίδιόν του».

«Φέρτε τὴ χαρὰ καὶ τὴ ζωὴ, τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν μέσα εἰς τὰ σπίτια σας ὡς ἄτομα. Δὲν εἶναι μικρὸν πρᾶγμα αὐτό, μέσα εἰς τοὺς γονεῖς σας καὶ τοὺς μεγαλυτέρους ἀδελφούς σας νὰ φέρετε τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἐλπίδα. Καὶ ὡς σύνολον ἂς περνᾶτε εἰς τοὺς δρόμους τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν χωριῶν τῆς, μετὰ τὸ μέτωπον ὕψηλά, μετὰ τὸ σῶμα εὐθυτενές, μετὰ τὴν χαρὰ εἰς τὰ πρόσωπα καὶ μετὰ στρατιωτικὸν ρυθμὸν, γιὰ νὰ δείχνετε εἰς τὸ Ἔθνος ποῖα εἶναι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ.» **Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ**

Παλαιεὶ κατά τῶν πυρκαϊῶν ποὺ καίνε τὰ δάση, προστατεύει τὶς καλλιέργειες ἀπὸ τὴν παγωνιά, ρίχνοντας βόμβες ἀπὸ καπνὸ ποὺ ἀναπτύσσουν μιὰ πραγματικὴ ομίχλη ἀδιαπέραστη ἀπὸ τὸ κρύο. Καὶ τελευταία ἀκόμη δὲν εἶναι ἕνα ἀεροπλάνο ποὺ ἀνακάλυψε τὰ εἰρήνια μεγάλων ξενοδοχείων; Πράγματι χάρις στίς φωτογραφίες αὐτῶν, ἀνακαλύφθηκαν μεγάλα ξενοδοχεῖα καλοδιατηρημένα ποὺ χρονολογούνταν ἀπὸ τὸν Βαβυλωνιακὸ πολιτισμὸν.

Σὲ τὴν ἀύρα θὰ χρεώσῃ τὸν ἀνθρώπου ἡ φαντασία μας δὲν μπορεῖ νὰ συλλάβῃ. Ὁ αἰώνας ποὺ ἔρχεται εἶναι ποὺ θὰ μᾶς δείξῃ θαύματα.

Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμός

Καὶ ἂν ἀπειτύχατε στὰς ἐξετάσεις γιὰ ἀνώτερες σπουδές, αὐτὸ θὰ σᾶς στενοχωρήσῃ. Δὲν εἶναι ὅμως καταστροφή. Ἡ ἀποτυχημένη ὑποψηφία ἄς σκοπίσῃ πρῶτα τὰ μάτια τῆς κι' ἄς πουδράρῃ τὴν μύτη τῆς. Δάκρυα καὶ κόκκινη μύτη ποτὲ δὲν ἐξουδετερῶσαν τὴν ἀποτυχίαν. Ἀπ' ἐναντίας κάθε τι ποὺ ἀσχηματίζει ἀποθαρρύνει.

Στά δεκαέξη χρόνια, όπως και στά πενήντα, πρέπει νά ξέρη κανείς ν' ἀντιμετωπίζη μέ θάρρος τήν ἀποτυχία καί νά τήν σκέπτεται μόνο γιά τὸ μάθημα πού μπορεῖ νά πάρη ἀπ' αὐτή. Προσέχετε ὅμως νά μὴ ἐπικαλεῖσθε εὐκολες δικαιολογίες, νὸ κρίνετε αὐστηρὰ τὸν ἑαυτὸ σας. Νὰ μὴ λέτε ὅτι ἡ κακοτυχία οὕς καταδιώκει πάντα. Σο-
βαρὰ προετοιμασία. Ψυχραιμία, αὐτοπεποίθησι χωρὶς ὑπεροψία, αὐτὰ εἶναι τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα τῆς τύχης καί ἡ καλύτερη σύστασι τόσο γιὰ τὶς ἐξετάσεις ὅσο καί γιὰ τὴν ζωή.

Μένει βέβαια κάποιο περιθώριο για τις περιστάσεις.

Ἡ τύχη εἶναι ἰδιότροπη καὶ στὸ τέλος χαμογελάει σὲ κεῖνον ποὺ ξέρει νὰ φανῇ ἀξίος της.

"Αναφέρουμε πιδ κάτω μερικά στάδια που οχετικῶς δὲν εἶναι κεκορεσμένα καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι προσιτά καὶ σὲ κείνες ποὺ δὲν ἔχουν δίπλωμα γιὰ τὰ ἐπαγγέλματα αὐτά. Θά ποῦμε γιὰ ὅσες ἔχουν ἀπολυτήριο σχολεῖωι Μέσης Ἐκπαίδευσεως.

BIBΛΙΟΠΩΛΙΣ

Μιά ἀναγνώστρια μᾶς ἐκ-
μυστηρεῖται τὴν ἀνησυχία
τῆς γιὰ τὴν κόρη της τὴν
Ἄννα, τὴν ὁποῖαν συνεχεῖς
ἀξιοθρήνηται βοθροὶ στὰ μα-
θηματικά τὴν ἔκαμαν ν' ἀπο-
τύχη πολλὰς φορὲς στὶς ἐξε-
τάσεις γιὰ τὸ διπλῶμα τοῦ
γυμνασίου. Ἀντιθέτως ὁ κα-
θηγητὴς τῶν γαλλικῶν ἐξαι-
ρεῖ τὴν λεπτὴ τῆς μορφῶν
καὶ τὴν κρίσι τῆς προκειμέ-
νου περὶ φιλολογίας. Ἐχει
θαυμασία μὴ μὴ, θυμᾶται ὠ-
ραίους στίχους καὶ πολλὰ
πεζὰ ἢ φίλες τῆς τὴν συμ-
βουλευόμεναι πόλιν συχνὰ γιὰ
τὴν ἐκλογὴ τῶν ἀναγνώσεών της, γιατί μὲ πάθος διασθά-
ζει τοὺς κλασσικοὺς καὶ τοὺς συγχρόνους, ποιήσι, ἱστο-
ρίαι, μυθιστορήματα. Ἄλλὰ, λέει ἡ μητέρα τῆς, τὴν
ὁποῖαν δικαίως ἀνησυχεῖ τὸ μέλλον, πρὸς ποιοὺ ἐπάγ-
γελμα ἂν τὴν διευθύνω; Δὲν μπορεῖ νὰ περάσῃ τὴ ζωὴ
τῆς μέσα στὰ βιβλία;».

Γιατί όχι; Το επάγγελμα της υπαλλήλου βιβλιοπω-
λείου θα της έδινε την δυνατότητα να ικανοποιήση τα
γούστα της και να χρησιμοποιή συγχρόνως τις γνώσεις
της. Ένα βιβλιοπωλείο είναι ένα κατάστημα που ο καθέ-
νας, οπού περνάει, αγοράζει ή δανείζεται βιβλία. Εί-
ναι κατά τόπο για το βιβλίο που θέλει ν' αγοράσει, μια
ή δυο φορές για ένα συγγραφέα, για ένα θέμα και
για την εργασία του. Η Άννα θα είναι ευτυχι-
σμένη εκεί μέσα.

ΠΩΛΗΤΡΙΑ ΑΡΩΜΑΤΩΝ

Μα, γραφτεί, κυρία... το κομμάτι... Αλλά... έχω
μιά λεπτή ύγεια, η οποία την έκανε να καθυστερήσει στις
σπουδές της... Είπα, έχω την... είσω... δροτή... γ... αυτή... π... σση

νεια. Θά ήθελα γι' αὐτήν μιὰ ἡουχη ζωὴ στὴν ἐπαρχία. Θά διέθετε κι' ἓνα μικρὸ κεφάλαιο».

Τί θά λέγατε, Ἀρτεμὶ, γιὰ ἓνα μαγαζάκι ὅπου θά πουλάτε γυναικεῖα εἶδη στὴν ἡλιόλουστη πλατεῖα μιᾶς μικρῆς πόλεως ἥ σὲ μιά ὠμορφη κομῶπολι; Ἄν καὶ εἶθε νέα οἱ πελάτες θά σὰς ἔχουν ἐμπιστοσύνη γιατί ἔχετε τὸ πιστό καὶ ἀκριβὲς μέτρο καὶ τὸ ἀκριβὲς ποσὸν δεινὰ ἀνακομφίζουν. Τοὺς ἀκοῦτε μὲ ὑπομονή· τοὺς δίνετε συμβουλὲς μὲ καλωσύνη καὶ κύρος. Μιά προθήκη ἀρωμάτων καὶ εἰδῶν ὑγιεινῆς, ἴσως καὶ μιά φωτογραφικὴ προθήκη, αὐξάνουν τὰ εἰσοδήματά σας. Κι' ἡ ζωὴ κυλάει ἡσυχη, εἰρηνικὴ, κι' ἐκ τούτου πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ

Νά είναι «ο λευκός άγγελος» με κάλυμμα από μπατίστα, του οποίου τó χαμόγελο καταπραΰνει τούς πόνους, κατεβάζει τούς πυρετούς, είναι ένα όνειρο που μπορεί νά συγκινήσει τίς ευαίσθητες καρδιές. Ή άσκησις είναι σκληρή, ή εξάσκησις του έπαγγέλματος κουραστική κάποτε, πολύ κουραστική. Χρειάζεται καλή ύγεια τόσο σωματική όσο και ψυχική γιά νά ύποστηή κανείς χωρίς λιποψυχία τήν πολύωρη όρθοστασία, τίς άγρυπνίες, τίς άπαιτήσεις τών άρρώστων κι' άκόμη περισσότερα τήν καταθλιπτική άτμόσφαιρα, που σκορπίζουν σώματα και ψυχές στό άπόγνωσι.

Νά περιποιηθῇ νά θεραπεύσῃ, νά βοηθήσῃ κανείς κάποιον νά ξαναζήσῃ, νά ἀνακουφίσῃ κάποιον ἐτοιμοθάνατον, ὅλα αὐτὰ εἶναι εὐγενεῖς ἀποστολές, ἀλλὰ ἀπαιτοῦν νεῦρα γερὰ, πολὺ αὐτοκυριαρχία καὶ μεγάλη ἀφοσίωσι.

Ἡ νοσοκόμος πού ἔχει κρατικό δίπλωμα καί πού εἶναι ἀνεοικασμένη σ' ἓνα νοσοκομεῖο Δημοσίας Περιθαλψέως, εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος καί ἀπολαμβάνει τὰ ὀδικὰ πλεονεκτήματα καί τήν μονιμότητα πού ἀντιφέρει αὐτός ὁ τίτλος — χωρίς νά γίνη λόγος γιά τίς μεγάλες ἡθικές ικανοποιήσεις καί τήν γεμάτη ἀπό συμπάθεια ἐκτίμησι πού ἀπολαμβάνει χάρις εἰς τὸ ἐπάγγελμα της, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ἡ αὐτοθυσία.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ - ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ

Γιὰ τὸν ἐπιπόλαιο παρατηρητὴ ἡ γραμματεὺς εἶναι μιὰ κομψὴ νέα, φκιασιδωμένη καὶ χτενιομένη στὴν ἐντέλεια, πού πηγαίνει ἀπὸ γραφεῖο σὲ γραφεῖο, περπατῶντας σὲ πολὺ ὕψηλά τακούνια. Οἱ πῶ ἀισιδοδοξοὶ φθάνουν στὸ σημεῖο νὰ ὑποθέσουν πὺς ἔχει μερικὲς γνώσεις στενοδακτυλογραφίας. Ἡ πραγματικότης εἶναι πολὺ μακριὰ ἀπὸ αὐτὸ τὸ παραμῦθι, τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ ἡ κατὰ-χρησιν τοῦ τίτλου.

Μνήμη γρήγορη καὶ πιστή, τάξις, μέθοδος στὴν ἐργασία, πρωτοβουλία, ἀπόλυτος ἐχειμύθια! νὰ τὰ ἀπαραιτήτα προσόντα γιὰ ὅσες δοκιμάζουν τὸν πειρασμό νὰ γίνουν γραμματεῖς· δακτυλογράφοι. Χρειαζόνται ἐπίσης μιὰ καλὴ γενικὴ μόρφωση, ἀσκησιὴ στὴν στενογραφία, στὴν γραφομηχανή καὶ στὴν κατάταξι ἐγγράφων.

Υπάρχουν ειδικοί κλάδοι, όπως η γραμματεὺς γιὰ χημική κατάρτιση πού ειδικές σχολές παρέχουν. Ἡ νέα πού αὐτὲς ἡ μελέτες, ἡ ὁποῖες ἀλλωστε παρουσιάζουν πρὸς αὐτὸν, δὲ τρομάζουν, θὰ μπορέση νὰ ἐξασφαλίσει πολὺ αὐτὴν τὴν ειδίκευση.

Παράταξις φαλαγγιτών ἐν Φλωρίνῃ

Ὁμάς τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀνω Μητρούση Σερρών

Ὁ ὑπουργὸς Γεν. Διοικήσεως ὁμαρτὸς μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ τοῦ Στῆβον καὶ τῶν ἡμερῶν
τῆς ἐνάρξεως τῶν Πανθρακικῶν ἀγώνων

Φαλαγγίτσαι και Σκαπάνισσαι Λαγκαδά μετά την παρέλασιν της 26ης Ὀκτωβρίου

Ὁμάς Φαλαγγιτῶν Κομοτινῆς μετά τῆς σημαίας των

Ἡ Ε.Ο.Ν Λαρίσης παρελύνουσα κατὰ τὴν τελετὴν τῶν Ἀποκαλυπτῆριων

ΤΗΣ "ΝΕΟΛΑΙΑΣ..

Διανομή συσσιτίου Φαλαγγιτών εις τὸ Στρατόπεδον
εἰ. Μεταξὺν στο Ζούμπερι.

Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ 16ου Ὑποτομέως
λαμβάνων πληροφορίας ἀπὸ Φαλαγγίτην

Οἱ Ἀξωματικοὶ μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἡρακλείου Κρήτης, κατὰ τὴν ἐκδήλωση τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1944.

Όμάς τής Δ. Α. Σ. ἐντὸς τοῦ καταλύματός της εἰς τὸ Στρατόπεδον «1, Μεταξά» στὸ Ζούμπερι

Ὁ πρῶτος ὑποτάμευς Διοκλήμεως Περαχίτης, ὁ ὅτι ἐμπέσειν τοῦ Δημοτικῆς Σχολείου

«Χωρίς Οικογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

δον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κι' ἀκόμα καθὼς ἐπερνοῦσα ἀπ' ἐξω εἶχα ἀκούσει φωνὲς καὶ τραγούδια τόσο δυνατὰ, ὥστε ἀκούα τὰ τζάμια νὰ τρίζουν. Καὶ συχνὰ ρωτοῦσα τὸν ἑαυτὸ μου, τί νὰ γινότανε ἄραγε πίσω ἀπὸ κεῖνα τὰ κόκκινα περντεδάκια!

Καὶ νὰ λοιπόν, τώρα θὰ τὸ μάθαινα.

Ὁ Μπαρμπερὴς ἐκάθισε μαζὶ μὲ τὸν καφε-τζί, κοντὰ σ' ἕνα τραπέζι, κι' ἐγὼ τάλι βρῆκα ἕνα σκαμνάκι ἀδειανὸ κοντὰ στὴ σόμπα καὶ κάθισα χαζεύοντας στὰ γύρω. Στὴν ἄλλη ἄκρη καθότανε ἕνας γέρος μὲ ἄσπρη γενειάδα καὶ μιὰ περίεργη φορεσιὰ τέτοια, ποῦ ποτέ μου δὲν εἶχα δῆ ὅμοια.

Ἐφοροῦσε ἕνα καπέλλο σταχτὶ μυτερὸ ἀπὸ καστόρι μὲ πράσινα καὶ κόκκινα φτερά, καὶ τὰ μακρυὰ μαλλιά του ἐπεφταν στοὺς ὤμους του.

Ἐνα κολόβιο ἀπὸ προθιά μὲ τὰ μαλλιά ἀπὸ μέσα ἔξω τὸ κορμὶ του. Ἡ προθιά αὐτὴ δὲν εἶχε μανίκια παρὰ δυὸ τρύπες ἐπάνω στοὺς ὤμους ἀπ' ὅπου βγαίνουν τὰ χέρια ντυμένα μὲ βελούδο ποῦχε χρῶμα ξεθωριασμένο γαλάζιο. Στὰ πόδια ἐφοροῦσε ἕνα ζευγάρι μάλλινες γκέτες ψηλές ὡς τὰ γόνατα, δεμένες μὲ κορδόνια κόκκινα ποῦ τυλιγότανε πολλὲς φορὲς γύρω στὶς γάμπες του.

Ἐκαθότανε σ' ἕνα κάθισμα καὶ εἶχε ἀκουμπισμένο τὸ πηγούνι του στὸ δεξὶ του χέρι.

Τέτοια ἥρεμη στάση δὲν εἶχα δῆ ποτέ μου σὲ αἰθρώπο.

Ἐμοιαζε σὰν ἕνας Ἅγιος ἀπὸ κείνους ποῦ ἐθλεπα ζωγραφισμένους στὴν ἐκκλησίᾳ.

Κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμά του ἦσαν κουλουριασμένα τρία σκυλλιά, ποῦ ζεσταινότανε κοντὰ του. Τὸ ἕνα ἦτανε ἄσπρο καὶ μαλλιαρό, τὸ ἄλλο μαῦρο σγουρὸ καὶ μιὰ σταχτιά σκύλλα μὲ ξυπνά καὶ ἥσυχά μάτια. Τὸ ἄσπρο εἶχε στὸ κεφάλι του ἕνα παλὸ χωροφυλακιστικὸ κασκέτο ποῦ ἦταν δεμένο στὸ πηγούνι του μὲ ἕνα λουράκι ἀπὸ πετλ.

Τὴν ὥρα ποῦ ἐγὼ ἐκύτταζα περίεργος τὸ γέρο, ὁ Μπαρμπερὴς κι' ὁ καφετζῆς συνομιλοῦσαν σιγά. Ἄκουα ὅμως πὼς λέγανε γιὰ μένα.

Ὁ Μπαρμπερὴς τοῦ ἐξηγοῦσε πὼς ἤθελε νὰ μὲ παρουσιάσῃ στὸ Δήμαρχο καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ πῇ στὴν Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὁρφανοτροφείου νὰ τοῦ βγάλῃ μισθὸ γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ μὲ κρατήσῃ.

Ὡστὲ αὐτὸ εἶχε καταφέρει ἡ μάννα Μπαρμπερίνα. Κατάλαβα δηλαδὴ πὼς, ἂν τὸ Κατάστημα τοῦ πλήρωνε τὰ ἔξοδά μου, ὁ Μπαρμπερὴς θάχε βέβαια συμφέρον καὶ ἔτσι δὲν θὰ ὤπηρχε πιά κανένας φόβος.

Ὁ γέρος ἀπὸ τὴ γωνιά χωρὶς νὰ δείχνῃ πὼς

προσέχει, ἄκουγε τὴ συνομιλία. Καὶ ἄξαφνα μ' ἔδειξε μὲ τὸ χέρι του καὶ ρώτησε τὸ Μπαρμπερὴ μὲ ξένη πρόφορά:

— Δὲν μοῦ λές, αὐτὸ εἶναι τὸ παιδί ποῦ σὲ στενοχωρεῖ;

— Μάλιστα, αὐτὸ εἶναι.

— Καὶ ἔχεις τὴν ἰδέα πὼς ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὁρφανοτροφείου θὰ σοῦ βγάλῃ μισθὸ γιὰ νὰ τὸ τρέφῃ;

— Καὶ γιατί ὄχι παρακαλῶ; Μοῦ φαίνεται πὼς εἶναι δίκιο γιατί δὲν ἔχει γονεῖς καὶ τῶχω στὴν καμπούρα μου. Βέβαια κάποιος πρέπει νὰ πληρώσῃ γι' αὐτό.

Δὲν ἔχω ἀντίρρηση. Δι' αὐτὸς γὰρ ὅπως νομίζεις πὼς πάντα ὅ,τι εἶναι δίκιο γίνεται;

— Ἄ, ὅσο γι' αὐτό...

— Λοιπὸν ἐγὼ σοῦ λέω πὼς δὲν θὰ σοῦ δώσουν ποτέ τὸ μισθὸ ποῦ θὰ γυρέψῃς.

— Ἔ, τότες ὅς τὸ πάρουν στὸ Κατάστημα. Δὲν ὑπάρχει νόμος νὰ μὲ ὑποχρεώσῃ νὰ τῶχω στὸ σπίτι μου, ἅμα δὲ θέλω.

Μιά φορὰ ὅπως δέχτηκες νὰ τὸ πάρῃς καὶ ἔχεις τὴν ὑποχρέωση νὰ τὸ κρατήσῃς.

Ἄ, ἔτσι; Κι' ἐγὼ λοιπὸν σοῦ λέω πὼς δὲν θὰ τὸ κρατήσω. Καὶ στὸ δρόμο ἂν εἶναι νὰ τὸ πετάξω, θὰ τὸ ξεφορτωθῶ!

Ὁ γέρος, ἀφοῦ σκέφθηκε λίγο, εἶπε:

Ἔ, ἴσως ὑπάρχει ἄλλος τρόπος νὰ τὸ ξεφορτωθῇς ἁμέσως, καὶ μάλιστα νὰ ὠφεληθῇς καὶ σὺ κάτι τι.

— Ἄν μοῦ δείξῃς αὐτὸ τὸν τρόπο, γέρο, σὲ κερνῶ μὲ τὴν καρδιά μου μιὰ μπουτίλια, εἶπε ὁ Μπαρμπερὴς.

— Διάταξε τὴ μπουτίλια κι' ἡ δουλειά σου εἶναι καμωμένη!

— Ἀλήθεια;

— Ἀφοῦ σοῦ τὸ λέω.

Κι' ὁ γέρος, ἀφίνοντας τὴν καρέκλα του, πῆγε καὶ κάθισε ἀντίκρου στὸ Μπαρμπερὴ. Περίεργα πρᾶγμα: Τὴ στιγμὴ ποῦ σηκώθηκε, ἀνασηκώθηκε κι' ἡ προθιά του μ' ἕνα κίνημα ἀπεξήρτητο. Λές κι' εἶχε κανένα σκυλάκι στὸ δεξὶ του μπράτσο.

Τι θάλεγε; τί θὰ γίνονταν τώρα;

Τὰ μάτια μου τὸν ἀκολουθεῖσαν μὲ ἀγωνία.

— Ἐσὺ λοιπὸν θέλεις, εἶπε νὰ μὴν τρώῃ πιά τὸ ψωμί σου αὐτὸ τὸ παιδί; ἢ, ἂν ἐξακολουθήσῃς νὰ τὸ τρέφῃς, νὰ σὲ πληρώνουν δὲν εἶν' ἔτσι;

Ναί, βέβαια γιατί, βλέπεις, ἐγώ...

— Περιττό· ἡ αἰτία δὲν μ' ἐνδιαφέρει καὶ δὲν ἔχω ἀνάγκη νὰ τὴ μάθω· φτάνει ποῦ ξέρω, πὼς δὲν θέλεις πιά τὸ παιδί. Ἔ, ἀφοῦ εἶν' ἔτσι, δός μου τὸ μένα. Τὸ παίρνω.

— Νὰ στὸ δώσω;...

— Μὰ ναί· δὲν θέλεις νὰ τὸ ξεφορτωθῇς;

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

300.000 μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τοὺς στίβους

Ἡ πνοὴ τοῦ ἀρχηγοῦ εἰς τὸν Ἀθλητισμὸν

Ἡ «Ε.Ο.Ν.» ἀναλαμβάνει ὑπέροχον ἀγῶνα διὰ τὴν δόξαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Τὸ μεγαλύτερον ἀθλητικὸν γεγονός τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ἀλλὰ καὶ τὸ μεγαλύτερον τοῦ ἀθλητικοῦ 1936 καὶ ὅλων τῶν ἐτῶν τῆς μεταπολεμικῆς ἀθλητικῆς περὶ ὅσον, ἔπεται διὰ τοὺς Ἕλληνας φιλάθλους ἡ ἐξαγγελθεῖσα μεγαλειώδης ἀθλητικὴ ἐξόρμησις τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας». Τὴν ἐνέπνευσεν ὁ Μεγάλος μας Ἀρχηγός, ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης κ. Ἰωάννης Μεταξάς, τὴν ἀνήγγειλε δι' ἐμπνευσμένων διαταγῶν, τὸ ὁ Κ. Ὁ. Ν. καὶ Ἐπ. τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ὀργανώσεως Νεολαίας κ. Ἀλέξανδρος Κανελλόπουλος, τὴν προετοιμάζουν μεγαλειώδῃ ὅσον τὴν ἐνέπνευσεν καὶ τὴν θέλει ὁ Ἀρχηγός, οἱ εἰδικότεροι εἰς τὰ ἀθλητικὰ ζητήματα τοῦ τόπου. Σὲ λίγο ἔνας ἐπιθλητικὸς στρῆξτὸς 300.000 ἀνδρῶν καὶ νεαρῶν θὰ πλημμυρίσῃ τὰς ἀθλητικὰς χώρους ποὺ ὑπάρχουν καὶ ἄλλους χώρους ποὺ θὰ δημιουργηθοῦν μετὰ τὴν σκαπάνην τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἀπὸ τὸ τίμιον χέρι τοῦ φαλαγγίτη, διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ὄλων τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως. Εἰς τὸ σημερινόν, εἴτε θὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἀθλητικὰ τὰς ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ—τὰ χρόνια τῶν Ὀλυμπιάδων τοῦ 1896 καὶ 1906—δτε τὰ Ἑλληνόπουλα μόνον τοὺς ἔσκαψαν τοὺς στίβους, στοὺς ὁποίους ἀργότερα ἐπεδίδοντο σὲ ὠραίους ἀγῶνας ἀθλητικούς.

Θὰ ξαναζήσῃ μὴ ἀπὸ τῆς ὠραίας παραδόσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀλλὰ ταυτοχρόνως θὰ λυθοῦν καὶ τὰ δύο μέγιστα προβλήματα τοῦ. Τὸ πρόβλημα τῆς καθόδου εἰς τοὺς στίβους μεγάλης μερίδος τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας καὶ τὸ πρόβλημα τῶν ἀγωνιστικῶν χώρων. Ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ὅσοι εἰργάσθησαν διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἀθλητισμοῦ τῆς πατρίδος προσεπάθησαν νὰ λύσουν τὰ δύο αὐτὰ προβλήματα. Τοῦ πρώτου ἡ λύσις προσέκρουεν εἰς τὸ τεράστιον ἐμπόδιον τοῦ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία ἦτο ἀδιόρητος, διὰ τὴν ἀπαιτήσιν, χωρὶς ἰσοκατανομή, εἰς ὠραίους ἀγῶνας. Τὸ δεύτερον πρόβλημα προσέκρουεν εἰς τὸ τεράστιον ἀδιόρητον τοῦ Κράτους, διὰ τὸ μόνον ὅτι τὰ πάντα ἔπρεπε νὰ γίνωνται ἀπὸ αὐτό, ἀφοῦ οἱ ἀθλούμενοι—τὰς περιόδους ἀκόμη τῆς μεγάλης ἀναπτύξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ—δὲν ἔφθανον εἰ μὴ τὸν ἀριθμὸν ἐλαχίστων χιλιάδων.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ προβλήματα, λύνονται τώρα αὐτομάτως. Τὸ πρῶτον, διότι ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» ἐπισταμένη διὰ τὰ μέλη τῆς εἰς ἀθλητικὴν ἐκγύμνασιν, τὸ δεύτερον διότι ἡ Ὀργάνωσις θὰ διαρρυθμίσῃ παντοῦ ὅπου δὲν ὑπάρχουν—πρόχειρα φυσικά, ἀλλὰ τέλεια διὰ προπόνειν γυμναστήρια.

Ὅσοι λοιπὸν ἠγάπησαν τὸν ἀθλητισμὸν, ὅσοι ἠγωνίσθησαν, διὰ τὴν πρόδόν του, διὰ τὴν ἀναπτύξιν του, τὴν διάδοσίν του εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, παρηγοριζοῦν διὰ τὴν ἐξόρμησιν τῆς «Ε.Ο.Ν.» καὶ εὐγνωμονοῦν τὸν ἐμπνευστὴν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήτην καὶ τοὺς ἀνασθόντας τὸ τεράστιον ἔργον, κοντὰ στοὺς ὁποίους θ' ἀγωνισθοῦν μετ' ὅλας τῶν τῶν δυνάμεις, ἐάν παραστῇ ἀνάγκη.

Αἱ πρῶται διαταγαί

Ποῖν ἔξηγήσωμεν ὠραῖα σημεῖα τῆς ἐξορμήσεως τῆς «Ε.Ο.Ν.» ἐπὶ τοῦ ἀθλητισμοῦ, θὰ παραθεσωμεν τὰς τρεῖς ἐμπνευστικὰς σχετικὰς διαταγὰς τοῦ Κυβερνήτου Ἐπ. τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ὀργανώσεως κ. Α. Κανελλόπουλου. Καὶ διὰ συνέχειαν θὰ δημοσιεύωμεν τὰς ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας τῶν κυριωτέρων σημείων τῆς ἐξορμήσεως.

Ἡ πρώτη διαταγὴ τοῦ Κυβερνήτου Ἐπ. τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Α. Κανελλόπουλου, ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Εἰς τῶν μεγάλων σκοπῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἶναι καὶ ἡ διάδοσις τοῦ ἀθλητισμοῦ μεταξὺ τῶν ἐντεταγμένων εἰς

τὰς τάξεις τῆς νέων καὶ νεανίδων. Διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ οἱ φαλαγγίται καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι θὰ ἀποκτήσουν τὰ ἰσχυρὰ σώματα, τὰς ἀτοαλένεις ψυχὰς, τὸ ὑψηλὸν φρόνημα καὶ τὸ ὑγιέστατον μυαλὸ ποὺ χρειάζονται οἱ νέοι Ἑλληνόπαιδες, ὅσοι θ' ἀπαρτίσουν τὴν νέαν γενεάν τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ Κράτους τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν, καὶ ὅσον αὐτὸ ἐπιτρέψῃ ἡ ἀποστολὴ, θὰ μελετῶνται τὰς δυνάμεις ἅπαντες οἱ φέροντες τὴν τιμημένην τοῦ Ἑλληνικοῦ φαλαγγίτου σφύρη, διὰ τὸν σκοπὸν τῆς μελέτης τῶν ἀθλητικῶν ἀθλουμένων καὶ τῶν ἐργαζομένων διὰ τὸν ἀθλητισμὸν. Ὁ ἀθλητισμὸς θ' ἀνατῇ, ὅπως ἀνατῇ, ὁ ἑθνικὸς Ἑλληνικὸς ἀθλητισμὸς, μία νέα ἀθλητικὴ δύναμις μετ' πρωταθλητὰς παγκοσμίου κύρους καὶ Ὀλυμπιονίκας ἀκόμη.

»Εἶναι ἄλλως τε καὶ μεγάλη ἐπιθυμία τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ νὰ ἴδῃ τὸ συντομώτερον εἰς τοὺς στίβους τοῦ ἀθλητισμοῦ τοὺς φαλαγγίτας καὶ τὰς φαλαγγίτισσας του, ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα, ἀσκουμένην εἰς τὸν ἀθλητισμὸν. Οὕτω ἄλλως τε θὰ λυθῇ τὸ ἀπὸ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη ἄλυτον πρόβλημα τῆς δημιουργίας ἀθλητικῶν δυνάμεων ἀξίας τῆς ἀθλητικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ ἔχωμεν εἰς τοὺς ἀθλητικὸς στίβους τριακοσίας χιλιάδας νέων. Διὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ ἀναδεικνύωνται οἱ πρωταθληταὶ μεταξὺ μυριάδων νέων ἱκανωτάτων ἀθλητῶν καὶ οὐχὶ μεταξὺ ἑκατοντάδων, ὡς ἀτυχῶς συμβαίνει μέχρι σήμερον.

»Ἐπὶ τούτοις ἐντελλόμεθα ὅπως ἅμα τῇ λήψει τῆς παροῦσης ἑβδομάδος τῆς «Ε.Ο.Ν.» ἐλάσσηται, συγκροτήσῃ ἀθλητικὴν ὁμάδα ἐγγράφουσα ὀποχρεωτικῶς εἰς αὐτὴν ἅπαντας τοὺς φαλαγγίτας καὶ τοὺς σκοπῆτας ἀπὸ τῶν φαλαγγιστῶν καὶ τῶν σκοπῆται, τῆς ὁποίας θὰ λόγος ὕστερ' ἀπογεύματος ἐπὶ ἐπιδόσει τῆς ἀθλητικῆς. Αἱ μεγάλας αὐτὴς ὁμαδικὰς δέον ἀργότερον, ἀφοῦ ὅλα τὰ μέλη τῶν ἀσκηθῶν ἐλαφρῶς εἰς κλασσικά τινὰ ἀγωνίσματα ὡς θὰ σταλῶσιν εἰς ἐιδικὰς ὁδηγίας, θὰ χωρισθῶσιν εἰς διαφόρους ἀθλητικὰς ὁμάδας, ἀθλητικοῦ στίβου, ἀθλοπαίδων, ποδοσφαίρου κλπ.

Αἱ ὁμαδικαὶ αὐτὴς δέον νὰ ἔχουν συγκροτηθῇ τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου καὶ τὰ δυνάμει τῶν μελῶν τῶν ἐγγράφων εἰς ἐιδικὸν ἀθλητικὸν λόγον.

»Ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου θὰ προκηρυχθῶσιν οἱ πρῶτοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τῆς «Ε.Ο.Ν.» ἐπὶ τῶν ἀθλητικῶν τοῦ ἀθλητισμοῦ. Οἱ ἀγῶνες θὰ τελεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου, τῶν νικητῶν μετακληθησομένων δι' ἀγῶνας, αὐτοὺς θὰ γίνωσιν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον τὸν Μάιον. Εἰς τοὺς πρῶτους ἀγῶνας τῶν κατὰ τόπους τμημάτων δέον νὰ μετασχηματίζωσιν διὰ νὰ θεωρηθῶν ἐπιτυχέως εἰ δυνατόν καὶ αἱ 300.000 τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.»

Ταυτοχρόνως μετὰ τὴν ὡς ἄνω διαταγὴν τῆς κινητοποιήσεως τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τοὺς ἀθλητικούς στίβους, ἐκινεποιοῦν καὶ ἡ κατωτέρω, δευτέρα κατὰ σειράν διαταγὴ τῆς ἀθλητικῆς ἐξορμήσεως:

«Κατόπιν τῆς παρουσιάσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Ἀρχηγοῦ μας κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ τῶν προέδρων τῶν διαφόρων ἀθλητικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἐν μέσσοις τῶν διαθέσεως τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀθλητικῶν χώρων διὰ τὴν ἐκγύμνασιν τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἐντελλόμεθα ὅπως οἱ κατὰ τόπους διοικηταὶ μονάδων ἔλθωσιν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν προέδρων τῶν ἀθλητικῶν σωματείων ὅτινα διαθέτουσι χώρους, διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ χρόνου χρησιμοποιοῦσιν τούτων διὰ τὴν προπόνειν τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.»

»Βάσει τῆς διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ μας θὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὰ σωματεῖα τὰ διαθέτοντα χώρους ὅπως

ὀρίσουν ὥρας καθ' ἃς θὰ δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὸν ἀθλητισμὸν τὰ μέλη τῆς «Ε.Ο.Ν.» τοῦ τόπου.

»Σχετικές δέον να γίνουν ενέργειαι εὐθὺς ἅμα τῇ λήψει τῆς παροῦσης καὶ νὰ ἀναφερθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἀμέσως εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ε. Ο. Ν.

«Δέον να έχουν ὅπ' ὄψιν τῶν οἱ θαυμοφόροι, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐποπτεία τῶν προπονήσεων τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» ὅτι οἱ προπονούμενοι πρέπει νὰ φέρωνται κοσμίως εἰς τοὺς ἀγωνιστικοὺς χώρους, νὰ περὶ-
θαρχοῦν εἰς τοὺς ἀνωτέρας τῶν, νὰ οἰθωνοῦν τὴν περι-
ουσίαν τῶν γυμναστηρίων, ἡ ὅποια θὰ εἶναι πλέον καὶ
ἰδικῇ τῶν, νὰ εἶναι καλοὶ καὶ εὐγενικοὶ ἀπέναντι τῶν
ἄλλων ἀθλητῶν, ὁτινεὺς συντόμως θὰ γίνουν συναγχι-
σταὶ τῶν εἰς τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα».

Ἡ τρίτη διαταγή, ἀναφερομένη εἰς τὴν δημιουργίαν ἀθλητικῶν χώρων, ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

«Διὰ τῶν μέχρι τοῦδε διαταγῶν περὶ τῆς ἀθλητικῆς
ἐξορμήσεως τῆς «Ε.Ο.Ν.» κατεφάνη ποία σημασία δι-
δάται ἐν τῇ ἐκπαίδευσιν καὶ ἐν τῇ ἀγωγῇ τῶν νέων.
Θὰ εἶναι τιμητικῶτατοι εἰς τὴν ὀργάνωσίν μας καὶ πολύ-
τιμοι εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔθνος.

«Εἰς τὴν ἐξόρμησιν αὐτὴν οἱ φαλαγγῖται. Σὶν νὰ προσφέρουν ὅλας τὼς δυνάμεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της, νὰ ἐργασθῶσιν ἐντατικῶς καὶ μὲ τὸν ἐνθουσιασμὸν ποῦ ἐχαρακτήριζε τὰς προσπάθειάς των εἰς ἄλλους ἀγῶνας μέχρι σήμερον.

«Ὡς γνωστόν οἱ φαλαγγίται προσφέρουν πάντοτε προσφοράν ὅτι τὴν διαπορεύουσαν αὐτῶν ἀποφέρουν. Κατὰ τὴν προσφορὰν αὐτῶν ἀποδίδουν ὅλα τὰ προσφέρον ὅλην τὴν προσδοκίαν ἐργασίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀθλητικῆς μας ἐξορμήσεως. Θὰ ἐργασθῶμεν οἱ φαλαγγίται ὅπου υπάρχουν ἀγωνιστικοὶ χώροι, κατόπιν συνεινώσεως τῶν διοικητῶν τῶν μονάδων μετὰ τῶν διοικούντων τοὺς συλλόγους, διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων εἰς τοὺς ἐν λόγῳ χώρους. Ὅπου δὲν υπάρχουν ἀγωνιστικοὶ χώροι δέον να δημιουργήσουν τοιοῦτους τὰ κατὰ τόπους τμήματα τῆς «Ε.Ο.Ν.».

«Πρὸς τοῦτο ἐντελέμεθα, ὥπως οἱ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν τμημάτων ἅμα τῇ λήψει τῆς παρούσης ἐξεύρουν χώρους καταλλήλους διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν φαλαγγιτῶν εἰς τὸν ἰσθμὸν τοῦτον, οὗτος δὲ χώρος καὶ ἀρκούν ἐῖς τὴν δημιουργίαν ἁπλῆς, εἰς τὴν τοῦ Διπλοῦ. Ἰα, σχοιὶν τοῦτον καὶ τοῦ θάλασσιν τοῖς συντομώτερον σχεδιαγράμματα ἵνα βάσει τοῦτων ἀποσταλῶσιν ἐκ τοῦ κέντρου πρόχειρα σχέδια διαρρυθμισμένα εἰς τὴν προσώρτου γυναικῆς καὶ ἁπλοῦς ὅπως θά εἶναι καταλλήλота διὰ τὴν κοινὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀθλητῶν».

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Όπως έχουμε αναφέρει, δεχόμενοι τη δέσμευσή μας
προς την Ε.Ο.Ν. ως το μέγιστο, θα είναι έμπο-
ρευτική. Μόνο τα μέλη εκείνα της οργάνωσής μας,
εάν οι όροι αμοιβής τους είναι εφικτοί, θα μπο-
ρέσει, εάν, να αποκτήσουν.

Αφού λοιπόν εξετάσθηκε άνω και κάτω από τήν
μάστιγα γίγισαι και φαλαγγίτισσαι, σκαπάνης και
πυλινά και επί τήν ιερήν αυτίαν άδελφότητάς
Σχολαρχοῦ ὁμιλήσαντες οἱ σχηματισμοί τῶν ἱερῶν
ἱεροσυντακτικῶν σχημάτων, ἀκούσαντες τήν ὁμιλίαν
τοῦτο κατέληξαν αἱ σχετικαί μέ τήν συγκρότησιν
τῶν ὁμάδων, καθε σχηματισμοῦ, μέ τήν προπόνησίν των,
μέ τήν προπαρασκευήν τῶν ἀγώνων πού θά γίνωνται κατά
σχηματικῶν ὁμάδων, ὡς ἀπαιτεῖται, μέ τήν ὁμιλίαν τῶν
ἐργων αὐτῶν, τοῦ προπονητοῦ τῶν ἀγώνων.

[illegible][illegible]

πρόγραμμα τῶν ἐορτῶν τούτων θὰ εἶναι πρωτοφανὲς εἰς τὰ ἀθλητικὰ χρονικά τοῦ τόπου.

ΟΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

Διὰ τοὺς χώρους ὅπου θὰ προπονοῦνται αἱ μυριάδες τῶν ἀθλητῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.», ἐλήφθη κάθε μέτρον. Οἱ Σύλλογοι προσέφεραν εἰς τὴν «Ε.Ο.Ν.» διὰ τὰ μέλη τῆς τοῦς ἀγωνιστικοῦς τῶν χώρους. Γνωρίζομεν ὅμως, διὰ τέτοιους χώρους δὲν ὑπάρχουν παντοῦ. Ὅτι εἰς τὰ περίσσοτερα μέρη τῆς χώρας δὲν ὑπάρχουν ἴχνη καν γυμναστηρίων. Ἡ «Ε.Ο.Ν.» ἐφρόντισε καὶ δι' αὐτὸ. Θὰ κάμῃ ἡ ἰδία πρόχειρα γυμναστήρια. Ἔστω κι' ἀλῶνία θὰ μεταβληθοῦν σὲ τόπους ἀθλήσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐξορηχσεῶς μας δὲν θὰ παίξῃ σημαντικὸν ρόλον ἡ ποιότης τοῦ ἀγωνιστικοῦ χώρου. Ἡ «Ε.Ο.Ν.» ἀπλῶς θέλει νὰ κάμῃ τὰ μέλη τῆς ν' ἀγαπήσουν τὸν ἀθλητισμόν. Αὐτὸ θὰ ἐπιτύχῃ. Ἀποτέλεσμα ἄμεσον δὲν θὰ εἶναι ἡ ἀνάδειξις ὑπεράσθλων. Κανεὶς δὲν ὑπόσχεται τοῦτο, οὔτε τὸ περιμένει, διότι δὲν εἶναι φυσικόν. Οὔτε ἔπειτα ἀπὸ δυο-τρὶς χρόνων θὰ χαρῶμεν τὸ καρπὸν τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ τὴν τῶν χρόνων, ποτε τοῦ τῶν χρόνων, ἀθλητισμοῦ θ' ἀρχίσῃ νὰ βρῇ τὴν κατὰ τῆς σημερινῆς μας προσπαθείας. Καὶ θὰ εἶναι οἱ καρποὶ νέοι πρωταθληταὶ, νέα ἀθλητικά ταλέντα, νέα ἀστέρι τοῦ ἀθλητισμοῦ, ὅσοι καὶ αὐτοὶ τοῦ παγκοσμίου ἀθλητισμοῦ. Θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι ἀθληταὶ μεταξὺ ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀθλητῶν. Ἐπομένως ἀνῶτεροι πολλῶν σημερινῶν πρωταθλητῶν, οἱ ὅποιοι σήμερον στέκονται χιλίων, δύο τοὺς πολὺ χιλιάδων ἀθλητῶν.

ΑΛΛΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΑΙ

‘Αλλά θά σταματήση ἔως ἐδῶ ἡ «Ε.Ο.Ν.» τὴν προσπάθειάν της πρὸς δημιουργίαν πανισχύρου Ἑλληνικοῦ ἀθλητικοῦ ὅπου ὁμοῦ αὐτοῦ ἔχει ὁ ὀργανισμὸς τὴν Κυβερνήτην, θύλα τὴν ἀντιπρόεδμον, τὸν ἀντιπρόεδμον, καὶ ἀθλητικὴν ἐκδότην, τοὺς δὲ καὶ τὸν ἀντιπρόεδμον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ε.Ο.Ν.» κ. Α. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος κατέχει ὅσον ἐλάχιστοι τὰ ζητήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, θά ἐργασθῇ διὰ σειρὰς προσπαθειῶν διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἐν γένει Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ὅπως μπορούμε γὰρ ἐξορουμε, ἐξαιρετικὰ ἀποτίθεται καὶ μετρίως τὸν ἀθλητικὸν ἀντικείμενον μελετᾷ ἡ «Ε.Ο.Ν.» διὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας της.

[illegible]

Ἐν τῷ μεταξύ θά καθοδηγοῦνται δι' εἰδικῶν μαθη-
τῶν ἐκ τοῦ κέντρου. Ἰσχυρίζονται δὲ ὅτι θά περ-
ταί διὰ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, ἑκάστην

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΝΕΑ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τὴν Κυριακὴν ποὺ πέρασεν ἐτελέσθησαν κανονικὰ καὶ χωρὶς καμίας ἐκπληξιν οἱ ἀγῶνες τοπικῶν ποδοσφαιρικῶν πρωταθλημάτων. Βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀγῶνων τούτων, εἰς τὰς Ἀθήνας προηγείται ἡ δμάς τοῦ Παναθηναϊκοῦ, εἰς τὸν Πειραιᾶ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τοῦ Ἀρεῶς.

— Τὴν Κυριακὴν ποὺ μᾶς ἔρχεται τελεῖται ὁ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ὀμοσπονδίας Ποδοσφαίρου προκηρυχθεὶς ἐν τῇ Πανελληνίῳ πρωταθλήματος ἀντοχής. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους θὰ μετασφαιρῶν ποδηλάται καὶ τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

— Ἡ Σ.Κ.Ο.Ε. ἐξέδωκεν ἐνθουσιώδη προκήρυξιν ὑπὲρ τῆς ἀθλητικῆς ἐξορυξέως τῆς «Ε.Ο.Ν.» σινιστώσα εἰς τὰ ὑπ' αὐτὴν σωματεῖα ὅπως παρέχουν κάθε ἐυκολίαν εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῶν μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.» εἰς τὰ ἀθλήματα σκοποβολῆς.

— Λέγεται ὅτι ἡ Ποδοσφαιρική Ὀμοσπονδία τῆς Ἑλλάδος διαπραγματεύεται τὴν μετακλήσιν ἰσχυρᾶς οὐνυρικῆς ποδοσφαιρικῆς δμάδος διὰ σειοᾶν τεσσάρων ἀνδρῶν τῆς εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ Ἐθνικὴ Ρουμανία, πάντως, θὰ ἔλθῃ ὁπωσδήποτε.

— Συνεχίζονται τὴν Κυριακὴν 20ὴν Νοεμβρίου οἱ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πρωτοπυγμαχῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας.

— Εἰς τὸν ἀγῶνα δρόμου «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν», τὸν ὁποῖον διοργανώνει ἡ ἐφημερὶς «Ἀκρόπολις», ἐπετοῦται ἡ συμμετοχὴ καὶ φαλαγγιτῶν δρομέων. Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν θὰ μετασφαιρῶν ἄνω τῶν 300 δρομέων.

Ἡ Κυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀθλοθέτης ἀγῶνων.

Ἡ Κυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς «Ε.Ο.Ν.» κ. Α. Κανελλόπουλος ἠθλοθέτης βαρύνων ἐπαθλὸν διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν», ὁ ὁποῖος θὰ διεξαγῇ μετὰ τὸν δρομέων ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ἐπαθλὸν τοῦτο θ' ἀπονειμῇ εἰς τὸν πρῶτον ἐκ τῶν ἐπαρχιωτῶν δρομέων.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΑΓΩΝ ΒΑΔΗΝ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Οἱ ὁροι προκηρύξεώς του

Μετὰ τὴν τεραστίαν ἐπιτυχίαν τῶν πρῶτων ἀγῶνων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀθηνῶν, τῶν ποδηλατικῶν τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς, προκηρύχθησαν διὰ τὴν 11ην Δεκεμβρίου μεγάλοι ἀγῶνες βάδην, ἀπὸ Πειραιῶς εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ ὅλη ἀπόστασις τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ εἶναι 13.500 μέτρα.

Ἀγῶνες βάδην ἔγιναν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, προπολεμικῶς δὲ ἦσαν συνηθέστατοι εἰς τὰ προγράμ-

ματα ἀγῶνων ἀθλητισμοῦ. Τῆς σημασίας ὅμως τοῦ ἀγῶνος τῆς «Ε.Ο.Ν.» δὲν ἔνινε ποτὲ ἀγῶν βάδην εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐχει δὲ σημασίαν διότι τελεῖται ἐπὶ δημοσίᾳ ὁδοῦ καὶ με συμμετοχὴν ἑκατοντάδων μελῶν τῆς «Ε.Ο.Ν.».

Τὸ ἀθλημα τοῦτο εἰς τὰ μεγάλα Κράτη εἶναι πολὺ διαδεδομένον καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὑποχρεωτικὸ καὶ εἰς τὰ σχολεῖα ἀκούη, διότι ἀποτελεῖ καὶ μίαν πρώτης τάξεως στρατιωτικὴν ἀσκήσιν.

Ἡ προκήρυξις τῶν ἀγῶνων περιλαμβάνει ὅλας τὰς λεπτομερείας συμμετοχῆς εἰς αὐτοὺς καὶ κανονισμοῦ τελέσεώς του. Τὰς λεπτομερείας αὐτὰς δημοσιεύομεν κατωτέρω ὡς ἔχουν εἰς τὴν προκήρυξιν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διοίκησις Περιφερείας Πρωτεύουσας προκηρύσσει διὰ τὴν Κυριακὴν 11 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. καὶ ὥραν 10 π. μ. ἀγῶνα βάδην ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι θὰ τελοῦνται: κατ' ἔτος καὶ λαμβάνουσι τὸν τίτλον «Πεζοπορικοὶ Ἀγῶνες Πειραιῶς - Ἀθηνῶν».

Συμμετοχῆς εἰς τὸν ἀγῶνα δικαιούται αἱ Ὑποδιοικήσεις 1) Ἀθηνῶν, 2) Πειραιῶς, 3) Νότου καὶ 4) Βορῆς.

Ἡ διαδρομὴ τοῦ πεζοπορικοῦ ἀγῶνος Πειραιῶς - Ἀθηνῶν, ἀποστάσεως 13 γλμ. 500, καθορίζεται ὡς κάτωθι: Βασιλίσσης Σοφίας - Λιμὴν Ζέας - Ἀκτὴ Τ. Μουτσοπούλου - Ἀκτὴ Ναυαγοῦ Κουντουριώτη - Α. Φαλήρου - Σγιστὴ Ὁδὸς - Α. Φαλήρου - Ὁδὸς Τζαβέλλα - Ἰδιοτική ὁδὸς Ἡλεκτοική - Ἐταιρεία - Ὁδὸς Γιαννοπούλου - Ὁδὸς Ζερβοῦ - Α. Ἀθων. Σιῶκος (Παραλία) - Ἀκτὴ Ποσειδῶνος - Α. Ποσειδῶνος - Α. Συγγροῦ - Α. Αἰαλίας - Α. Βασιλίσσης Σοφίας - Ὁδὸς Ἡρώδου Ἀττικοῦ - Πανᾶθην. Στάδιον (τέρμα).

Νικηταὶ τοῦ ἀγῶνος ἔσονται οἱ ἑξῆς:

- 1) Νικήτοια Ὑποδιοικήσις.
- 2) Νικήτης Ὑποτομεὺς ἐκάστης Ὑποδιοικήσεως.
- 3) Δέκα πρῶτοι κατὰ σφίραν ἀφ' ἑξῆς.

4) Ὅσοι θὰ διανύσων τὴν ἀπόστασιν εἰς χρόνον μῆτροι 3 ὥρων.

Τὰ ἐπαθλα καὶ βραβεῖα θέλουσιν ἀπονειμῇ ὡς κάτωθι:

1) Εἰς τὴν νικήτριαν Ὑποδιοικήσιν Κύπελλον.

2) Εἰς τὸν νικητὴν Ὑποτομέα ἐκάστης Ὑποδιοικήσεως, ὅστις θὰ ᾄσῃ εἰς τὸ τέμας τοῦ πρῶτος ἀθλητῆς, «Δίπλωμα Ἀυλῆας».

3) Εἰς τὸν πρῶτον νικητὴν χρυσοῦν ἀντίο.

4) Εἰς τὸν δευτέρον νικητὴν ἀργυροῦν μετάλλιον.

5) Εἰς τὸν τρίτον νικητὴν χαλκοῦν μετάλλιον.

6) Εἰς τοὺς 7 ἐπομένους μικρότερα χαλκᾶ μετάλλια.

7) Εἰς ὅσους θὰ διανύσων τὴν ἀπόστασιν μέχρι 3 ὥρων δίπλωμα τιμῆς.

Βαθμολογία:

Ἡ νικήτρια Ὑποδιοικήσις θὰ ἀναδειχθῇ ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν πρῶτων ὡς κατωτέρω βαθμῶν, τοὺς ὁποίους ἠθέλην ἐπιτύχῃ μετὰ τῶν πρῶτων πενήτηκοντα ἀφίχθησμένων ἀθλητῶν τῆς.

1ος νικητῆς βαθμὸς	20
2ος >	20
3ος >	15
4-10ος >	8
11-20 >	5
21-40 >	3
41-50 >	1

Ὅροι συμμετοχῆς:

1) Μετέχουσιν τοῦ ἀγῶνος φαλαγγίται, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ἡλικίας 17 ἐτῶν μέχρις 25 συμπεριλαμβανομένου.

2) Τὴν δήλωσιν συμμετοχῆς τῶν δέον νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν ὑπεύθυνον ψυχαγωγίας τοῦ οἰκείου Ὑποτομέως τῶν, τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 2 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ.

Ἡ ὁριστικὴ συμμετοχὴ τῶν ὑποψηφίων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἱατρικῆς γνωματεῦσεως τῶν ἐν καιρῷ διορθομένων ἱατρῶν, κατόπιν ἐξετάσεως τῶν παρὰ τούτων.

3) Ὡρα ἐκκινήσεως ἐκ τῆς Πλατείας πρὸ τοῦ Δημομαρτυρίου Μεγάρου Πειραιῶς ὁρίζεται ἡ 10 π. μ. ἀκριβῶς, συνεπῶς οἱ μετέχοντες δέον νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως μίαν ὥραν τοὐλάχιστον ἐνωρίτερον, ἢτοι τὴν 9ην π. μ., ἄλλως θὰ ἀποκλείωνται τοῦ ἀγῶνος ἄνευ ἄλλης διαδικασίας.

4) Οἱ ἀγωνισθασόμενοι θὰ προσέλθωσιν εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως ἐν στολῇ: κοντὴ κυανὴ περισκελὶς καὶ λευκὴ ἀθλητικὴ φανέλλα, φέρουσα ἐπὶ τοῦ στήθους τὰ ἀοικὰ τῆς ὁργανώσεως (Ε.Ο.Ν.) καὶ ἐπὶ τῆς ράχους τὸν ἀοιβιὸν τῶν. Τὰ ὡς ἄνω διακριτικὰ θέλουσι παραλάβει οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐκ τῶν γραφείων Δ)σεως Ψυχολογίας (ὁδὸς Κριεζώτου 12) τὴν 9 Δεκεμβρίου ἔ. ἔ.

5) Οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγῶνος δεῦν, ἐπὶ ποινὴ ἀποκλεισμοῦ, νὰ συμμορφωθῶσιν αὐστηρῶς πρὸς τοὺς κάτωθι περιορισμούς:

α) Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως τὸ «ῥεγν», β) ἀπαγορεύεται ἡ καθ' ὅλου δὴποτε τρόπον παρεμπόδισις συναγωνιστοῦ εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον συνέχισιν τῆς διαδρομῆς του, γ) ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀγωνιστὴν νὰ χρησιμοποιοῖται ἢ νὰ βοηθηθῇ καθ' ὅλου δὴποτε τρόπον καὶ παρ' οἰαοδήποτε φύσεως ἐξένης κινητηρίου δυνάμεως, δ) ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀγωνιστὴν νὰ παρεκκλίνῃ καθ' ὅλου δὴποτε τρόπον τῆς καθορισθείσης ἐπισήμου διαδρομῆς.

6) Οι μετέχοντες δέον νά ἔχωσιν ὑπ' ὄψει τῶν τὰ κάτωθι:

α) Εἰς οἰονδήποτε σημεῖον τῆς διαδρομῆς δύνανται οἱ ἀγωνιζόμενοι νά διακόψουν τήν διαδρομήν τῶν πρὸς ἀνάπαυσιν.

β) Νά δηλώσιν εἰς τὸν πλησιέστερον ἐπόπτην, ἐφ' ὅσον ἤθελον εὐρεθῇ εἰς τήν ἀνάγκην νά ἐγκαταλείψουν τὸν ἀγῶνα, ὅτι ἀπεσύρθησαν τούτου.

γ) Νά ὑπακούουν καὶ νά ἀκολουθοῦν ἀνευ ἀντιρρήσεως τὰς ὁδηγίας ἡ ὑποδείξεις ὅς ἐνδεχομένως ἤθελον συστήσει εἰς αὐτοὺς οἱ ἐπόπται. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀποκλείονται τοῦ ἀγῶνος.

7) Διὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ προβλεπομένην ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ θέλουσιν ἰσχύσει οἱ διεθνεῖς κανονισμοὶ βάδην.

8) Οἱ ὁδηγοί, ἐπόπται, χρονομέτραι, κριταὶ θέλουσιν ὀριοθῇ διὰ νεωτέρας ἐγκυκλίου ἐν καιρῷ.

9) Κυλικεῖον ἐγκατεστημένον εἰς τὴν στροφὴν Ἀκτῆς Ποσειδῶνος καὶ Ἀ Συγγραῦ τοῦ θά ἐπιτρέπη εἰς τοὺς ἀγωνιστάς νά λαμβάνωσι δωρεάν ἀναψυκτικά ἢ φρουτὰ.

10) Ὁ καθορισμὸς τῶν ἐπάθλων καὶ βραβείων ὡς καὶ ὁ τοῦπος καὶ ὁ χρόνος ἀπονομῆς τούτων θέλουσι κοινοποιηθῇ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐν καιρῷ.

11) Καθιστᾶται γνωστὸν ἀπὸ τοῦδε ὅτι οἱ μετέχοντες δέον νά ἀφίχθωσιν εἰς τὸν τόπον ἐκκινήσεως φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἐπαυφόριον τὸ ὅποιον θά παραδώσωσι πρὸ τῆς ἐκκινήσεως εἰς συναδέλφους τῶν ὑπὸ προσωπικῇ τῶν εὐθύνην. Τοῦτο θέλουσι παραλάβει εἰς τὸ τέλος τῆς διαδρομῆς παρὰ τῶν ἰδίων συναδέλφων τῶν, οἵτινες θά δεχθῶν νά τοὺς ἀναμείνουν εἰς τὸ τέλος.

Ἐντέλλομαι ὑμῖν ὅπως ἡ παρούσα ἀναγνωσθῇ ἐν γενικῇ συγκεντρώσει τῶν φαλαγγιτῶν καθ' ὑποτομέα ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑποτομέαρχου, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἀναπτυχθῇ δὲ ἰδιαιτέρως ἡ σημασία τῆς εὐρείας συμμετοχῆς τῶν φαλαγγιτῶν εἰς ὁμαδικούς ἀγῶνας.

Τὴν προκήρυξιν ὑπογράφει ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ἀρρένων Πρωτεύουσας κ. Α. Παπαεὐθυμίου.

ΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΔΗΛΑΓΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων

Ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς «Ε.Ο.Ν.», περιφερείας Ἀθηνῶν, ἐξεδόθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων ποδηλατικῶν μας ἀγῶνων τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν», βάσει τῶν ὁ-

ποίων τὴν παρελθούσαν Τρίτην, 15ην τρέχοντος, ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων καὶ τῶν λοιπῶν βραβείων εἰς τοὺς διακριθέντας φαλαγγίτας ποδηλάτας, εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Η' Γυμνασίου Ἀθηνῶν.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους, ὡς γνωστὸν, μετέσχον καὶ οἱ πρωταθληταὶ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ποδηλασίαν Κουθέλης καὶ Καλούδης, ἀλλ' ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. Πάντως καὶ εἰς αὐτοὺς ἀπενεμήθησαν χρυσὰ μετάλλια, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐπίσης ἐκτὸς συναγωνισμοῦ ἀγωνισθέντα Κάλτζιαν τοῦ δου ὑποτομέως.

Πλήρη, τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων ἔχουν ὡς ἀκολουθῶς:

α) Ὑποδιοικήσεις Ἀθηνῶν :

Π. Νικολάου 2ος νικητῆς, 18ος ὕμ. Ἐπ. Χρ., Μ. Ρήγος 3ος νικ., 5ος ὕμ. Ἐπ. Χρ., Π. Μιταράκης 4ος νικ., 6ος ὕμ. Ἐπ. Χρ., Σπ. Στραβοπόδης 6ος νικ., 6ος ὕμ. Χρ. Μ., Γ. Γεωργιάδης 8ος νικ., 21ος ὕμ. Χρ. Μ., Δ. Ψωμόριφος 9ος νικ., 18ος ὕμ. Χρ. Μ., Ι. Διαμαντούλης 10ος νικ., 4ος ὕμ. Χρ. Μ., Α. Τουρτζιανὸν 11ος νικ., 6ος ὕμ. Χρ. Μ., Π. Βακόντιος 12ος νικ., 6ος ὕμ. Χρ. Μ., Ἀγ. Καραντζῆς 14ος νικ., 7ος ὕμ. Χρ. Μ., Ἀλ. Παρθένης 15ος νικ., 13ος ὕμ. Χρ. Μ., Ι. Πλάτων 16ος νικ., 9ος ὕμ. Χρ. Μ., Μ. Ζαχαρίας 17ος νικ., 6ος ὕμ. Χρ. Μ., Γ. Λιγνός 18ος νικ., 5ος ὕμ. Χρ. Μ., Ε. Λεβεντάκης 19ος νικ., 13ος ὕμ. Χρ. Μ., Α. Μεταξᾶς 20ος νικ., 8ος ὕμ. Χρ. Μ., Γ. Καραντζῆς 21ος νικ., 21ος ὕμ. Ἀρν. Μ., Γ. Μπελτζόγλου 22ος νικ., 18ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Α. Γρυπάρης 23ος νικ., 8ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Κ. Ρούσης 25ος νικ., 6ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Κ. Σῶχος 26ος νικ., 13ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Μ. Καρασμπῆς 27ος νικ., 16ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Θ. Ρηγόπουλος 28ος νικ., 13ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Ἐπ. Κοντοθανάσης 29ος νικ., 23ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Κ. Καντούρος 31ος νικ., 14ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Ε. Βαλαβάνης 32ος νικ., 18ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Π. Καραμήτης 33ος νικ., 22ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Στ. Τρυφωνίδης 34ος νικ., 14ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Πλ. Ρεντούκης 35ος νικ., 14ος ὕμ. Ἀργ. Μ., Γ. Πανόπουλος 36ος νικ., 15ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Δ. Παγάνης 37ος νικ., 8ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Π. Κρητικὸς 39ος νικ., 14ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Κ. Μαρκάκης 40ος νικ., 14ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Ἐπ. Μπογδάνος 41ος νικ., 14ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Φ. Καραγάλιος 42ος νικ., 6ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Ἀθ. Κολοβός 43ος νικ., 13ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Ρ. Κουκουλάς 44ος νικ., 16ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Κ. Κάρλας 45ος νικ., 10ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Π. Καρακιανίτης 46ος νικ., 23ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Κ. Σιώρης 48ος νικ., 33ος ὕμ. Χαλκ. Μ., Γ. Μελαχροινός 50ος νικ., 9ος ὕμ. Χαλκ. Μ.

Ἐκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω : 1) Ἀθλητικὸν τμήμα τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ Στάδιον Θωρινῆς. 2) Ὅμαδες ἐρίπων καὶ ποδηλατιστῶν Θωρινῆς. 3) Φαλαγγίται τοῦ 2ου τάγματος Θάλασσης Μιτῆς. 4) Ἡ Α' γυμναστικὴ ὁμάς Πειραιῶς εἰς τὸ Στρατόπεδον Ι. Μεταξά. 5) Φαλαγγίται γυμναζόμενοι στὸ Ζούμπερι.

β) 'Υποδιοικήσεις Βορρά :

Κ. Λούης 24ος νικ., 2ος 'Υμ. 'Αργ. Μετάλλιον.

γ) 'Υποδιοικήσεις Νότου :

Χρ. Παυλίδης 1ος νικ., 1ος 'Υμ. 'Επ. Χα., Κ. Φιλίγγας 5ος νικ., 1ος 'Υμ. 'Επ. Χρ. Μ., Γ. Δημητριάδης 7ος νικ., 1ος 'Υμ. Χρ. Μ., Σ. Μπεθάνης 13ος νικ., 1ος 'Υμ. Χρ. Μ., 'Ελ. 'Ασημακόπουλος 38ος νικ., 5ος 'Υμ. Χαλκ. Μ., Κ. Μπελόγιας 47ος νικ., 3ος 'Υμ. Χαλκ. Μ.

δ) 'Υποδιοικήσεις Πειραιώς :

Α. Μάρδης 30ος νικ., 3ος 'Υμ. 'Αργ. Μ., Κ. Μπακαλάκος 44ος νικ., 5ος 'Υμ. Χαλκ. Μ.

**ΟΜΑΔΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΝΙΚΗΤΑΙ ΥΠΟΤΟΜΕΙΣ**

α) 'Υποδιοικήσεις 'Αθηνών :

18ος 'Υποτομεύς ἀθληταί 10 βαθμοί 47, 6ος 'Υμ. ἀθλ. 8 β. 43, 13ος 'Υμ. ἀθλ. 11 β. 32, 14ος 'Υποτομεύς ἀθλ. 9 β. 26, 5ος 'Υμ. ἀθλ. 4 β. 24, 10ος 17ος 19ος 'Υμ. ἀθλ. 7 β. 20, 21ος 'Υμ. ἀθλ. 6 β. 19, 4ος 'Υμ. ἀθλ. 6 β. 19, 8ος 'Υμ. ἀθλ. 5 β. 16, 9ος 'Υμ. ἀθλ. 5 β. 14, 15ος 'Υμ. ἀθλ. 4 β. 10, 23ος 'Υμ. ἀθλ. 3 β. 8, 22ος 'Υμ. ἀθλ. 3 β. 7, 7ος 'Υμ. ἀθλ. 2 β. 6, 16ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 3, 3ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 3, 2ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 3, 20ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 2.

β) 'Υποδιοικήσεις Βορρά :

3ος 'Υμ. ἀθλ. 2 β. 5, 2ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 4, 1ος 'Υμ. ἀθλ. 2 β. 4, 5ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 2.

γ) 'Υποδιοικήσεις Νότου :

1ος 'Υμ. ἀθλ. 11 β. 61, 5ος 'Υμ. ἀθλ. 2 β. 5, 3ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 3, 4ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 3.

δ) 'Υποδιοικήσεις Πειραιώς :

3ος 'Υμ. ἀθλ. 3 β. 7, 5ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 3, 1ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 2, 4ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 2, 7ος 'Υμ. ἀθλ. 1 β. 2.

Βαθμούς εις τούς οικείους 'Υποτομείς τῶν προσέφερον πλὴν τῶν βραβευομένων ὡς ἀνω διὰ μεταλλίων καὶ οἱ κάτωθι :

α) 'Υποδιοικήσεις 'Αθηνών :

18ος 'Υμ. (1. Γκούφας (58ος), Α. Τούοζας (63ος), Σ. Πιπελῆς (86ος), Χ. Βαρβάκης (104ος), Δ. Τσιφλάκος (109ος).)

6ος 'Υμ. (Κ. Δετζώρτζης 81ος), Α. Φερεντίνος (84ος).

13ος 'Υμ. (Α. Μπουχαγιάρ 54ος), Ι. Μυκόνιος (60ος), Κωνστ. Ζέρβας (77ος), Δ. Κουβέλος (93ος).

14ος 'Υμ. Π. Μερλιάδης (68ος), Ι. Αἰμισιάν (83ος).

5ος 'Υμ. Χ. Βούλτζης (95ος), Κ. Γάσπαρης (99ος).

10, 17, 19 'Υποτομείς, Γ. Φουτῆς (51ος), Ι. Σκαλτσάτος (52ος), Κ. Τσακουλίνας (53ος), Ν. Παπανεωργίου (56ος), Π. Σαμπράκος (68ος).

Γ. Καρέγλης (70ος), Δ. Στράνης (88ος).

21ος 'Υμ. Ν. Παναγιώτου (59ος), Στ. 'Αμπατζίδης (72ος), Γρ. 'Ασημακόπουλος (97ος), Μ. Δροσούλης (108ος).

4ος 'Υμ. Γ. Παπαδόπουλος (67ος), Γ. Κοντογούρης (74ος), Δ. Βλασοίδης (103ος).

8ος 'Υμ. Χρ. Μπεκατῶρος (55ος), Α. Ταμπακόπουλος (94ος).

9ος 'Υμ. Σπ. Νεράντζης (57ος), Κ. Χυτήρης (110ος), Β. Σταματόπουλος (113ος).

15ος 'Υμ. Κ. Ραυτόπουλος (65ος), Δ. Καμπάνης (73ος), Ι. Καλογερόπουλος (92ος).

23ος 'Υμ. 'Αν. Δαραλῆς (76ος).

22ος 'Υμ. Χρ. Βασιλείου (80ος).

Δ. Νικολόπουλος (114ος).

7ος 'Υμ. Στ. 'Αυηράκης (87ος).

2ος 'Υμ. 'Αθρ. Μαζαριντόβ (61ος).

20ος 'Υμ. Ι. Μορφονηδός (100ος).

β) 'Υποδιοικήσεις Βορρά :

3ος 'Υμ. 'Ηλ. Περδικάρης (64ος), Κ. Μιχαλογιαννάκης (73ος).

5ος 'Υμ. Π. Θαλασσινός (102ος).

1ος 'Υμ. 'Αλέξ. Σταυρόπουλος (71ος), 'Αλ. Καπέλλας (112ος).

γ) 'Υποδιοικήσεις Νότου :

1ος 'Υμ. Σ. Σφλώμος (66ος), Γ. Χρονόπουλος (78ος), Ν. Καρδάσης (82ος), Δ. Λανός (85ος), Κ. Τσαγκάπουλος (89ος), Α. 'Αυελτανίδης (91ος), Μ. Σοφόπουλος (96ος).

5ος 'Υμ. Ι. Δανιηλίδης (101ος).

4ος 'Υμ. Μ. Ρόκος (69ος).

δ) 'Υποδιοικήσεις Πειραιώς :

3ος 'Υμ. Δ. Μέξης (79ος), Φ. Κατσαρός (105ος).

1ος 'Υμ. Δ. 'Αξαρχῆς (107ος).

4ος 'Υμ. Ι. Πατσουλῆς (111ος).

7ος 'Υμ. Κ. Λαγκαδιανός (98ος).

3.- ΟΜΑΔΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

α) Νικήτριαι 'Υποδιοικήσεις :

1) 'Υποδιοικήσεις 'Αθηνών: βαθμοί 49, ἐπαμοιβ. κύπελλον 'Υποδιοικήσεως.

2) 'Υποδιοικήσεις Νότου βαθμοί 36.

β) Νικηταί 'Υποτομείς :

'Υποδιοικήσεις 'Αθηνών :

1) 18ος 'Υμ. βαθμοί 47.

2) 6ος 'Υμ. βαθμοί 43.

'Υποδιοικήσεις Νότου :

1ος 'Υμ. βαθμοί 61.

'Υποδιοικήσεις Βορρά :

3ος 'Υμ. βαθμοί 5.

'Υποδιοικήσεις Πειραιώς :

3ος 'Υμ. βαθμοί 7.

γ) Νικητής 'Υποτομεύς περισσοτέρων ποδηλάτων :

1ος 'Υποτομεύς 'Υποδιοικήσεως Νότου 'Αθληταί 11.

'Εκ τῶν ἀνω πρὸς τὰ κάτω : 1) Παρέλασις Φολαγγιτῶν πρὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ 'Επιτρόπου. 2) Παράταξις Ε.Ο.Ν. Φλωρίνης πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τοῦ Γεν. 'Επιστάτου. 3) Σκαπανεῖς Κονιστρῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκωμοσίας. 4) 'Απὸ τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαίνιων τοῦ 16ου ὁποτομῆως Περιστερίου 'Αθηνῶν. 5) 'Ομάς Φολαγγιτῶν Δράμας.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Ὁ Ἀρχηγός - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς Ε.Ο.Ν., προέβη τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ 10ου Ὑποτομέως, τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀρρενῶν Ἀθηνῶν (εἰς τὸ Πανκράτι).

Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίται, ὑπερβαίνοντες τοὺς 500, εἶνον παραταχθῆ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ 7ου Γυμνασίου. Ὁ Ἀρχηγός ἐζήτησε πληροφορίας ἀπὸ ἑνα ἑκαστον σκαπανέα καὶ φαλαγγίτην, μετὰ ταῦτα δὲ ὠμίλησεν εἰς τοὺς σκαπανεῖς εἰπών: «Ξέρετε βεβαίως μὲ ποῖον σκοπὸν ἦλθατε εἰς τὴν Ε.Ο.Ν.—Πρέπει νὰ εἰσθε καλοὶ Ἕλληνες καὶ καλοὶ ἄνθρωποι. Ἡ ἡμέρα σας εἶναι ἡ 4η Αὐγούστου.—Πρέπει νὰ εἰσθε ὑπόδειγμα καλῶν παιδιῶν καὶ νὰ σὰς καμαρώνη σὺ δρόμο ὅποιος σὰς βλέπει.

Κατόπιν ὠμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας: «Χαίρω πολὺ εἶπεν ὁ Ἀρχηγός, ποὺ εἶδα τὴν μονάδα σας τοῦ 10ου Ὑποτομέως. Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν παστάξιν. Χαίρω διότι ἅπαντες σχεδὸν οἱ μαθηταὶ τοῦ 7ου Γυμνασίου κατετάχθησαν μετὰ προθυμίας εἰς τὴν Ε.Ο.Ν. Τοῦτο ὀφείλεται καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους σας.—Πρέπει νὰ εἰσθε πρότυπα, νὰ σὰς καμαρώνη νὰ σὰς βλέπῃ ὁ κόσμος καὶ νὰ καυχᾶται γιὰ σὰς. Ἡ ἡμέρα σας εἶναι ἡ 4η Αὐγούστου, μὲ τὴν ὁποίαν εἰσθε ἀσκήτως συνδεδεμένοι.—Τὰ καθήκοντά σας εἶναι νὰ εἰσθε πιστοὶ εἰς τὸ Σχολεῖον σας, πρότυπα μαθητῶν, νὰ μένουν οἱ καθηγηταὶ σας εὐναριστήμενοι, νὰ δείξετε ὅτι ἡ Ε.Ο.Ν. συμπληρῶναι τὸ Σχολεῖον.—Πρέπει νὰ εἰσθε μεταξὺ σας ἀλληλέγγυοι τόσοι εἰς τὴν ζωὴν ὅσον καὶ εἰς τὰς ποάξεις σας. Μία καλὴ ποάξις ἐνὸς φαλαγγίτου ἀντανάκλᾳ εἰς ὁλόκληρον τὴν Ὀργάνωσιν. Ὅσοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ βοηθοῦν μὲ οἰονδήποτε τρόπον τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην, πρέπει νὰ τὸ κάμουν. Πρέπει νὰ καταλάβετε ὅτι ὅλοι εἴσατε ἕνα πρόσωπον».

Τοὺς λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ τῶν Σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν ὑπὲρ Αὐτοῦ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Μετὰ ταῦτα οἱ Σκαπανεῖς καὶ οἱ φαλαγγίται ἔφυγον τὸν δυνον τῆς Νεολαίας, συνώδυσαν δὲ μὲ ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΕΙΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΝ.

Τὴν 11ην τρέχοντος μηνὸς ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλονίκην ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, προκειμένου νὰ προβῇ εἰς ἐπιθεωρήσιν τῶν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην διαφόρων τμημάτων καὶ σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἔσθασε εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 12ης τρέχοντος μηνός, γενόμενος δεκτός εἰς τὸν Σταθμὸν παρὰ τῶν περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἀρρέων καὶ θηλέων, μετὰ τῶν ἐπιτελῶν των. Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν μετέβη εἰς τὸ Διοικητήριον ὅπου συνειργάσθη μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Κυρίου, κατόπιν δὲ συνειργάσθη διὰ μακρῶν μετὰ τοῦ νέου Περιφ. Διοικητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης. Μετὰ ταῦτα συνενοήσας ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐπεθεώρησεν ἅπασαν τὴν δύναμιν τῆς Περιφ. Διοικήσεως, ὠμίλησε δὲ κατόπιν πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας βαθμοφόρους.

Τὴν Κυριακὴν 13ην Νοεμβρίου ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας μετέβη εἰς Κιλκίς γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτός, ἐκεῖθεν δὲ μέσῳ Μανδρῶν καὶ Βαλτῶν εἰς τὰ σύνορα τοῦ Νομοῦ, ἔνθα ὠμίλησε πρὸς τοὺς Σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας τῆς Περιφέρειας. Κατὰ τὴν ἀφίξιν εἰς Κιλκίς ὁμας φαλαγγιτῶν ἀπέδωκε τιμὰς. Ὁ κ. Κανελλόπουλος συνενοήσθη μὲ τοὺς ἀνωτέρους βαθμοφόρους τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ὠμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας καὶ φαλαγγίσσας καὶ εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ε.Ο.Ν. ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ.

εἰς εἰδικὴν συγκέντρωσιν. Τὴν μεσημέριαν παρετέθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε.Ο.Ν., εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν.—Τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Κανελλόπουλος μετέβη μέσῳ Βαφειοχωρίου εἰς τὴν Ἀξιούπολιν ὁμιλήσας πρὸς τὸν λαόν, τοὺς φαλαγγίτας καὶ φαλαγγίσσας. Ἐπικολούθησε παρέλασις τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. τῆς πόλεως, κατόπιν δὲ συγκέντρωσις βαθμοφόρων, εἰς τοὺς ὁποίους ὠμίλησεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

Παταχοῦ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτός. Τὰ Κοινοτικά Καταστήματα ἦσαν σηματοστόλιστα, οἱ δὲ καί τοιοκοι προέβαινον εἰς μεγαλειώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐπέστρεψε τὴν ἑσπέραν τῆς Κυριακῆς εἰς Θεσσαλονίκην.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ.

Διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, ὠρίσθη ὡς νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ὁ κ. Ἰωάννης Μουδρέας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Αὐξανομένη καθημερινῶς καὶ ζωηρότερα παρατηρεῖται ἡ κίνησις εἰς τὴν Διοίκησιν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Τὰ καθορισθέντα διὰ τοῦ προγράμματος ὀποχρεωτικὰ μαθήματα ἐκπαιδεύσεως Ἀνωτέρων Στελεχῶν, γίνονται τακτικῶς εἰς τὴν Δ.Α.Σ. Ἐπίσης τὰ μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ὁ Διοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ. συνειργάσθη μετὰ τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων τῆς Διοικήσεως, κατηρτίσθη δὲ τὸ πρόγραμμα τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων τμημάτων.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ζωηροτάτη κίνησις ἐσημειώθη εἰς τὴν ὑποδιοίκησιν ἀρρέων Ἀθηνῶν καὶ τοῦτο διότι 200 φαλαγγίται τῶν ὑποτομέων τῆς ὑποδιοικήσεως μετέσταν τοῦ ποδηλατικοῦ ἀγώνος τοῦ «Γύρου τῶν Ἀθηνῶν». Τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς συνεχίζονται τακτικῶς, μὲ ἐνθουσιασμόν δὲ παρακολουθοῦν ταῦτα οἱ φαλαγγίται καὶ σκαπανεῖς. Ἐντατικὴ κίνησις παρατηρεῖται ἐπίσης εἰς τοὺς ὑποτομεῖς μὲ τὴν ἀθρόαν προσέλευσιν μαθητῶν πρὸς ἐγγραφήν.

— Δι' ἐκδοθείσης διαταγῆς ἐκάστην Κυριακὴν τμήμα φαλαγγιτῶν ἀποδίδει τιμὰς, κατὰ τὴν ἀλλαγὴν τῆς φρουρᾶς εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἰς ὅλους τοὺς ὑποτομεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς παρατηρεῖται ἐξαιρετικὴ κίνησις λόγῳ τῆς ἐγγραφῆς νέων φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων. Ἐπίσης κανονικῶς συνεχίζεται ἡ ἐργασία τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Αἱ συσταθεῖσαι ἀθλητικαὶ ὁμάδες ἤρχισαν προπονοῦνται συστηματικῶς εἰς τὰ Πειραικά γήπεδα ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίβλεψιν τῶν γυμναστῶν των.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΒΟΡΡΑ

Μεθοδικῶς συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς ὑποδιοικήσεως.

Εἰς Ἀμαρούσιον καὶ Κηφισίαν ἐγένοντο ὁμιλίαι ὑπὸ

του Διευθυντού της Λαϊκής Διαφώτισεως «περί γενικωτέρων καθηκόντων έναντι της Πολιτείας» και «περί του τρόπου αναγνώσεως στρατιωτικού χάρτου».

Ο έκκλησιασμός των σκαπανέων και φαλαγγιτών γίνεται τακτικώτατα καθ' ἑκάστην Κυριακὴν. Αἱ ἀθληταὶ ὁμάδες τῆς ὑποδιοικήσεως προπονοῦνται συνεχῶς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τακτικῶς συνεχίζονται τὰ μαθήματα εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Ἐπίσης εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν τὰ μαθήματα στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Με ζήλον ἐξαιρετικὸν καὶ δραστηριότητα ἐργάζονται οἱ ὑποτομεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως. Με ἐνθουσιασμόν δὲ αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι παρακολουθοῦν τακτικῶς ἅπαντα τὰ μαθήματα.

Τὴν Κυριακὴν 5ην τρέχ. μηνὸς ὁ Χος ὑποτομεὺς ἐξέδραμεν εἰς τὸ χωρίον τῶν Ἀγ.ων Ἀνδρέαν στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς». Οἱ Ἰνος καὶ Νος εἰς ἰατρίῳ ὅπου αἱ φαλαγγίτισσαι κατέθεσαν στέφανον εἰς τοὺς τάφους τῶν ἀειμνήστων Βασιλέων μας. Τέλος ὁ Ἰχος ὑποτομεὺς ἐξέδραμεν εἰς Μαραθῶνα καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι ἐπεσκέφθησαν τὰς ἐκεῖ ἐγκαταστάσεις τῆς Ὑδρεύσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Μετά προθυμίας καὶ ζήλου προσέρχονται τακτικῶς νῆαι πρὸς ἔγγραφὴν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο ἔγγραφαι μαθητῶν τοῦ Ἀ'. Γυμνασίου Θηλέων Πειραιῶς. Με ἐνθουσιασμόν προσήλθον ἅμα τῇ ἔγγραφῃ τὸν αἱ νῆαι σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι εἰς τοὺς ὑποτομεῖς τῶν.

Κανονικῶς καὶ τακτικῶς λειτουργοῦν τὰ μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς εἰς ἅπαντας τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Ὅλοι οἱ ὑποτομεῖς τῆς ὑποδιοικήσεως ἐργάζονται ἐντατικῶς καὶ με ζήλον. Τακτικώτατα συνεχίζονται τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα ἐνθουσιᾶς παρακολουθοῦν αἱ σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι.

Τὴν Κυριακὴν 6ην τρ. μηνὸς ἐγένετο ἡ πρώτη χειμερινὴ ὀρειθατικὴ ἐκδρομὴ τοῦ ὑποτομέως Χολαργοῦ εἰς τὸν Ἀγ.ον Ἰωάννην Θεολόγον.

Τὴν Πέμπτην 10ην τρ. μηνὸς συνήλθε τὸ Συμβούλιον τῶν Διαμερισματορχῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Διοικητρίας τῆς ὑποδιοικήσεως καὶ ἐπιληφθῇ ζητημάτων σχετικῶν με τὰς ἐργασίας τῶν ὑποτομένων.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Τόσον εἰς τὰ Γραφεῖα ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς ζωηρά ἡ κίνησις τῆς ὑποδιοικήσεως.

Ἡ λειτουργία τοῦ καλλιτεχνικοῦ τμήματος, ὡς καὶ τῶν μαθημάτων πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν ἤρchiεν ἀπὸ τῆς ἐναρέσεως τοῦ τρέχοντος μηνός.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Αἱ χειμεριναὶ συγκεντρώσεις τῶν σκαπανέων καὶ φαλαγγιτῶν ἤρχισαν τακτικῶς εἰς τὴν ὑποδιοικησὶν Ναυπλίου. Ἐπίσης ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ σχολείου βαθμοφόρων. Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίται παρακολουθοῦν τακτικῶς καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς. Πλείστα νῆα μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων σχεδὸν ἅπαντες οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων, ἐγγράφονται καθημερινῶς καὶ μετὰ προθυμίας εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν παρουσιάζει ἡ ὑποδιοίκησις Κο-

ρίνου. Τὸ καταρτισθὲν λεπτομερές πρόγραμμα μαθημάτων στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ σωματικῆς ἀγωγῆς ἐκτελεῖται με ἀκρίβειαν καὶ οἱ φαλαγγίται καὶ σκαπανεῖς ἐνθουσιᾶς παρακολουθοῦν τὰ μαθήματα ταῦτα.

Ἐπίσης ἰδρύθη σχολὴ βαθμοφόρων διὰ τὴν καλλιτέραν μόρφωσιν τεχνικὴν καὶ θεωρητικὴν τῶν πρῶτων.

Κατὰ τὴν ἀρξαμένην περίοδον οἱ φαλαγγίται καὶ σκαπανεῖς θὰ συμπληρώσουν τὴν ἀπὸ Κορίνου μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Ἰσμοῦ δεινδροφύτευσιν.

ΣΠΑΡΤΗ

Ὁ νέος ὑποδιοικητὴς τῆς Χίης περιφερειακῆς διοικήσεως Λακωνίας ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του ἐξέδωκεν ἡμερησίαν διαταγὴν μεστὴν πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ παραινέσεων.

—Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς Λακωνίας μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ τμήματος φαλαγγιτῶν μετέθῃ εἰς τὸ χωρίον Σκλαβοχώριον καὶ παρέστη εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν πεόντων μνημόσυον, δοθὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς Ε. Ο. Ν.

—Ἡ κίνησις καθ' ἅπασαν τὴν περιφερειακὴν διοίκησιν ἐξακολουθεῖ ζωηρά. Οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίται καθ' ἑκάστην πληθύνονται διὰ τῆς ἀδρόας καὶ μετὰ προθυμίας προσελεύσεως νέων μελῶν.

—Θερμὰ συγχαρητήρια τῶν κατοίκων τῆς Ἀναβρυτῆς ἀπέσπασαν οἱ φαλαγγίται διὰ τὴν προθυμίαν καὶ αὐτοθυσίαν μετὰ τῆς ὁποίας ἐργάσθησαν πρὸς κατάσθῃ ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς εἰς τὸ χωρίον, κατὰ τὴν 17ην παρ. μηνός.

—Ἐπίσης τὴν 23ην παρ. μηνός ἐργάσθησαν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίται εἰς τὸν νεο-χαραχθέντα δρόμον Ἀναβρυτῆς—Ἀγ. Ἰωάννου—Σπάρτης. Κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὸ χωρίον τὴν ἑσπέραν οἱ κάτοικοι τοὺς ὑπεδέχθησαν με ἐνθουσιᾶς ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς φαλαγγίτας εἶπε: «Μὲ οἳς παιδιὰ θὰ δοῦμε μιά νῆα Ἑλλάδα! μιά νῆα ζωή!». Ἄπαντες οἱ κάτοικοι με ἀφάνταστον ἐνθουσιασμόν ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας.

—Ὁ φαλαγγάρχης τῆς 84ης φάλαγγος Κροκεῶν μετὰ εἰς τὸ χωρίον Στεφανιά ἐπεθεώρησε τοὺς σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας τοῦ χωρίου τούτου, ὡς καὶ τοῦ χωρίου Ἀγίου. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ὠμίλησεν εἰς τὴν κεντρικὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου ἀναπτύξας τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΔΕΣΣΑ

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν βαθμοφόρων τῶν τμημάτων ἀρρένων καὶ ἡλέων τῶν φαλαγγῶν Ἐδεσσης, Ἰανν. τῶν καὶ Ἀρδίας, γίνονται τακτικῶς μετὰ προθυμίας δὲ καὶ μεγίστου ἐνδιαφέροντος τόσοσιν οἱ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίται, ὅσον καὶ αἱ σκαπάνισσαι καὶ φαλαγγίτισσαι παρακολουθοῦν ἅπαντα τὰ μαθήματα.

—Ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. ἔλαβον μέρος εἰς τὸν ἑορτασμόν τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως, ὡς καὶ εἰς τὴν γενομένην παρέλασιν, ἀποσπᾶσθαι τὸν θαυμασμόν καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ κοινοῦ.

—Ἐπίσης τμήματα τῆς φάλαγγος Ἐδέσσης μεταβαίνοντα εἰς Γιαννιτῶν ἔλαβον μέρος μετὰ τῶν τμημάτων τῆς ἐκεῖ φάλαγγος εἰς τὸν ἑορτασμόν τῆς ἐπετείου τῆς πόλεως Γιαννιτῶν, ἕτερα δὲ τμήματα μετέθῃσαν εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

Ζωηρά κίνησις σημειοῦται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ε.Ο. Ν. Ροδότης. Ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του μετέθῃ εἰς τὸ χωρίον Καρεδαῖ καὶ ἐπεθεώρησε τὰ ἐκεῖ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ὠμίλησε πρὸς τοὺς σκαπανεῖς καὶ φαλαγγίτας συστήσας πιστὴν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν Κυβερνήτην καὶ τὸ ἔργον τῆς Ε.Ο.Ν. Τοὺς λόγους του περιφερειακοῦ διοικητοῦ ἐκάλυψαν ἐνθουσιᾶς ζητω-

κραυγαί ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν ἐπομένην ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς μετέβη εἰς Ἰασμον καὶ ἐπιθεώρησε τὸ ἐκεῖ τμήμα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΞΑΝΘΗ

Οὐδόλως ὑστεροῦν εἰς ἐντατικὴν ἐργασίαν καὶ τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. Ξάνθης, ἀρρένων καὶ θηλέων.

Τὰ μαθήματα συνεχίζονται τακτικῶς, παρακολουθοῦν δὲ ταῦτα μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιωδῶς οἱ φαλαγγισταὶ καὶ αἱ φαλαγγίσσαι.

Τὴν 26ην παρελθόντος μηνὸς διλοχία φαλαγγιστῶν καὶ φαλαγγισσῶν μεταβάσας εἰς τὸ χωρίον Κιμμέριον ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τοπικὴν ἐτησίαν πανήγυριν. Ἀκολούθως κατέθεσε στέφανον εἰς τὸ Ἥρῳ των πεσόντων, παρήλασε δὲ διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου, προκαλέσασα τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν κατοίκων.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἐξαιρετικὴ καὶ πλήρης δράσεως κίνησις καθ' ὅλην τὴν περιφερειακὴν διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἰωαννίνων.

— Αἱ φαλαγγες τόσοι τῶν ἀρρένων ὅσων καὶ τῶν θηλέων πυκνοῦνται καθημερινῶς διὰ τῆς προσελεύσεως νέων μελῶν.

— Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδων, κατόπιν παρακλήσεως τῆς περιφερειακῆς διοικήτριας τῆς Ε.Ο.Ν. Ἰωαννίνων, μετὰ προθυμίας παρεχώρησε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 4ης Αὐγούστου οἶκμα πρὸς στέγασιν τῆς Ε.Ο.Ν. θηλέων.

— Ἡ Ε.Ο.Ν. θηλέων Ἰωαννίνων ἱδρυσεν ἑπτὰ νέα τμήματα θηλέων εἰς Ἰωάννινα.

— Εἰς γενομένην ἐιδικὴν συγκέντρωσιν ὠμίλησεν ἡ περιφ. διοικήτρια περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε.Ο.Ν.

ΛΑΡΙΣΑ

Ἐξαιρετικὴ καὶ ὑπερσυντελούμενη ἐργασία καθ' ὅλην τὴν Περιφερειὰν Διοίκησιν τῆς Ε.Ο.Ν. Λάρισας.

Τὴν 26ην παρελθόντος μηνὸς ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν Γενικός Ἐπαρχὴς τῆς Ε.Ο.Ν. ἔσχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ περιφερειακοῦ διοικητοῦ καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς ὑποδιοικήσεως, δώσας εἰς αὐτοὺς ὠρισμένας ὁδηγίας.

— Τὴν 26ην παρ. μηνὸς ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς μεταβάς εἰς Τύριαδον προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας συνεκροτήθη εἰς τὴν Λάρισαν σύσκεψις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς περιφερειακῆς διοικήσεως, εἰς τὴν ὅποιαν μετέσχον ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθησαν ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα τα ἀναλόγητα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν φαλαγγιστῶν.

Τοιαῦτα συγκεντρώσεις, κατ' ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ ἐπόπτη, θὰ συγκροτοῦνται ἀπὸ δεκαπενθήμερον.

— Τὴν Κυριακὴν 30ὴν λήξαντος ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς συνθεσέμετος ἐπὶ τῶν ἐπιτελῶν του, μετέβη εἰς Βόλον, ὅπου ἐνήργησεν ἐπιθεώρησιν τῆς ἐκεῖ ὑποδιοικήσεως.

Μετὰ τὴν γενομένην ἐπιθεώρησιν τῶν φαλαγγιστῶν καὶ τῶν φαλαγγισσῶν καὶ σκαπανέων, οἵτινες εἶχον παραταχθῆ εἰς τὴν πλατείαν «Ἐλευθερίας», ἐπηκολούθησε παράλασις τῶν ταγματῶν, ἡγουμένη τῆς φαρμακικῆς. Τὴν παρελαύνον παρεκολούθησαν αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως Βόλου, οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ πλήθος κόσμου, τὸ ὅποιον καὶ ἐπευφήμησε ζωηρῶς τὰ παρελαύνοντα τμήματα.

ΛΕΣΒΟΣ

Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἐωρτάσθη ἐν Λέσβῳ ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Λέσβου. Εἰς τὴν ἑορτὴν μετέσχε φαλαγγὶς τῆς Ε.Ο.Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων, ὡς καὶ εἰς τὴν στρατιωτικὴν παραταξὶν καὶ παρελαύνον. Προκαλέσασα τὸν ἐνθουσιασμόν τοῦ λαοῦ. Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ θέατρον Παρθενίᾳ παρουσιάσθη ἐκλεκτὸ καὶ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου, ἐδόθη πατριωτικὴ παράστασις, διοργανωθεῖσα ὑπὸ τῆς διοικήσεως θηλέων τῆς Ε.Ο.Ν.

καὶ ἐμφανίσασα διὰ συμβολικῶν ταμπλῶ τὸ συντελούμενον ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας. Κατὰ τὴν παράστασιν τὸ ἀκροατήριον προέβη εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐπίσης τὴν ἐσπέραν ὠμίλησεν ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου ἡ περιφερειακὴ διοικήτρια τῆς Ε.Ο.Ν. περὶ τοῦ προορισμοῦ καὶ τῶν κατεχόντων τῆς νεολαίας, χαρασσομένων ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου.

Ἡ προκληθεῖσα ἐντύπωσις εἰς τὸν λαόν τῆς Λέσβου ἐκ τῆς ἐν γένει ἐμφανίσεως τῶν τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπῆρξεν ἀρίστη.

ΧΙΟΣ

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χίου ἐωρτάσθη ἐν μέσῳ παλλαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Τὴν 10ην προέβη ἐνέμετο δόξαλογος εἰς τὸν ἑορταστικόν ναόν. Ὁ κ. Νομάρχης παρῆσι, φέρων τὴν σπουδὴν τοῦ γενικοῦ ἐπόπτη τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὴν 11ην π.μ. ἐγένετο ἡ πολεμικὴ ἑορτὴ τοῦ Συναγματος. Κατ' αὐτὴν ἐπὶ τῇ ἐπιτελευτήσῃ ὁδοῦ ὑπὲρ τῶν πεσόντων καὶ ὁ κ. Νομάρχης κατέθεσε στέφανον ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐπηκολούθησεν ἡ ὀρκωμοσία τῶν νεοσυλλέκτων.

Τὴν ἀπογευματινὴν ἐπὶ τῇ πλατείᾳ καὶ μαθητῶν ὅλων τῶν σχολείων, οἱ παλαιοὶ πολεμισταὶ, αἱ ὁμάδες φαλαγγιστῶν καὶ φαλαγγισσῶν, τὰ ἑκλεκτὰ καὶ ἐκλεκτά, ἐπὶ τῇ ὁδοῦ 4ης Αὐγούστου καὶ τῇ ἐκπαίδευσιν τῶν νεοσυλλέκτων ὑπὸ τοῦ παρισταμένου κόσμου τὸ παράστημα τῶν φαλαγγιστῶν καὶ τῶν φαλαγγισσῶν.

Τὴν ἐσπέραν ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ μετέσχον ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν.

Η ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΤΕΚΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΝ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ἀνωτάτης Πανελληνίου Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων ἀπέστειλε πρὸς τοὺς πολυτέκνους τῆς Ἑλλάδος τὴν κάτωθι προκήρυξιν:

«Ἡ Νεολαία δὲν πρέπει νὰ εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἑλληνόπαιδα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Μὲ τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀναμφισβήτητον ἀλήθειαν ἐχάρηκε τοὺς σκοποὺς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἑὸς τῶν Κυβερνήτης κ. Ἰω. Μεταξᾶς.

Μὲ τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις ὑπέδειξεν εἰς ὅλα τὰ Ἑλληνόπαιδα ὅτι πρέπει καὶ ὀφείλου νὰ αἰσθανθοῦν ζωὴν καὶ ἔντονον τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν κοινὴν Μητέρα τὴν Ἑλλάδα μας.

Ἡ Νεολαία εἶναι ἡ Ἐλπίς τοῦ ἔθνους καὶ τὸ στήριγμα τῆς Πατρίδος. Εἰς αὐτὴν θὰ στηριχθῇ τὸ μέλλον, ἡ τιμὴ καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Πρέπει νὰ διαπαιδαγωγηθῇ καὶ νὰ διαπλασθῇ ἡ Νεολαία μὲ Ἑλληνοπρεπεῖς ἀρχάς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται νὰ προσπύξῃ τὰ Ἐθνικὰ ἰδεώδη τῆς ἐνδόξου φυλῆς μας.

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ περιέχονται εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐθνικῆς Ὄργανώσεως τῆς Νεολαίας, εἰς τὰ τμήματα τῆς ὁποίας πρέπει νὰ ἐγγραφοῦν τὰ τέκνα πατρὸς γονέας καὶ ἰδιαίτερος τοῦ πολυτέκνου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πάντοτε τὸ στήριγμα καὶ τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Οἰκογενείας.

Ὄφειλε ἐπομένως καὶ πρέπει πᾶς πολυτέκνιος νὰ συστήσῃ εἰς τὰ τέκνα του νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὰ κατὰ τόπους τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. βέβαιος ὅν ὅτι τὰ τέκνα θὰ προσπορισθοῦν πνευματικὴν, θρησκευτικὴν, Ἐθνικὴν καὶ Κοινωνικὴν πειθαρχίαν, ἀλλὰ καὶ ἀλληλεγγύην.

Κανεὶς πολυτέκνος δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι διὰ νὰ δευρῇ ἡ Ἑλλάς νὰ δημιουργηθῇ τὸν τρίτον νεώτερον πολιτισμόν τῆς, πρὸ παντὸς ἄλλου ὀφείλει νὰ ἀποκτήσῃ πειθαρχουμένην Νεολαίαν.

Τὴν ὥραν καὶ σώτειραν αὐτὴν πειθαρχίαν, καὶ τὰς ἡθικὰς ἀρχάς, θὰ τὰς αἰσθανθῇ καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, ἀσπασαμένη μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

Ὁ Πρόεδρος Γερ. Δεστούνης. Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Δημ. Καλαμαράς.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΣΧΕΔΙΑ ΜΕ ΤΟ ΨΑΛΙΔΙ

Οι παίκτες κάθονται γύρω-γύρω σ' ένα τραπέζι κι' έχουν ένα ψαλίδι και δυο κομμάτια χαρτιού. Με το ψαλίδι πρόκειται να σχηματίσει κάθε παίκτης, κόβοντας το χαρτί, τὸ ὁμοίωμα ἑνὸς ζώου, ἑνὸς λουλουδιοῦ κ.λ.π.

Κάθε παίκτης γράφει σὲ χαρτί τὶ εἶδους ἀντικείμενο πρόκειται νὰ φτιάξη (π. χ. ἑλέφας) καὶ τὸ ὑπο-

γράφει, τὸ διπλώνει προσεκτικὰ στὰ τέσσερα, ὥστε νὰ μὴ βλέπουν οἱ ἄλλοι τί γράφει καὶ τὸ τοποθετεῖ στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ.

Οἱ παίκτες πέρνουν στὰ χέρια ἕνα ψαλίδι καὶ ἀρχίζουν νὰ ψαλιδίζουν τὸ χαρτί, — εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματισθῇ τὸ ἀντικείμενον ποὺ ἐδήλωσαν — γράφοντας τὸ σὲ χαρτάκι, τὸ διπλωμένο στὰ τέσσερα. Κάθε παίκτης πρέπει νὰ μὴ ρωτᾷ τὸν ἄλλον τί θέλει ἢ τί ἐδήλωσε περὶ τοῦ θέλει νὰ κάνει. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ παιχνιδιοῦ στηρίζεται στὴν μυστικότητα.

Ὅταν τελειώσουν ὅλοι οἱ παίκτες τὸ σχέδιό τους — μπορεῖ νὰ ὀρισθῇ ἀπὸ πρὶν σὲ πόσα λεπτά πρέπει νὰ τὸ τελειώσουν — παρουσιάζει ὁ καθένας μὲ τὴ σειρά του (καὶ ἡ σειρά πρέπει νὰ ὀρισθῇ ἐκ τῶν προτέρων) τὸ δημιουργημά του.

Τότε ὅλοι οἱ ἄλλοι παίκτες — ἀρχίζει ἐκεῖνος ποὺ κάθεται δεξιά ἀπὸ τὸν παρουσιάζοντα τὸ σχέδιο — λέγουν τὴ γνώμη τους: Μὲ τὴ ὁμοιάζει δηλαδὴ τὸ σχέδιο, π. χ.

— Αὐτὸ ποὺ μᾶς δείχνεις εἶναι χελιδόνι, μπαμποῦνι κλπ.

Κατόπιν ἕνας παίκτης ἀνοίγει τὸ χαρτί ποὺ εἶναι στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ καὶ διαβάζει τί εἶχε δηλώσει ὅτι θὰ ἔφτιαχνε ἐκεῖνος τοῦ ὁποῦ ἡ χαρακτηριστὴς τὸ κατασκευάσματος. Ἐπεὶ γράφει πόσοι ἀπὸ τοὺς παίκτας συμφώνησαν μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ κατασκευαστοῦ.

Αὐτὸ γίνεται γιὰ ὅλους. Ὁ παίκτης τοῦ ὁποῦ τὸ σχέδιον συνεκέντρωσε περισσότερας γνώμας ὅτι εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν δήλωσιν κερδίζει.

Ἐάν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναδειχθῇ ὁ πρῶτος νικητής, ἐπειδὴ 2 ἢ 3 ἔχουν πάρει ἴσον ἀριθμὸν ἐψηφῶν, τὸ παιχνίδι ἐπαναλαμβάνεται μεταξύ αὐτῶν μόνον. Οἱ ἄλλοι ποὺ ἐκάηκαν θὰ πούν τὴ γνώμη τους γιὰ τὰ νέα σχέδια ποὺ θὰ παρουσιάσουν οἱ διαγωνιζόμενοι καὶ τὰ ὁποῖα δὲν πρέπει νὰ εἶναι ὁμοία μὲ τὰ πρῶτα ποὺ ἐφίαζαν.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Λέγετε εἰς ἕνα γνωστὸν σας:

— Γράψτε σ' ἕνα χαρτί ἕνα ἀριθμὸν τριψήφιο, ἀλλὰ μυστικά!

Σὰς ἀπαντᾷ:

— Τὸν ἔγραψα!

— Συναγράψτε τὰ ἴδια ψηφία κατ' ἀντίστροφον τάξιν.

— Τὰ ἔγραψα...

— Ἀφαιρέσατε τὸν μικρότερον ἀριθμὸν ἀπὸ τὸν μεγαλύτερον καὶ ἔπειτα νὰ μοῦ πῆτε τὸ ψηφίον τῶν μονάδων τῆς διαφορᾶς (δηλ. τὸ τελευταῖον ψηφίον).

— Ὁκτώ.

— Λοιπὸν, ἀπὸ τὴν ἀφαίρεσιν ποὺ κανατε ἡύρατε διαφορὰν τὸν ἀριθμὸν 198!

Πῶς ἐπιτυχάνετε;

Ἐχετε ἕνα τριψήφιο ἀριθμὸν. Καὶ ἕνα ἄλλον ποὺ σχηματίζεται ἀν γράψουμε τὰ ψηφία τοῦ πρώτου κατ' ἀντίστροφον τάξιν. Ἐάν ἀφαιρέσουμε τὸν μικρότερον ἀπὸ τὸ μεγαλύτερον, θὰ προκύβῃ μὴ διαφορὰ. Αὕτης τῆς διαφορᾶς τὸ μεσαῖον ψηφίον εἶναι πάντοτε 9.

Ἐστὶν, γνωρίζετε ὅτι τὸ δεύτερον ψηφίον τῆς διαφορᾶς εἶναι ἀσφαλῶς 9. Ἐκεῖνος ποὺ ἐρωτᾷται, σὰς δίδει τὸ ψηφίον τῆς διαφορᾶς τῶν μονάδων, τὸ τελευταῖον δηλ. ψηφίον. Σὰς λήπει ἐπομένως μόνον τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων. Τὸ εὐρίσκει καὶ αὐτὸ εὐκολώτατα ἀν ἀπὸ τὸ 9 ἀφαιρέσετε τὸ ψηφίον τῶν μονάδων. Ὁ ἀριθμὸς ποὺ θὰ προκύβῃ ἐκ τῆς ἀφαίρεσιν (ὡς τὸ παραδειγμα) εἶναι τὸ ψηφίον τῶν ἑκατοντάδων. Καὶ αὐτὸ γίνεται μὲ καθὲ ἀριθμὸν.

Ἐχομεν λ. χ. τὸν ἀριθμὸν 674

Ἀφαιροῦμεν τὸν ἀντίστροφον 476

Υπόλοιπον 198

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Τὰ ἀνέκδοτα σόματα ἀνήκουν, ἐκ τῶν ἀριστέρων, εἰς τοὺς Μουσουλμῶν, Σαρῶν, Χιτῶν, Χονδρῶν καὶ Λιγνῶν καὶ Τσάμπερλαιν.

— Ἡ λύσις τῆς δυσκόλου προσθέσεως: $5+40+45=90$, $10+35+50=95$, $15+30+55=100$, $20+25+60=105$.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Χρωματίσατε τὰ μέρη τοῦ σχεδίου ὡς ἑξῆς:

1. Πράσινο ἀνοιχτό
2. Πράσινο σκούρο
3. Κίτρινο
4. Κόκκινο

Τὰ μέρη ποὺ σημειοῦνται μὲ 0 θὰ μείνουν λευκά.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΔΕΚΑΡΑΣ

Ἐκλέγετε τὸ ...εἶδος τῆς ἐξυπνάδας σας... Βάζετε καὶ ἕνα στοίχημα μαζί του, ἀφοῦ τοῦ πῆτε τὰ ἑξῆς:

— Θὰ σοῦ δώσω ἕνα ποτήρι, ἕνα κέρμα πέντε δραχμῶν καὶ μιὰ δεκάρα. Τὸ τάλληρο καὶ τὴ δεκάρα θὰ τὰ τοποθετήσης στὸ βάθος τοῦ ποτηριοῦ. Τὴ δεκάρα κάτω ἀπὸ τὸ τάλληρο. Μπορεῖς νὰ βγάλῃς μὲ ὅνο

τὴ δεκάρα ἀπ' τὸ ποτήρι, χωρὶς νὰ ἀναποδογυρίσης τὸ ποτήρι, χωρὶς νὰ τὸ κουνήσης καὶ χωρὶς νὰ βάλῃς τὰ δάκτυλά σου ἢ ἄλλο ἀντικείμενον μέσα σ' αὐτό:

Ἡ ἐρώτησις θὰ προξενήσῃ κατάπληξιν. Ἐκεῖνος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνησθε θὰ σκεφθῇ γιὰ μιὰ στιγμή, καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἀπαντήσῃ ὅτι αὐτὸ ποῦ τοῦ ἐπρωτεῖναιτε εἶναι ἀδύνατον.

Σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν χαμογελάτε μὲ ὕψος ἀνθρώπου ποὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κἀνῃ θαύματα καὶ συνεχίζετε:

— Στοιχηματίζω ὅτι μπορῶ νὰ βγάλω τὴ δεκάρα ποὺ εἶναι στὸν πάτο τοῦ ποτηριοῦ, κάτω ἀπὸ τὸ τάλληρο, χωρὶς νὰ ἀναποδογυρίσω ἢ νὰ κουνήσω τὸ ποτήρι καὶ χωρὶς νὰ βάλω μέσα σ' αὐτὸ τὰ δάκτυλά μου, ἢ ἄλλο ἀντικείμενον.

Καὶ ἴδου πῶς θὰ ἐνεργήσετε διὰ νὰ ἐπιτύχετε τὸ καταπληκτικὸ αὐτὸ «θαῦμα», τὸ ὁποῖον εἶναι ἐν τούτοις ἀπλοῦστατον.

Τοποθετήτε μιὰ δεκάρα στὸ βάθος τοῦ ποτηριοῦ καὶ ἐπάνω στὴ δεκάρα

ἕνα τάλληρο. Πιάνετε μὲ τὰ χέρια σας τὸ ποτήρι — ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα ποὺ βλέπετε περὶ ἐπάνω — καὶ φουσαῖτε δυνατὰ μέσα σ' αὐτό.

Ἄν φουσῆτε πολὺ δυνατὰ, τὸ τάλληρο θὰ κουνήσῃ, θὰ ἀλλάξῃ θέσιν καὶ θὰ ἀφίσσῃ ἐλευθέρῃ τὴ δεκάρα. Ἡ δεκάρα, ἔχει ἐλάχιστον βάρος καὶ ἀπὸ τὸ ρεῦμα τοῦ ἀέρος ποὺ θὰ σχηματίζεται ἀπὸ τὰ συνεχῆ σας φουσήματα — μπορεῖ νὰ χρειασθοῦν περισσότερα ἀπὸ ἕνα — θὰ παρασυρθῇ καὶ θὰ πεταχθῇ ἔξω ἀπὸ τὸ ποτήρι, πράγμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ γιὰ τὸ τάλληρο, τὸ ὁποῖον εἶναι βαρὺ.

Δοκιμάσατε μερικές φορές προτοῦ ἀρχίσετε τὴν...παραστασίαν. Καὶ ἔχετε ὅπ' ὅψιν σας νὰ φουσαῖτε μὲ τὰ μάτια κλειστά, γιὰ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ σᾶς κτυπήσῃ στὸ μάτι ἡ δεκάρα, βγαίνοντας ἀπ' τὸ ποτήρι.

Ἄν δὲν ἐπιτυγχάνει εὐκόλως τὸ παιχνίδι μὲ τὸ τάλληρο, χρησιμοποιοῦσατε ἀντὶ αὐτοῦ ὁδραχμο ἢ μὲνδραχμο.

Και μια Ευθυμη Σελις

ο η
 αλυσά Α
 αλυσά ο δαδ
 δαδ δα αλυσά
 αλυσά
 αλυσά αλυσά
 αλυσά αλυσά
 αλυσά αλυσά
 αλυσά

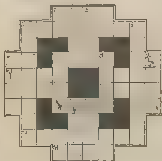
ο η
 αλυσά Α
 αλυσά ο δαδ
 δαδ δα αλυσά
 αλυσά
 αλυσά αλυσά
 αλυσά αλυσά
 αλυσά αλυσά
 αλυσά

ΓΕΛΑΣΤΕ

Γράψτε
ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

1. $x \in \mathbb{R}^n$
 2. $y = Ax$
 3. $y = Ay$
 4. $y = Ay$
 5. $y = Ay$
 6. $y = Ay$
 7. $y = Ay$
 8. $y = Ay$
 9. $y = Ay$
 10. $y = Ay$

[illegible][illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל מֹשֶׁה וְיִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל אֲשֶׁר יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל אֲשֶׁר יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל אֲשֶׁר יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 שֶׁל אֲשֶׁר יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

□ CONTINUE

5. Γ

74. பெரியோர் தீர்ப்பு பெரியோர் தீர்ப்பு
சுருது பெரியோர் தீர்ப்பு

[illegible][illegible]

מגן אבות

Figure 1 shows a 2D hexagonal lattice. A central atom is labeled '1'. Its six nearest neighbors are labeled '2' through '7'. The distance between the central atom and its nearest neighbors is labeled 'a'. The distance between two adjacent atoms in the lattice is labeled 'a/2'. The lattice is shown as a portion of a larger hexagonal structure.

PA	NO	n	NC
M	TEC	A	CA
SE	BPH	ZMX	TEM

$$h = h_c$$

Πανελληνιος Πανηγυρισμός για την έκδοσι της Νεολαίας

Α Νεολαία,
οὐδ' ἀπὸ τοῦτο ἀποφύ-
γεις καὶ ἀποφυγὴν τῶ
καὶ, μὲν
τοῦ καὶ

μή
θῶ
εἶ

πολλὰ φωνήματα, καὶ ἄλλο
ἀλλ' ἐν τῷ ἑαυτοῦ 2 3 καὶ
πνεύματι καὶ 2 7 διηνή

Τριτάτη 10-11: 35 Αθήνα, Κύριε

Πάρεται 11.0.38

ε Νεολαία. Το
μέγα πένθος και
πρώτοι της αβίας τή
τά πένθος και

Εν Τήν 3) 135

Πάρεται 11.0.38
Παράδοσις 11.0.38
Αθήνα

Για να βρούμε έγκλημα, πρέπει να
δυσκολευόμαστε να βρούμε
καινούριο από τον κόσμο, το παλιό

Νέα Αθήνα 30. 19-36

της Παναγιώτης, και και
η Ελλάδα της φωνής και

Εν Παναθήναις 7.10.38
Κύριε Αθανάσιε,

ΣΤΟ ΣΤΙΒΟ ΜΕ ΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ
ΘΕΜΕΛΙΩΝΕΤΑΙ Η ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΗ ΑΥΤΡΙΑΝΗ ΓΕΝΕΑ